

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ
ລາວ ສັນຕະພາບ ວິຊາ ແລະ ຖະນາຍາດ

ກໍລະສາກອນ ແລະ ນວຍວິຊາ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ
ລາວ ສັນຕະພາບ ວິຊາ ແລະ ບະນາຍາດ
ສາການພາಠນະ ເພື່ອມະຫຸດການຮັດການ
ສາການວິຊາ ແລະ ວິຊາ

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี
ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

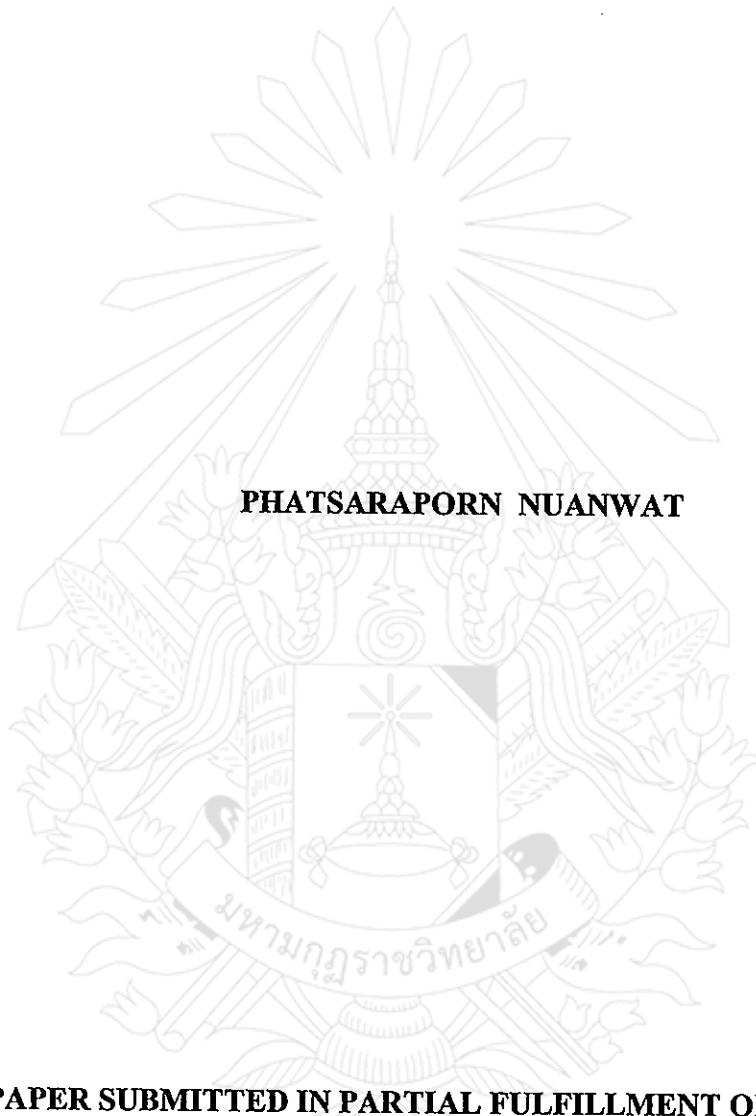
สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๗

B 13245

**PEOPLE'S OPINION ON CONSERVATION OF KANTHULEE SWAMP
FOREST AT KANTHULEE SUB DISTRICT, THACHANA DISTRICT,
SURATTHANI PROVINCE**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF SOCIOLOGY
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 [2009]**

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูตี ตำบลคันธูตี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อนักศึกษา	: ภัสรภรณ์ นวลวัฒเน
สาขาวิชา	: สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ.สมเกียรติ ตันสกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ.ดร.โอภาส อ่อนทองหลาง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอนสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รศ.สมเกียรติ ตันสกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผศ.ดร.โอภาส อ่อนทองหลาง)

..... กรรมการ
(ผศ.พิเศษ. ดร.สุกิจ ชัยนุสิก)

..... กรรมการ
(ดร.ส่งศรี ชุมกฎวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Opinion on Conservation of Kanthulee Swamp Forest at
Kanthulee Sub District, Thachana District, Suratthani Province

Student's Name : Phatsaraporn Nuanwat

Department : Sociology

Advisor : Assoc.Prof.Somkiat Tanskun

Co - Advisor : Asst.Prof.Dr.Ophas Onthonglang

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanavirajarn Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanavirajarn Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

J. Advisor
(Assoc.Prof.Somkiat Tanskun)

J.M. Co - Advisor
(Asst.Prof.Dr.Ophas Onthonglang)

S. Chaimusik Member
(Asst. Emeritus. Prof. Dr.Sukit Chaimusik)

S. Chomphueng Member
(Dr. Songsri Chomphuwong)

สารบัญ

หน้า
ก
ค
จ
น
ภ
ช

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญแผนภูมิ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหานาชาติ 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.3 สมนติฐานของการวิจัย 2

1.4 ขอบเขตของการวิจัย 3

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย 3

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความความคิดเห็น 5

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น 6

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ 10

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 16

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 23

2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 30

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	33
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	35
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผล	36
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	40
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	41
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	44
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อารชีฟ รายได้	49
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ อนุรักษ์ ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัด สุราษฎร์ธานี	101
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งเสริมการ อนุรักษ์ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	107

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	109
5.1 สรุปผลการวิจัย	110
5.2 อภิปรายผล	113
5.3 ข้อเสนอแนะ	118
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	118
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	119
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	125
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	127
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	131
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับป้าพรุคันธุลี	134
ภาคผนวก จ แบบสอบถามและค่า IOC	140
ประวัติผู้วิจัย	151

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อผู้ศึกษา	: ภัสสรภรณ์ นาลวัฒน์
สาขาวิชา	: สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ. สมเกียรติ ตันสกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ. ดร. โวภัส อ่อนทองหลาง
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชน จำนวน 297 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป สติติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่าที (*t-test*) และค่าเอฟ (*F-test*) รวมทั้งการเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้ Least Significance Difference

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวนตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุและด้านการป้องกันการบุกรุก/ทำลายป่าพรุอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามเพศ รายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ควรขัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่องป่าพรุ เพยแพร่ให้ความรู้เรื่องป่าพรุ

ทางวิทยุกระจายเสียง ควรติดต่อรายการ โทรทัศน์มาถ่ายทำเป็นสารคดี และจัดกิจกรรมปลูกป่าร่วมกัน ในวันสำคัญ ให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าพรู เมื่อมีการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน ควรจัดอบรมกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ป่าพรู ควรมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาดูแลป่าพรูอย่างจริงจัง เครื่องครัดในการจับกุมผู้บุกรุกป่าพรู และควรสำรวจแนวเขตป่าพรูให้ชัดเจน

Thematic Title	: People's Opinion on Conservation of Kanthulee Swamp Forest at Kanthulee Sub - District, Thachana District, Surat Thani Province
Student's Name	: Phatsaraporn Nuanwat
Department	: Sociology
Advisor	: Assoc. Prof. Somkiat Tanskun
Co - Advisor	: Asst. Prof. Dr. Ophas Onthonglang
Academic Year	: B.E.2552 (2009)

ABSTRACT

The objective of this thematic paper were as follows :- 1) to study the people's opinion on the conservation of the Kanthulee Swamp forest at Kanthulee Sub District, Thachana District, Suratthani Province; 2) to compare their opinion as classified into sex, age, education level, occupation and income on the conservation of kanthulee Swamp forest; and 3) to have got various suggestion involving the conservation of the Kanthulee Swamp forest. A sampling group of this study amounted 297 persons. The instrument used in data collecting was a set of questionnaire, Data analysis was done by the use of package computer program. Statistics utilizing in data analysis were: percentage, mean, standard deviation and statistical value of t-test and F-test respectively.

The results of research were found as follows :

That people's opinion on the conservation of the Kanthulee swamp forest thoroughly was at moderate level. While examining the people in terms of gender, age, education level, occupation and income also was at moderate level. But considering in peculiar aspect appeared that information-giving on value and significance of the swamp forest was at high level. The building up of self-awareness of people's participation in the conservation as well as the protection from encroachment of the swamp forest were revealed to be moderate. The results of comparison based on the people's opinion on the conservation of the swamp forest in terms of gender, age, education level, occupation and income were found significantly at statistical value of 0.05 of age, occupation different is not significant at statistically value of 0.05

In the case of suggestions had the ways or method to be done as follows : holding exhibition on knowledge about the swamp forest; promulgation of knowledge and understanding

through radio broadcasting; invitation of some TV programs to propose the documents of swamp forest. For the building up of people's awareness to take part in the conservation should have forest-growing activities on special occasions; exchange of thought and opinion on swamp forest at monthly meting in the Kanthulee Sub-district. Should be training children and youth groups. To cultivate conservation of swamp forest should have state officials to take part in the care of swamp forest and the person who encroached into the forest should be punished seriously. and should be surveyed and apparently marked.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคลากรฝ่ายที่ได้ช่วยเหลือในครั้งนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี เป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ระดับบัณฑิตศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณพระครูปัลจัดสัมพัฒนวิทยาจารย์ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันนี้ค่ายิ่งแก่ศิษย์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมเกียรติ ตันสกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โօกาส อ่อนทองกลาง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้แนวคิด ตรวจสอบ แก้ไข ข้อบกพร่องให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้ง คณาจารย์ทุกท่านที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ เรื่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ใจสมุทร อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี นายอภิชัย เอกวนาภุกุล หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายเกียรติศักดิ์ แพชนะ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลคันธุตี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาณุรักษ์ ฤกษ์ดี อาจารย์พิเศษศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยนี้

สุดท้ายขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้ชีวิตและคุณธรรมที่เป็นเครื่องชี้นำทางชีวิต รวมทั้งญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้ขวัญและกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันจะพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตา บูชาแด่บิดา มารดา คุณครู อาจารย์ และผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน	34
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	41
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับ การศึกษา	42
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	43
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของ ครอบครัว/เดือน	43
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ	44
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	45
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ	46
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี รวมทุกด้าน	47
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและ ความสำคัญของป่าพรุ จำแนกตามเพศ	49
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตามเพศ	50
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ จำแนก ตามเพศ	52

ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี รวมทุกด้านจำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามอายุ	56
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ จำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้า พรุ จำแนกตามอายุ	61
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของ ประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี รวมทุกด้านจำแนกตามอายุ	64
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามระดับการศึกษา	68
ตารางที่ 4.19	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ จำแนกตามระดับการศึกษา	70
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลาย ป้าพรุ จำแนกตามระดับการศึกษา	72
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี รวมทุกด้านจำแนกตามระดับ การศึกษา	75
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามอาชีพ	78

ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการสร้างจิตสำนึกรักให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตามอาชีพ	80
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลาย ป่าพรุ จำแนกตามอาชีพ	82
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี รวมทุกด้าน จำแนกตามอาชีพ	85
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ คุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ จำแนกตามรายได้	89
ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านการสร้างจิตสำนึกรักให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตามรายได้	91
ตารางที่ 4.28	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ด้านป้องกันการบุกรุก/การทำลาย ป่าพรุ จำแนกตามรายได้	94
ตารางที่ 4.29	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี รวมทุกด้าน จำแนกตามรายได้	97
ตารางที่ 4.30	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ ¹ การอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี จำแนกตามเพศ	101
ตารางที่ 4.31	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธูสี ที่มีอาชญากรรมต่างกัน	102
ตารางที่ 4.32	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธูสี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน	103
ตารางที่ 4.33	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธูสี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน	104

ตารางที่ 4.34	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธุสี ที่มีรายได้แตกต่างกัน	105
ตารางที่ 4.35	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตาม รายได้ เป็นรายคู่	106
ตารางที่ 4.36	แสดงจำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุสี ตามกลุ่มคน คือ กลุ่มท่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	107

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปั้ญหา

ในอดีตข้อนหลังไปประมาณ 50 ปี ประเทศไทยได้ชี้อ่วร่าเป็นดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งในช่วงปี 2504 ประเทศไทยมีปริมาณพื้นที่ป่าไม้ทั้งสิ้น 171 ล้านไร่ จำกัดจำนวนพื้นที่ทั้งหมด 320.7 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 53.3 แต่ในปัจจุบัน จากการสำรวจในปี 2550 ปริมาณพื้นที่ป่าไม้ของประเทศไทยลดลง โดยเหลือเพียง 104.6 ล้านไร่ หรือร้อยละ 32.6

ป่าพรุคันธุลี ซึ่งอยู่ที่หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ชุมชนที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่โดยประมาณ 875 ไร่ ในอดีตเป็นป่าพรุที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพจากการสำรวจเมื่องต้น พบรั้นธุพีช 36 ชนิด พันธุ์ปลา 29 ชนิด สัตว์ป่า 98 ชนิด¹ แต่ปัจจุบันสภาพพื้นที่ป่าพรุถูกบุกรุกเป็นพื้นที่ส่วน พื้นที่เกย์ตรปลูกพีชต่างๆ โดยเฉพาะปลูกปาล์มน้ำมันและยางพารา ซึ่งนอกจากส่งผลให้ปริมาณพื้นที่ป่าพรุลดน้อยลงแล้ว ยังทำให้ขาดแคลนแหล่งน้ำ แหล่งอาหารและการใช้ประโยชน์จากป่าพรุลดน้อยลง อีกด้วย ยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันยังมีการบุกรุกพื้นที่เพื่อใช้ปลูกปาล์มน้ำมัน และยางพารา ทำให้ระบบนิเวศของป่าพรุคันธุลีถูกความมากขึ้น ขณะเดียวกันพบปริมาณสารเคมีหلامนิดปนเปื้อนในแหล่งน้ำสูงเกินค่ามาตรฐาน เนื่องจากมีการใช้ยาปราบศัตรูพืชในพื้นที่การเกษตรรอบป่าพรุในปริมาณสูง ส่งผลให้ป่าพรุคันธุลีเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว อีกปั้ญหาที่เกิดขึ้นและยากที่จะแก้ไขคือ ประชาชนไม่ร่วมมือกัน คือ การระบาดน้ำออกจากรากพื้นที่ป่าพรุ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดไฟป่า และความเป็นกรดของน้ำในป่าพรุเพิ่มมากขึ้น พันธุ์ไม้บางชนิดไม่สามารถอยู่ในสภาพกรดจัดได้ ทำให้เกิดการสูญพันธุ์ไปจากพื้นที่ป่าพรุในตอนนี้

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันในทุกภาคส่วน ทั้งที่เป็นส่วนราชการ เอกชน และประชาชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าพรุและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

¹ไทยตำบลothcom, ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของตำบลคันธุลี, 12 สิงหาคม 2545,

<<http://www.board.trekkingthai.com/board/show.htm>> (12 August 2008).

ป้าพรุ โภคเฉพาะประชาชนในตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นเจ้าของป้าพรุ จะต้องช่วยกันในทุกวิถีทางเพื่อการอนุรักษ์ป้าพรุให้คงไว้เป็นมรดกของชนชาติ

ผู้วิจัยได้ทราบนักและมองเห็นคุณค่าของป้าพรุในฐานะทางทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ยังประโภตน์ให้แก่ประชาชนในตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงประสงค์ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในตำบลคันธุลี ชี้ขาดหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลีได้อย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 ด้าน ดังนี้

- ด้านการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าของป่าพรุแก่ประชาชน
- ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ
- ด้านการดำเนินงานป้องกันการบุกรุก / การทำลายป่าพรุ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่หมู่บ้าน หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5.4 สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การอนุรักษ์ หมายถึง การรักษาไว้ให้คงอยู่ สงวน ซ่อนแซ่อน และปรับปรุงทรัพยากร ธรรมชาติอย่างตลาด มีเหตุผล เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์นานที่สุด

ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ ในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ด้านการ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ

ป้าพรุคันธุลี หมายถึง พื้นที่ป้าชุมนำ นีพันธุ์พีชและพันธุ์สัตว์ต่างๆ มีอาณาเขตพื้นที่ติดกับหมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามตามมีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ต้านการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าของป้าพรุแก่ประชาชน หมายถึง การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และนำเสนอความรู้ที่เกี่ยวกับป้าพรุคันธุลีให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลทั่วถึงกัน

ต้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชารมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ หมายถึง การเสริมสร้างทัศนคติในการอนุรักษ์และให้ความสำคัญ ตลอดถึงเห็นประโยชน์ของป้าพรุคันธุลีที่มีอยู่

ต้านการดำเนินงานป้องกันการบุกรุก / การทำลายป้าพรุ หมายถึง การดำเนินงานป้องกันการบุกรุกไม่ให้มีการทำลายป้าพรุ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วงอายุ “ได้แก่ ช่วงอายุ 15-20 ปี, 25-34 ปี, 35-44 ปี, 45-54 ปี และ 55 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ระดับการศึกษา คือ ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา / ปวช., อนุปริญญา / ปวส. และปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 อาชีพ คือเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย, อาชีพลูกจ้างเอกชน, และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

รายได้ หมายถึง รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 -10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท และสูงกว่า 15,000 บาท

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทั้งในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญา

ทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive consonance theory) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความคิดและข้อเท็จจริงทางสังคม ถ้าสิ่งที่บุคคลรู้และรับรู้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือตรงกับความเป็นจริง บุคคลก็มีความสอดคล้องในความรู้สึกนึกคิด และกระทำสิ่งต่างๆ โดยไม่มีความตึงเครียด ไม่รู้สึกกดดัน ทำให้บุคคลเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้สึกนึกคิด คือ

1. เกิดความมั่นคง (Consistency)
2. เกิดความสมดุลย์ (Balance)
3. เกิดความสอดคล้อง (Consonance)
4. เกิดความเหมาะสม (Congruity)

ในทางตรงข้ามกัน ถ้าสิ่งที่บุคคลรู้และรับรู้ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงทางสังคมหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง บุคคลก็ไม่มีความสอดคล้องในความรู้สึกนึกคิด และจะกระทำสิ่งต่างๆ โดยมีความรู้สึกกดดัน มีความตึงเครียดส่งผลให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้สึกนึกคิด ดังนี้

1. เกิดความไม่แน่นคง (Inconsistency)
2. เกิดความไม่สมดุลย์ (In balance)
3. เกิดความไม่สอดคล้อง (Dissonance)
4. เกิดความไม่เหมาะสม (Incongruity)¹

ผู้วิจัยนำทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญาฯ เป็นกรอบความคิดในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูลีที่สัมพันธ์กับสถานการณ์ในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูลี ทั้งนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.2.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมาย ความคิดเห็น (Opinion) ว่า ทัศนะหรือการประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เป็นข้อพิจารณาฯ เป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึก ประทับใจ ที่ได้มาจากการพิสูจน์หรือการซั่งน้ำหนักกาว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่²

ปทานุกรมสังคมวิทยา ได้ให้ความหมาย 4 ประการ ดังนี้

1. ข้อพิจารณาที่เห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยัน ได้เสมอไปก็ตาม
2. ทัศนะหรือการประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง
3. คำแหล่งที่ยอมรับนับถือว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมากอปரีกษา³

¹ พศ. สังคี สนธรณ์, เจตคติ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2531), หน้า 12.

² ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย พ.ศ.2524, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุคส์ พับพิเลชั่นจำกัด, 2532), หน้า 246-247.

³ ปทานุกรมสังคมวิทยา, อ้างใน เอกนก บุญการวิน, “องค์กรบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2546, หน้า 19.

วิทยากร เชียงกฎ ได้ให้ความหมาย 2 ประการ ดังนี้ ประการแรก คือ ทัศนะ, ความเห็น, ความเชื่อ, Public Opinion ทัศนะของประชาชนทั่วไปคือสิ่งต่างๆ ที่ส่วนประการที่สองคือ ความเห็น หรือคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ⁴

Engle และ Shellgrive⁵ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมานเป็นคำพูดเป็นการสรุป หรือการลงความเห็น โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่

Kolasa⁶ ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างโดยย่างหนัก หรือเป็นการประเมินผลสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง (Predisposition) ความโน้มเอียงนี้อาจเป็นสาเหตุให้บุคคลปฏิบัติตาม ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (Attitude structure) ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการแสดงออกและยังแสดงถึงความโน้มเอียงในการแสดงออกของบุคคลต่อบุคคลอื่นสถานที่ สภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ⁶

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก รวมไปถึงความเชื่อที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหนึ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่อ่อนแอกวนแน่นอนหรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับสภาพของจิตใจ อารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน การแสดงออกอาจถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้ แต่การแสดงออกที่เป็นความคิดเห็นอาจนำไปสู่การคาดคะเนในพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ตามกาลเวลาและสถานการณ์นั้นได้

2.2.2 ประเภทของความคิดเห็น

เรเมเมอร์ (Remmer) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

- ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด "ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา ทิศทางลบสุด "ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก"

⁴วิทยากร เชียงกฎ, อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2543), หน้า 173.

⁵Engle,T.L. and L. Shellgrove, Psychology : Its Principles and Application. (New York : Harcourt Brace and World. Inc., 1969), p. 32.

⁶Kolasa, B.J., Introduction to Behavior Science for Business, (New York : Grove Press, 1969), p. 386.

2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดจากสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย”⁷

ผู้วิจัยได้นำประเภทของความคิดเห็นประเภทที่สอง ซึ่งเป็นความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในพิศทางที่เห็นด้วย ยอมรับมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

สุชา-จันทร์เอม ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมนักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กห่างกหินที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่

“สิริกัญญา เหล่าจัน, “ความคิดเห็นของพนักงานคุณประพฤติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุณประพฤติ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, หน้า 35.

ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและนิรengกดันจากกลุ่มนี้ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้ายตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จนมีผลทำให้บุคلمีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ⁸

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ได้แก่ปัจจัยค้านพันธุกรรมและร่างกายซึ่งเป็นปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยค้านครอบครัวและกลุ่มสังคมซึ่งบุคคลได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์จากการอบรมครัวและกลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) และปัจจัยค้านสื่อมวลชน

2.2.4 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นที่บุคคลแสดงออกทางภาษาพูด ภาษาเขียน สามารถวัดได้โดยวิธีวัดซึ่งวิธีต่างๆ ได้แก่

1. วิธีของ瑟อร์ส โตน (Thurston's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเป็นเสมอณว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal appearing intervals)

2. วิธีกัตต์เม่น (Guttman scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดในแนวทางเดียวกันและสามารถจัดอันดับต่ำสุดหรือสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะท้อนของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D (Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดโดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ชี้เกี้ยว เป็นต้น

4. วิธีแบบลิโคร์ท (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายที่มีชื่อว่า มาตราวัดรวม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในทางที่ชอบหรือไม่ชอบโดยการสร้างข้อความขึ้นในลักษณะเป็นบวกและลบพอ ๆ กัน จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความและกำหนดคำตอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ 5 คำตอบ หรือ 7 คำตอบก็ได้ แต่ส่วนมากใช้ 5 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเห็นด้วย (Positive) หรือคัดค้าน (Negative)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการวัดความคิดเห็นแบบลิโคร์ทมาใช้ในการวัดความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสร้าง

⁸สุชา จันทร์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช), 2542,
หน้า 9.

แบบสอบถามประเกณฑ์มาตรฐานปัจจุบันประจำปี ๕ ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยระดับมากที่สุดเห็นด้วยระดับมาก เห็นด้วยระดับปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ

2.3.1 ความหมายของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติ คือ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ธรรมชาติได้สร้างไว้ ซึ่งมนุษย์สามารถนำมายield ในการดำรงชีวิตได้ ได้แก่ น้ำ ดิน ป่าไม้ ทุ่งหญ้า สัตว์ป่า แร่ธาตุ อากาศ สถานที่นันทนาการ รวมถึงมนุษยชาติ⁹

นิวัติ เรืองพานิช ได้ให้ความหมายว่า ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural resources) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีประโยชน์สามารถสนับสนุนต่อการของมนุษย์ได้หรือน้อย นำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น บรรยากาศ ดิน น้ำ ป่าไม้ ทุ่งหญ้า สัตว์ป่า แร่ธาตุ พลังงาน รวมทั้งกำลังแรงงานจากมนุษย์ด้วย¹⁰

ขัชพล ทรงสุนทรวงศ์ ได้ให้ความหมายว่า ทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีประโยชน์ในการสนับสนุนต่อการของมนุษย์ หรือน้อย สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น แร่ธาตุ ป่าไม้ สัตว์ป่า¹¹

สรุปได้ว่า ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า สัตว์ป่า รวมทั้งกำลังแรงงานของมนุษย์ และสิ่งไม่มีชีวิต เช่น ดิน หิน แร่ สิ่งเหล่านี้มีประโยชน์ที่มนุษย์สามารถนำมาใช้เพื่อบำบัดความต้องการของตน

⁹สุกากูน์ รัตนเดชานุสรณ์, หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบยั่งยืน, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี), 2550, หน้า 50.

¹⁰นิวัติ เรืองพานิช, การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ เอกมิตราการพิมพ์), 2546, หน้า 38.

¹¹ขัชพล ทรงสุนทรวงศ์, มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2546, หน้า 258.

2.3.2 ทรัพยากรธรรมชาติแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ทรัพยากรที่ใช้แล้วไม่หมดเปลือยหรือสูญหายไป (Inexhaustible natural resource) แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 บรรยายกาศ ในบรรยายกาศประกอบไปด้วยอากาศซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต นอกจากนั้นยังมีความชื้น อุณหภูมิ และการเคลื่อนไหวของมวลอากาศ รวมเรียกว่า ภูมิอากาศ (Climate) ซึ่งมีความสำคัญต่อลักษณะดิน พืชพรรณ และสภาพอื่นๆ ของสิ่งมีชีวิตบนพื้นผิวโลก ดังนั้น บรรยายกาศจึงเป็นทรัพยากรที่มีผลต่อทรัพยากรอื่น ๆ ในที่เฉพาะแห่งหรือในบริเวณใด บริเวณหนึ่งแตกต่างกันไป ในบรรยายกาศจะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องกันไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด จึงจัดบรรยายกาศอยู่ในทรัพยากรพวกรที่ใช้ไม่รู้จักหมด

1.2 น้ำที่อยู่ในวัฏจักร (Water in cycle) น้ำที่อยู่ในวัฏจักรจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปจากสภาพหนึ่งไปเป็นอีกสภาพหนึ่งเรื่อยไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด เช่น จากฝน หิมะ ถูกเห็บ ตกลงสู่พื้นดินบางส่วนระหว่างกลับไป บางส่วนไหลซึมลึกลงไปเป็นน้ำใต้ดินแล้วทยอยไหลสู่ห้วยหาร บางส่วนจะไหลไปตามพื้นผิวดินลงสู่แม่น้ำลำคลองออกสู่ทะเล มหาสมุทร และกลับระหว่าง กลายเป็นไอกับตัวเป็นก้อนเมฆตกลงมาเป็นฝนอีก การหมุนเวียนของน้ำแบบนี้จึงไม่มีที่สิ้นสุดหรือหมดไปแต่อย่างใด

2. ทรัพยากรที่ทดแทนได้หรือรักษาไว้ได้ (Replaceable and maintainable natural resources) แบ่งได้เป็น 7 ชนิด คือ.

2.1 น้ำที่อยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง (Water in place) หมายถึง น้ำที่อยู่ในที่เฉพาะแห่งที่เราเห็นเราใช้กันอยู่ทุกวัน เช่น น้ำในภาชนะ เป็นต้น เมื่อใช้แล้วก็จะหมดไป แต่ความสามารถที่จะสามารถทดแทนใหม่ได้

2.2 ดิน (Soil) หมายถึง เนื้อดินที่เป็นที่อยู่อาศัยของพืช เป็นแหล่งสะสมแร่ธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับพืช เพราะเหตุที่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ส่วนมากมาจากพืชซึ่งเจริญเติบโตมาจากดิน หรือได้จากสัตว์ซึ่งกินพืช ดินจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต แต่ดินเกิดทดแทนตามธรรมชาติได้ช้ามาก กว่าจะได้เนื้อดินหนา 1 นิ้ว ธรรมชาติจะต้องใช้เวลาสร้างถึงร้อยปี พันปีเป็นอย่างน้อย อย่างไรก็ตาม ถึงดินจะเกิดได้ช้าแต่มนุษย์สามารถดูแลรักษาดินให้มีคุณภาพเหมือนเดิมได้โดยการใส่ปุ๋ยหรือการใช้ประโยชน์จากดินอย่างถูกต้องหลักการอนุรักษ์ เพราะฉะนั้นคุณสมบัติของดินในแต่ละองค์กรต้องหันหน้าไปทางนี้ ไม่ใช่การอนุรักษ์ คงอยู่ได้ (Maintainable) หากกว่าการเกิดขึ้นทดแทนกัน (Replaceable)

2.3 ที่ดิน (Land) หมายถึง พื้นแผ่นดินมากกว่านี้อีกซึ่งสามารถดำเนินงานประโยชน์ แก่มนุษย์ได้เป็น 2 ประการ ด้วยกัน แล้วแต่วัตถุประสงค์และความต้องการของมนุษย์ ประการแรก

เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยตรง จากการดัดแปลงด้วยฝีมือของมนุษย์ เช่น ที่ดินที่ว่างเปล่า ที่อยู่อาศัย ที่ดังของเมืองต่าง ๆ ในปัจจุบันอาจเคยเป็นที่ดังของป่ามาก่อนก็ได้ แต่ถูกดัดแปลงด้วยฝีมือของมนุษย์ ประการที่สอง เป็นการใช้ประโยชน์ทางอ้อม โดยใช้ประโยชน์ในรูปของทิวทัศน์อันสวยงามตามธรรมชาติ ไม่ได้มีการดัดแปลงแต่ประการใด จึงจัดเข้าอยู่ในทรัพยากรพวกร่วมกับที่สามารถรักษาให้คงอยู่ได้

2.4 ป่าไม้ (Forest) ทรัพยากรป่าไม้นับว่ามีความสำคัญมากในเรื่องของการอนุรักษ์ดินน้ำ และสัตว์ป่า ซึ่งจำนวนประโภชน์ใหม่ๆ ให้มนุษย์หันทางตรงและทางอ้อม เมื่อจากป่าไม้สามารถขึ้นทดแทนโดยธรรมชาติหรือ การปลูกให้เป็นป่ามาใหม่ได้ ป่าไม้จึงถูกจัดเข้าอยู่ในทรัพยากรพวกร่วมกับที่เกิดขึ้นทดแทนและรักษาให้คงอยู่ได้ ถ้าหากไม่มีการขัดการป่าไม้อายุถูกต้องตามหลักวิชา

2.5 ทุ่งหญ้า (Rangeland) หมายถึง พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่ส่วนใหญ่ที่มีพืชวงศ์หญ้าและพืชพรรณอื่นๆ จึ่งอยู่เชิงความธรรมชาติ มักเป็นที่ที่มีฝนตกน้อย ใช้เป็นที่หากินของสัตว์เดียงและสัตว์ป่า เป็นที่เหมาะสมแก่การดำเนินการจัดการ โดยอาศัยพื้นฐานทางนิเวศวิทยามากกว่าพื้นฐานทางการเกษตร และใช้ประโยชน์แบบอ่อนก่อประสบค์ ทุ่งหญ้า เช่นเดียวกับป่าไม้ จัดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นทดแทนและรักษาให้คงอยู่ได้

2.6 สัตว์ป่าที่เป็นสัตว์บกและสัตว์น้ำ (Wildlife resources) สัตว์ป่าทั้งที่อยู่บนบกและในน้ำ เป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถจะเกิดลูกหลานสืบแทนกันได้ มนุษย์สามารถนำมาใช้ประโยชน์และรักษาให้คงอยู่ได้ ถ้ารู้จักใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์

2.7 กำลังงานมนุษย์ (Human Powers) มนุษย์เป็นทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ สามารถใช้กำลังงานทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้เป็นประโยชน์ เช่น แรงงาน และความสามารถของพลังทางจิต เป็นต้น มนุษย์ต่างกับสัตว์ทั่วไปที่มนุษย์มีวัฒนธรรมและมีความรับผิดชอบ ถ้ามนุษย์สามารถมีพลังอย่างสม่ำเสมอต่อต่อไปแล้ว มนุษย์จะเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตาม กำลังงานของมนุษย์เป็นสิ่งที่สูญหายไปได้แต่สามารถรักษาให้คงอยู่ หรือทำให้เกิดขึ้นใหม่ได้ เช่นกัน

3. ทรัพยากรที่ไม่ออกเผยแพร่แล้วหมดไป (Exhaustible natural resources) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 แร่ (Minerals) ได้แก่ โลหะเชือเพลิง น้ำมันหล่อลื่น และพวกรที่ไม่ใช่เชือเพลิง หรือโลหะ พวกรนี้เป็นทรัพยากรที่ไม่สามารถออกเผยแพร่ได้ ใช้ประโยชน์แล้วก็หมดไป แต่บางชนิดอาจนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ได้เหมือนกัน

3.2 ที่ดินในสภาพธรรมชาติ (Land in natural condition) ได้แก่ สถานที่ใช้ศึกษาธรรมชาติและสถานที่วิเวกห่างไกลผู้คน (Wilderness area) สถานที่เหล่านี้ถูกทำลายจะไม่

สามารถสร้างนาฬนใหม่ได้ ประเทศไทยที่จริงมีวัฒนธรรมสูงยิ่งมีความจำเป็นในการที่จะรักษาสภาพธรรมชาติที่ไม่เคยถูกครอบครองมาก่อน ไว้สำหรับศึกษาหาความรู้ตามธรรมชาติ มีไว้สำหรับคุณค่าทางจิตใจ ที่แบบนี้จึงเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นมาใหม่ได้ เพราะมีคุณสมบัติเฉพาะตัว (Unique) ตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก หน้าผา จุดเด่นตามธรรมชาติต่างๆ¹²

2.3.3 ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เพราะมนุษย์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นปัจจัยสี่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ดังนี้ จึงจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์และศรัทธาในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง เนื่องจาก

1. ทรัพยากรบางอย่างยังเป็นทรัพยากรธรรมชาติสินเปลือก เมื่อใช้แล้วไม่สามารถอุดเชื้อได้ เช่น แร่ธาตุหรือทรัพยากรธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติไปหลังจากมนุษย์นำไปใช้ส่งผลให้มนุษย์ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาตินี้ในการดำรงชีพในอนาคต ดังนี้เพื่อให้ทรัพยากรมีใช้ตลอดไป มนุษย์ควรศึกษาเกี่ยวกับวิธีการใช้ทรัพยากรนี้ให้สอดคล้องกับหลักการอนุรักษ์วิทยา มีมาตรการในการใช้ป้องกันและความคุ้มอย่างนี้ประสิทธิภาพเหมาะสมกับชนิดของทรัพยากรนั้น ๆ
2. อัตราการเกิดของประชากรเพิ่มขึ้น แต่ทรัพยากรธรรมชาติมีจำกัด ไม่เพียงพอ กับความต้องการที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นถ้าหากไม่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโอกาสที่จะหมดไปมีมาก
3. ทรัพยากรธรรมชาติช่วยส่งเสริมความเจริญทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย ถ้าหากประชาชนรู้จักวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จะส่งผลให้ประเทศนี้เกิดความมั่นคงตลอดไป
4. ทรัพยากรธรรมชาติก่อให้เกิดความเจริญทางวัฒนธรรม เช่น โบราณสถานโบราณวัตถุ สามารถใช้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของมนุษย์ได้ นั่นคือ ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในสภาพที่ปราศจากลพิษทางศนียภาพส่งผลให้มนุษย์มีสภาพทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ดีตลอดไป ซึ่งหากมนุษย์ไม่เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแล้ว ย่อมทำให้ได้รับผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดจากการขาดแคลนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การขาดแคลนปัจจัยต่างๆ ระบบสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่อยู่ในภาวะสมดุลธรรมชาติ เกิดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และสุดท้ายทำให้คุณภาพชีวิตของมนุษย์เสื่อมลง

2.3.4 วิกฤตการณ์ทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในอดีตที่ผ่านมา การทำลายทรัพยากรธรรมชาติจะมีความรุนแรงมากขึ้น เป็นลำดับต่อไปในช่วงต้นกลางของคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา คือ ราว 40 ปีที่ผ่านมา

¹²เรื่องเดียวกัน หน้า 50.

อัตราการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติของ โลกเพิ่มขึ้นอย่างน่าวิตก สัตว์ป่าบางชนิดได้สูญพันธุ์ไป ไม่ของโลกลดน้อยลง พื้นที่ทุ่งหญ้าถูกถางเพื่อใช้ทำการเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก ผลพิษที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรน้ำและอากาศในบางแห่งก็อยู่ในสภาพวิกฤต และเรื่องราบบางชนิดเริ่มนีรากสูงขึ้น

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติของโลกถูกทำลายจนเกิดวิกฤตการณ์ทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบัน ได้แก่

1. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ในสมัยก่อน ปริมาณทรัพยากรธรรมชาติมีมากกว่าจำนวนประชากร การประกอบอาชีพจะอาศัยสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพื่อการดำรงชีวิต เช่น การล่าสัตว์ เก็บหาของป่า และการจับปลา เป็นต้น ต่อมาเมื่อจำนวนประชากรของโลกค่อยๆ เพิ่มขึ้น การดำเนินชีวิตเริ่มเป็นไปด้วยความยากลำบาก มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น การเพาะปลูกและการทำอุตสาหกรรม จึงทำให้พืชพันธุ์ธรรมชาติบางแห่งถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิงทรัพยากรธรรมชาตินานาชนิดถูกนำมายield เป็นวัตถุดินปืน โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อผลิตสินค้าและเครื่องอันวยความสะดวกให้แก่ประชากรที่เพิ่มขึ้น กล่าวคือ ในช่วงปี พ.ศ. 2512 ประชากรของโลกเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าเดือน 26 เท่า แต่พอถึงปี พ.ศ. 2536 จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 40 เท่า และเมื่อจำนวนประชากรของโลกเพิ่มมากขึ้น อัตราการทำลายทรัพยากรธรรมชาติก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

2. การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ความเจริญทางเศรษฐกิจทำให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตของประชากรสูงตามไปด้วย มีการบริโภคทรัพยากรธรรมชาติเกินกว่าความจำเป็นขึ้นพื้นฐาน มีความต้องการเครื่องอันวยความสะดวกนานาชนิด ทั้งปริมาณและคุณภาพ จึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกเร่งมาใช้เพื่อการตั้งกล่าวเพิ่มมากยิ่งขึ้น และสิ่งปล่องไฟก่อการอันตราย เช่น การถางถางป่าไม้เพื่อนำพื้นที่มาทำไร่นาด้วย จึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติก็เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

3. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มีการประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง และมุ่งยึดถือการใช้เครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้มาเพื่ออำนวยความสะดวกโดยไม่สอดคล้องกับหลักการอนุรักษ์วิทยา เช่น การใช้เลือดไฟฟ้าในการตัดไม้ต้นไม้ การใช้อาวุธสงครามที่ร้ายแรงในการล่าสัตว์ป่า การใช้ปุ๋ยและยาปาร์บตันต์เพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านการเกษตร การใช้รถจักรในการเตรียมดินเพื่อการเกษตร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลดีในระยะเริ่มต้น แต่จะส่งผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พืชพรรณธรรมชาติถูกทำลายอย่างรุนแรงและถาวรจากการใช้รถแทรกเตอร์ในการเตรียมดินเพื่อการเพาะปลูก การใช้สารเคมีทำให้เกิดมลพิษในน้ำและอากาศ พื้นดินบางแห่งหมุดความอุดมสมบูรณ์ และการใช้อาวุธสงครามทำให้สัตว์ป่าถูกล่าจนสูญพันธุ์

4. ประชาราดความรู้ ทรัพยากรธรรมชาติของโลกเป็นจำนวนไม่น้อยที่ถูกทำลายไป ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงกัน เป็นดังนี้ว่า การเผาป่าไม่เพื่อนำพื้นที่ทำไร่ ทั้ง ๆ ที่พืชผลที่ผลิตได้มี ราคาค่าตัวกว่าต้นไม้ที่เผาทิ้ง และการทำลายวัชพืชที่ขึ้นปกคลุมดิน ซึ่งจะทำให้ผู้ดินเกิดภัยการ จากตัวการธรรมชาติต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย

5. การนับนาการ การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดจากการนับนาการ จะปรากฏ ให้เห็นได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับทรัพยากรสัตว์ป่า ตามปกติแล้วการล่าสัตว์ป่าเพื่อการยังชีพของ ชาวบ้านจะแตกต่างไปจากการล่าสัตว์เพื่อการนับนาการของชาวเมือง เพราะเครื่องมือที่ใช้ แตกต่างกันมาก การล่าสัตว์ป่าเพื่อการยังชีพของชาวบ้านล่าเฉพาะสัตว์ป่าที่ใช้เป็นอาหารและสัตว์ ป่ามีขนาดเล็ก แต่ชาวเมืองจะล่าสัตว์ป่าทุกชนิดและทุกขนาด โดยใช้อาวุธที่ทันสมัย จึงทำให้สัตว์ ป่าถูกล่าเป็นจำนวนมาก ซึ่งไปกว่านั้นการล่าสัตว์ป่าของชาวเมืองมักทำด้วยความสนุกสนานและ ต้องการจะนำส่วนใดส่วนหนึ่งไปใช้ประโยชน์เท่านั้น เช่น ล่าช้างป่าเพื่อต้องการเพียงงา ฟัน กวาง เพียงเพื่อต้องการเข้า หรืออิงเตือเพื่อต้องการแค่หนัง เป็นต้น ส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ป่าที่จะนำมาใช้ ประโยชน์ได้หลายอย่างกลับถูกทิ้งให้เน่าเปื่อยอยู่ในป่า ซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการสูญเสีย ของทรัพยากรธรรมชาติอย่างมหาศาล

6. สงคราม ภาวะสงครามจะเป็นตัวกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มาใช้ มากยิ่งขึ้น เช่น กรณีสงครามระหว่างอิรักกับอิหร่าน ซึ่งปรากฏว่าประเทศทั้งสองเร่งผลิต น้ำมันดินเพื่อส่งออกเป็นจำนวนมากขึ้น เพื่อนำเงินตราไปจัดซื้ออาวุธยุทธปัจจัยมาใช้ในการต่อสู้ ซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกันทรัพยากรน้ำมันยังถูกนำมาใช้เพื่อประทัดประหารกัน อาวุธ ໂโรคปรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมาจากการธรรมชาติที่ถูกทำลายไปก่อนที่จะถึงเวลาอันสมควร

7. การดำเนินนโยบายของรัฐบาลประเทศไทย สาเหตุนี้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะ นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัย ได้เลี้งเห็นความสำคัญของการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติน้อยมาก แม้ว่ารัฐบาลจะมีกฎหมายเป็นเครื่องมือ และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาตินิดนั้น ๆ แล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติ หน่วยงานที่ รับผิดชอบเหล่านั้นกลับไม่แสวงหาผลประโยชน์สืบเชื้อเช� จึงทำให้กฎหมายที่มีอยู่ขาดความ ศักดิ์สิทธิ์ เช่น กรณีป่าไม้มีเจ้าพนักงานป่าไม้อัญเชิญทั่วประเทศ และมีตำรวจป่าไม้ช่วยในการ ปราบปรามผู้กระทำการตัดไม้ในป่าไม้แต่ปรากฏว่า ป่าไม้ของประเทศไทยถูกทำลายไปจนเหลือป่าที่ สมบูรณ์จริง ๆ น้อยกว่า 28% อันเป็นเหตุให้รัฐบาลต้องประกาศปิดป่าทั่วประเทศเมื่อไม่นานมานี้ เอง หรือกรณีประมงซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาสัตว์น้ำ แต่ยังปล่อยให้ชาวประมงจับ ปลาในช่วงฤดูหนาวไป ใช้เหตุนี้ที่มีตากลางวันทำให้ปลาที่ไม่ได้ขนาดถูกจับมาบริโภค มีการใช้ ระเบิดและสารเคมีในการจับปลาตามแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำทั้งน้ำจืดหรือ

น้ำคืนลงลงอย่างรวดเร็ว เป็นต้น ถ้าหากรัฐบาลคำแนะนำการควบขันให้เจ้าหน้าที่นำกฎหมายใช้อย่างแท้จริงแล้ว คาดว่าทรัพยากรธรรมชาติหลายอย่างของประเทศไทยคงไม่เสื่อมทรามลงเท่ากับที่เป็นอยู่ในขณะนี้

8. ขาดการประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์จะช่วยให้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และยังช่วยเตือนให้เห็นถึงภัยอันตรายต่างๆ ที่จะได้รับจากการที่ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายอีกทางหนึ่งด้วย การประชาสัมพันธ์จะต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง อาจจะออกมาในรูปของเอกสารแผ่นพับ เทปโทรศัพท์ หรือหนังสือพิมพ์พร้อมทั้งยกตัวอย่างอันตรายหรือความเสียหายที่เป็นผลพวงมาจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กรณีการเกิดอุทกภัยในภาคใต้ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2531 เป็นต้น ถ้าหากการประชาสัมพันธ์คำแนะนำไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็เป็นที่คาดหวังได้ว่าจะได้รับความร่วมมือจากประชาชนทั่วไปเป็นอย่างดี ในการที่จะช่วยลดความรุนแรงของอันตรายที่เกิดจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติได้บ้างไม่นักก็ได้¹³

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2.4.1 ความหมายของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การอนุรักษ์ (Conservation) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายว่า การอนุรักษ์ หมายถึง การรักษาให้คงเดิม¹⁴

ส่วนความหมายของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เกย์ม จันทร์แก้ว กล่าวไว้ว่า การใช้ การเก็บ การรักษา การซ่อมแซม การฟื้นฟู การพัฒนา การป้องกัน การส่งเสริม และการแบ่งเขตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อจะได้เอื้ออำนวยให้มีคุณภาพในการสนับสนุนความเป็นอยู่ของมนุษย์ตลอดไป¹⁵

สุกาญจน์ รัตนเลิศอนุสรณ์ หมายถึง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และยึด

¹³ สุกาญจน์ รัตนเลิศอนุสรณ์, หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน, อ้างแล้ว, หน้า 42.

¹⁴ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, (กรุงเทพมหานคร : นามนีบุ๊คพับลิเคชันส์, 2542), หน้า 7.

¹⁵ เกย์ม จันทร์แก้ว, วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547), หน้า 82.

อายุการใช้งานให้ยาวนานที่สุด ดังนั้นการใช้ทรัพยากรัฐธรรมชาติจึงต้องกระทำด้วยความฉลาด แต่ ไม่ได้หมายความว่าจะเก็บรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้โดยไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษย์¹⁶

สรุปได้ว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรัฐธรรมชาติ หมายถึง การรู้จักใช้เก็บรักษา สงวน ซ่อนแอบ และปรับปรุงทรัพยากรัฐธรรมชาติอย่างฉลาด มีเหตุผล เพื่อให้ทรัพยากรัฐธรรมชาติกองอยู่เป็น ประโยชน์ต่อมนุษย์นานที่สุด

ความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรัฐธรรมชาติ

เนื่องจากทรัพยากรัฐธรรมชาติเป็นบ่อเกิดแห่งปัจจัยสี่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์จะต้องบำรุงรักษาเอาไว้ เพื่อให้มีทรัพยากรัฐธรรมชาติใช้ต่อไป สาเหตุหลักที่จะเป็นต้องทำการอนุรักษ์ทรัพยากรัฐธรรมชาติ คือ

1. ทรัพยากรัฐธรรมชาติใช้แล้วสิ้นเปลือง ทรัพยากรบางชนิดเมื่อนำมาใช้แล้วหมดไป และ ยากจะหาสิ่งอื่นมาใช้ทดแทนได้ เช่น ทรัพยากรแร่ธาตุ หรือหินทรายที่สวยงามตามธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องสงวนรักษาเอาไว้ เพื่อป้องกันการขาดแคลน และมอบให้เป็นมรดกโลกต่อไป ลูกหลานต่อไป

2. ความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรัฐธรรมชาติเพิ่มขึ้น เนื่องจากจำนวนประชากรของโลกเพิ่มมากขึ้น กองปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงทำให้แนวโน้มที่จะนำทรัพยากรัฐธรรมชาติมาใช้เพิ่มขึ้น แต่ทรัพยากรัฐธรรมชาติมีอยู่อย่างจำกัด ถ้าหากไม่ทะนุบำรุงรักษาไว้ ทรัพยากรัฐธรรมชาติที่มีคุณค่าอนันต์เหล่านี้อาจจะสูญเสียจากโลก หรือทรัพยากรบางอย่างไม่อาจพัฒนาให้เพียงพอ กับความต้องการในการใช้สอยได้ อันจะส่งผลให้มนุษย์ที่เกิดขึ้นมาในระยะหลัง ๆ ได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการขาดแคลนทรัพยากรัฐธรรมชาติเหล่านี้

3. ทรัพยากรัฐธรรมชาติส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ประเทศใดมีทรัพยากรัฐธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ได้ดีกว่าประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรัฐธรรมชาติ เช่น การปฏิวัติอุตสาหกรรมเกิดขึ้นในประเทศอังกฤษเป็นแห่งแรก เพราะประเทศนี้มีแร่เหล็กและถ่านหินที่มีคุณภาพดีอยู่มาก หน่วยงานราชการที่ปกคุลมตัวยศินภูเขาไฟที่อุดมสมบูรณ์และมีน้ำท่า泊เพียง จึงส่งเสริมให้เกิดนิรภัยในอินโดนีเซียเป็นอุปชาระที่สำคัญของประเทศ ที่รับลุ่มแม่น้ำเข้าพะรพยายามล่างที่มีน้ำและคินอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้ประชาชนในบริเวณภาคกลางมีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าประเทศที่อาศัยอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นจึงพожะชี้ให้เห็นได้ว่า บริเวณใดมีทรัพยากรัฐธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จะทำให้ภูมิภาคนั้นมีความเจริญก้าวหน้า และมีเศรษฐกิจที่มั่งคั่งและมั่นคง

¹⁶ สุกาญจน์ รัตนเดือนธนสาร์, หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน, จังเล้า, หน้า 57.

4. ทรัพยากรธรรมชาติแสดงออกถึงความเจริญทางวัฒนธรรม การที่ประชากรกลุ่มใดหรือประเทศใดสามารถนำร่องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ผลกระทบประวัติศาสตร์และภูมิทัศน์ที่สวยงาม ตามธรรมชาติไว้ได้ นั้นย่อมแสดงว่ากลุ่มนี้เป็นผู้มีวัฒนธรรมสูง รู้จักสรรค์สร้างและนำร่องรักษา ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ในการพักผ่อนและชื่นชม ความงามที่ต้องเนื่องกันมาหลายงาน ถ้าหากทรัพยากรดังกล่าวขาดการท่านุบำรุงหรือปล่อยให้ลูกทำลายไปเสียแล้ว สัญลักษณ์หรือวัฒนธรรมของชาติจะถูกทำลายไป¹⁷

หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

โดย จันทร์แก้ว ได้กล่าวถึงหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติว่า มี 3 หลักการใหญ่ๆ ดังนี้

หลักการที่ 1 การใช้แบบยั่งยืน ทรัพยากรทุกประเภททุกกลุ่มต้องมีแผนการใช้แบบยั่งยืน (Sustainable Utilization) ซึ่งต้องมีการวางแผนการใช้ตามสมบัติเฉพาะตัวของทรัพยากร พร้อมทั้งมีการเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่จะใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมกับชนิดทรัพยากร ปริมาณการเก็บ เก็บเพื่อการใช้ช่วงเวลาที่จะนำมาใช้ และกำจัด/บำบัดของเสียและมลพิษให้หมดไป หรือเหลือน้อย ไม่มีพิษมีภัย

หลักการที่ 2 การพื้นฟูสิ่งเสื่อมโทรม ทรัพยากรธรรมชาติและที่มีนุյย์สร้างขึ้น เมื่อมีการใช้แล้วย่อมเกิดความเสื่อมโทรม เพราะใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสม เก็บเกี่ยวมากเกินความสามารถในการปรับตัวของระบบ มีสารพิษเกิดขึ้นเก็บเกี่ยวบ่อยเกินไป และไม่ถูกต้องตามกาลเวลา จำเป็นต้องทำการพื้นฟูให้เดิมกลับคืน จนทรัพยากร/สิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ตั้งตัวได้ จึงสามารถนำมาใช้ได้ในโอกาสต่อไป อาจใช้วิธีการพื้นฟุกการกำจัด การบำบัด หรือการทดแทนเป็นปี ๆ

หลักการที่ 3 การสงวนของหายากร ทรัพยากรบางชนิด/ประเภทมีการใช้มากเกินไป หรือมีการแปรสภาพเป็นสิ่งอื่นทำให้บางชนิดของทรัพยากร/สิ่งแวดล้อมหายาก ถ้าปล่อยให้มีการใช้เกิดขึ้นแล้ว อาจทำให้เกิดการสูญพันธุ์ได้ จำเป็นต้องสงวนหรือเก็บไว้ เพื่อเป็นแม่พันธุ์หรือเป็นตัวแม่บทในการผลิตให้มากขึ้น จนแน่ใจว่าได้ผลผลิตปริมาณมากพอแล้ว ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้¹⁸

ขั้นตอน ทรงสุนบรรวงศ์ ได้กล่าวถึง หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติว่า มีอยู่ 3 ประการ ใหญ่ๆ เช่นกัน ดังนี้

¹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 58.

¹⁸ เกย์ จันทร์แก้ว, วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, อ้างแล้ว, หน้า 84.

1. ต้องใช้ทรัพยากรอย่างชัญฉลาด กล่าวคือ ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ถึงผลได้ผลเสียจากการใช้ทรัพยากรตามหลักเศรษฐศาสตร์ และเมื่อใช้แล้ว จะเกิดการขาดแคลนในอนาคตหรือไม่

2. ประยุคของที่หายาก หมายความว่า ทรัพยากรใดที่มีน้อยหรือหายากก็ควรเก็บรักษา หรือสงวนเอาไว้มิให้สูญหายไป ของบางอย่างถ้าอยู่ในสภาพที่พ่อจะใช้ได้ก็ควรใช้ต่อไปและใช้อบายประษัต อย่าทิ้งเพื่อย

3. ハウธีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีหรือเสื่อมโทรมให้ดีขึ้น กล่าวคือ ทรัพยากรใดที่มีสภาพล่อแหลมต่อการสูญเสียหรือจะหมดไป ก็ควรที่จะซ่อมแซมปรับปรุง ให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น¹⁹

สุกัญจน์ รัตนเลิศนุสรณ์ ได้กล่าวถึงหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติว่า มีอยู่ 7 ประการ ดังนี้

1. การถอนน้ำ การถอนน้ำเป็นหลักการเพื่อพยายามคงสภาพ ทั้งปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติเอาไว้โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น สร้างอ่างเก็บน้ำ นอกจากจะนำน้ำมาใช้เพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทานแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ การคมนาคมขนส่ง และการนันทนาการอีกด้วย หรือกรณีแร่เหล็ก แทนที่จะนำมาใช้โดยตรง ก็นำไปผสมกับแร่ธาตุอื่น ๆ เพื่อให้เป็นเหล็กกล้า ซึ่งนอกจากจะลดภาระในการใช้เนื้อหินอย่างเดียว ยังช่วยยืดอายุการใช้งานให้ยาวนานออกໄປด้วย เป็นต้น

2. การบูรณะฟื้นฟู การบูรณะฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับความเสียหายเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือเกือบคงเดิม อาจกระทำได้กับทรัพยากรธรรมชาติบางชนิด เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ และทุ่งหญ้าเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ดินที่นำมาใช้เพื่อการเพาะปลูกพืชชนิดเดียวกันติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้คุณภาพของดินเสื่อมลง การบูรณะฟื้นฟูจะทำได้โดยการเติมน้ำปุ๋ย ปุ๋ยพืชคุณภาพดี หรือพักหน้าดินไว้สักช่วงระยะเวลาหนึ่ง สำหรับกรณีป่าไม้ อาจทำได้โดยการหากล้าไม้มาปลูกเสริมในบริเวณที่ต้นไม้ขึ้นมาใหม่คุ้นเคย และต้องเผาบารุงรักษาจนกระทั้งดินไม่น้ำดีบโตก ต่อสู้กับอันตรายต่าง ๆ การปัดป่าก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยฟื้นฟูสภาพป่าไม้ของป่าไม้ของประเทศไทยให้เพิ่มขึ้นหรือสมบูรณ์มากขึ้น

3. การนำมายใช้ใหม่ หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติวิธีนี้ จะใช้ได้กับทรัพยากรน้ำ และแร่ธาตุบางชนิดเท่านั้น ส่วนทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ จะกระทำได้ยากหรือทำไม่ได้เลย เช่นเหล็ก สังกะสี อะลูминิเนียม ตะกั่ว ทองแดง พลาสติก หรือเศษกระดาษที่ทิ้งแล้ว สามารถนำ

¹⁹ ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์, มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, อ้างแล้ว, หน้า 258.

กลับมาหลอมหรือเปลี่ยนสภาพให้ใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้ ดังนั้นพ่อค้าที่รับซื้อเศษโลหะ ภาระค่าและพาลาสติก จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งาน เมื่อจากทรัพยากรบางประเภทที่ปราบภูมิอยู่ในสภาพธรรมชาติจะไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มาก เช่น น้ำที่ไหลลงมาตามลำน้ำ แต่ถ้ายกกระดับของน้ำให้สูงขึ้น พลังงานน้ำไหลจะสามารถนำมาใช้ผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ หรือการนำโลหะมาประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องกล ให้สามารถทำงานแทนมนุษย์ได้ เช่น นำโลหะมาผลิตรถแทรกเตอร์ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเพาะปลูก การคันคิดประดิษฐ์เหล็กกล้าขึ้นมา เพื่อนำไปทำเครื่องเจาะ ตัด หรือยึดเป็นสีน้ำเพื่อใช้ในการก่อสร้าง เป็นต้น

5. การนำสิ่งอื่นมาใช้ทดแทน การนำสิ่งอื่นมาใช้ทดแทนทรัพยากรธรรมชาติบางชนิดอาจจะกระทำได้ เช่น การประหัดการใช้เหล็กโดยการนำพาลาสติกแข็งมาใช้แทน เช่น กันชนและบังโคลนของรถยนต์ เป็นต้น การห่อของ สมัยก่อนใช้ใบพืช เช่น ใบตองหรือใบบัว แต่ระยะหลังนี้ได้นำถุงพลาสติกมาใช้แทนใบพืชเหล่านั้น ส่วนในบางประเทศที่ขาดแคลนเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการหุงต้มได้ทำการศึกษาดูแลว่าเพื่อนำพลังงานจากแสงอาทิตย์มาใช้ทดแทน ลดปัญหาการดัดไม้มำทำฟืน และข้อด้อยการใช้งานของพลังงานเชื้อเพลิงจากแร่ธาตุให้ยาวนานออกไป ดังนั้นการนำเอาสิ่งใหม่มาใช้ทดแทน จะทำให้ทรัพยากรธรรมชาติมีอายุการใช้งานเพิ่มมากขึ้น

6. การสำรวจแหล่งทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มเติมนี้ เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเป็นการค้นหาทรัพยากรธรรมชาติที่หลงเหลืออยู่ภายใต้ผิวโลกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ต่อไป จากการที่มนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือในการสำรวจทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ค้นพบแหล่งแร่รากน้ำทั้งบนบกและในทะเล เช่น การค้นพบแร่ปิโตรเลียมเป็นจำนวนมากในอ่าวไทย และที่รับภัณฑ์ทางตอนบนของประเทศไทย เป็นต้น นอกจากยังมีการสำรวจแหล่งประมงทะเล ซึ่งได้ส่งเรือคำน้ำเข้าไปสำรวจແคนข้าวโลกหนึ่ง ผลปรากฏว่าได้พบฝูงปลาเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ใต้น้ำแข็ง จึงเป็นที่หวังได้ว่า แหล่งประมงแห่งใหม่ที่พบนี้จะช่วยลดภาระการณ์ขาดแคลนอาหารของชาวโลกให้น้อยลง

7. การประดิษฐ์ของเทียนขึ้นมาใช้ จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ ทำให้มนุษย์สามารถประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ขึ้นมาในจำนวนนี้ได้มีการผลิตของเทียนหลายอย่าง ขึ้นมาใช้ เป็นต้นว่า ยางเทียน ไหหมเทียน และการสังเคราะห์สารเคมีเพื่อนำมาใช้แทนสารสกัดจากพืชที่นำมาผลิตยาரักษาโรค เป็นต้น จากการสามารถของมนุษย์ดังกล่าว จึงช่วยลดปริมาณการใช้ทรัพยากรธรรมชาติบางชนิดให้น้อยลง หรือหมดไปในที่สุด²⁰

²⁰ ฤกัญจน์ รัตนเดือนสุวรรณ์, หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน, อ้างแล้ว, หน้า 58.

การดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต้องว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ซึ่งบุคคลทุกฝ่ายทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลจะต้องให้ความร่วมมือกัน ดังนี้

1. จัดตั้งชุมชนหรือสมาคมเพื่อการจัดทรัพยากรธรรมชาติ ในปัจจุบันมีกลุ่มชนที่ให้ความสนใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วยชาวบ้าน นิติบุคคล นักศึกษา และนักเรียน โดยส่วนใหญ่จะจัดตั้งเป็นชุมชน เช่น ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชุมชนอนุรักษ์ป่าไม้ของชาวบ้าน ในเขตอำเภอปีกงซ้าย จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น ในบางแห่งจะจัดตั้งเป็นสมาคมเช่น สมาคมนักนิยมไฟร หรือเป็นมูลนิธิ เช่น มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ และกองอนุรักษ์ธรรมชาติหรือกองทุนสัตว์ป่าเป็นต้น หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนเหล่านี้ มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การดำเนินงานเพื่อการจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ออกกฎหมายควบคุม กฏหมายนับว่าเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพ ถ้าหากผู้ที่รับผิดชอบนำกฎหมายเหล่านี้มาปฏิบัติอย่างจริงจังและครบถ้วน กฏหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีมากหลายฉบับ เช่น กฏหมายก่อตั้งอุทยานแห่งชาติ กฏหมายควบคุมและคุ้มครองสัตว์ป่า กฏหมายควบคุมการทำเหมืองแร่ และกฏหมายรักษาความสะอาดของบ้านเมือง เป็นต้น และเมื่อไม่นานมานี้ รัฐบาลของประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการปิดป่าไม้ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นผลทำให้การนำไปใช้ออกกฎหมายต้องลดลง จึงถือว่าเป็นกฏหมายเพื่อการจัดการป่าไม้อย่างแท้จริง ตอนนี้ก็เหลือเพียงแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้นที่จะทำการดูแลบันทึกด้วย

3. การให้การศึกษาแก่ประชาชน การจัดการศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้กับประชาชนทั่วไป อาจจะกระทำได้ทั้งในระบบและนอกระบบ สำหรับการให้การศึกษาก่อนระบบอาจทำในรูปของการประชาสัมพันธ์ที่ออกมายเป็นเอกสาร แผ่นพับ แผนภูมิ และรูปภาพต่าง ๆ นอกจากนี้อาจจะทำการประชาสัมพันธ์ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ได้โดยด้วยส่วนการจัดการศึกษาในระบบนี้ ก็โดยการสอนแพรกวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติไว้ทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นประถมไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งถ้าหากประชาชนทั่วไปมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการจัดการ จะส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการคุ้มครองและดูแลรักษาได้ดียิ่งขึ้น

4. การจัดตั้งหน่วยงานขึ้นรับผิดชอบ ดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติแต่ละชนิด จะทำให้กระบวนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติน่าจะได้ผลดียิ่งขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่เหล่านี้ นอกจากรักษากฎหมายทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้นแล้ว ยังทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอความร่วมมือกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการทรัพยากร

ธรรมชาติอีไป เช่น กรมป่าไม้กับกรมพัฒนาที่ดิน กรมทรัพยากรรัฐนี และสำนักงานคณะกรรมการ
การสั่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น²¹

สำหรับหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นกรณีเฉพาะนี้ พวงเพชร ชนสิน กล่าวว่า มี
หลักการที่สำคัญ 2 ประการ ดังนี้

1. บริเวณที่เป็นป่าอยู่แล้ว ก็พยายามรักษาให้คงสภาพเป็นป่าต่อไป ซึ่งการบำรุงรักษาป่าไม้
ให้มีสภาพเป็นป่าอยู่ตลอดไป ทำได้โดย

1.1 การกำหนดพื้นที่ป่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยานแห่งชาติ

1.2 ออกกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้โดยตรง เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น

1.3 เร่งสำรวจพื้นที่ป่าไม้ของชาติ เพื่อให้มีการใช้ที่ดินป่าไม้ให้ตรงตามสมรรถนะของ
ที่ดิน

1.4 เพิ่งงบประมาณ กำลังคน และควบคุมดูแลให้เข้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน
ปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เพื่อให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การป้องกันไฟป่า โดยจัดเจ้าหน้าที่ดูแลสอดส่องทำแนวกันไฟ และจัดเตรียม²²
อุปกรณ์ในการดับไฟ

2. บริเวณป่าที่ถูกทำลายไปแล้วก็พยายามแปรสภาพให้กลับคืนเป็นป่าอีกซึ่งในการแปร
สภาพนบริเวณป่าที่ถูกทำลายไปแล้วให้กลับคืนเป็นป่าอีก ทำได้โดย

2.1 การปลูกป่า

2.2 การลดความต้องการใช้ไม้จากแหล่งภายนอกประเทศ

2.3 การให้การศึกษาแก่เด็กนักเรียนเพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์
เกี่ยวกับป่าไม้อายุครึ่อง

2.4 การให้การประชาสัมพันธ์โดยทางวิทยุ ป้ายโฆษณา เอกสาร สิ่งพิมพ์ การจัดอบรม
และการประกวดคำขวัญเกี่ยวกับป่าไม้²²

²¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 59.

²² พวงเพชร ชนสิน, การอนุรักษ์สั่งแวดล้อม, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2532),
หน้า 22.

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศันสนีย์ นายอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า คณะผู้บริหาร อบต. ส่วนใหญ่มีการรับรู้สภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรในพื้นที่ และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร โดยได้รับข่าวสารจากภารต่าง ๆ รวมทั้งการเข้าร่วมโครงการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะผู้บริหาร อบต. ส่วนใหญ่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับมาก และเห็นว่าประโยชน์ในท้องถิ่นต้องการให้มีการจัดตั้งโครงการเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อบต. ส่วนใหญ่มีบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรในด้านการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจและการปลูกฝังจิตสำนึกรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร (ร้อยละ 95.9) การจัดการและรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร (ร้อยละ 94.8) การจัดการและควบคุมมลพิษ การประสานงานและวางแผนนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 86.6) จากการทดสอบสมมติฐานโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของ อบต. กับการรับรู้สภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรับรู้ข่าวสาร การได้รับข่าวสารความพร้อมของคณะผู้บริหารในการปฏิบัติหน้าที่โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับบทบาทของ อบต. พบว่ามีเพียงตัวแปร 4 ตัวแปร คือ ขนาดของ อบต. จำนวนหมู่บ้านในพื้นที่รับผิดชอบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร และโครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบทบาทของ อบต.²³

ศุภโชค เพชรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว ตำบลอ่าววนาง อำเภอเมืองกระนี่ จังหวัดกระนี่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพพื้นที่ ด้านนโยบายของรัฐและท้องถิ่น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนและความสะอาด และความน่าสนใจ ด้านจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นปัจจัยที่เลือกต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่ตำบลอ่าววนาง ในส่วนของวิธีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว มีวิธีดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การอ่านวิเคราะห์

²³ ศันสนีย์ นายอง, “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (ปัจจุบันวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2549, 150 หน้า.

สังคม การกำหนดกฎระเบียน และการคุ้มครองความสะอาด จากการขัดการในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมนั้นจำแนกได้เป็น ผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบ生物ในท้องถิ่น และผลกระทบต่อการป้องกันและกำจัดภัยของท้องถิ่น ผลกระทบด้านเศรษฐกิจนั้นจำแนกได้เป็นผลกระทบต่ออาชีพ ผลกระทบต่อการคงร่องชีพ และผลกระทบต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและแลกเปลี่ยนสินค้าภายในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่น ส่วนผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้นจำแนกได้เป็นผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางสังคม ผลกระทบต่อปัญหาสังคม และผลกระทบต่อวัฒนธรรม²⁴

ยงยุทธ พึงวงศ์ญญาติ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสมาชิกสภาคองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันของสมาชิกสภาคองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจน้อยและยังพบว่าการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันของสมาชิกสภาคองค์การบริหารส่วนตำบลมีน้อยด้วย ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมาก นอกจากนี้ความสามารถในการดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นพบว่า เป็นการดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นครั้งคราว ได้แก่ การปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะ การทำความสะอาดในที่สาธารณะ และการกำจัดวัชพืช กระบวนการดำเนินกิจกรรมพบว่า การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ยังมีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าการให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน ได้แก่ การจัดอบรมความรู้ให้กับชาวบ้าน การเผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมยังเป็นกิจกรรมที่มีการดำเนินการน้อย ผลกระทบวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจได้แก่ อาชีพ รายได้ และปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ประสบการณ์การอบรม และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน และเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ยังพบว่ารายได้มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยที่น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่

²⁴ ศุภ โชค เพชรรัตน์, “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว ตำบลอ่าววนาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2547, 180 หน้า.

ทำให้สามารถชี้วัดคุณภาพของคุณภาพของการบริการส่วนตัวตามมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน คือการขาดความรู้ความเข้าใจและการเห็นความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งนี้ไม่น่าเกเท่าที่ควร²⁵

วรรณ พุ่มตระกูล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการองค์ความรู้ของชุมชนในเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า องค์ความรู้ของชุมชนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เกิดจาก การสั่งสมประสบการณ์เกี่ยวกับธรรมชาติ องค์ความรู้นี้อาจอยู่ในรูปของพิธีกรรม วิธีการในการปฏิบัติหรือความเชื่อที่เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะที่เป็นองค์รวม อาจจะเป็นระบบคิดวิเคราะห์ เทคนิคปฏิบัติหรือระบบคุณค่าที่เกื้อกูลกันระหว่างมนุษย์ด้วยกันและมนุษย์กับธรรมชาติ จน คล้ายเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ส่วนกระบวนการจัดการองค์ความรู้ของชุมชน มีการจัดรูปองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 2 ระดับ คือ การจัดองค์กรในระดับชุมชนนี้ ลักษณะเป็นองค์กรเครือญาติ กลุ่ม ที่ดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และการจัด องค์กรระหว่างชุมชนในลักษณะเครือข่าย เป็นการส่งตัวแทนกลุ่มเข้าร่วมเป็นกรรมการดำเนินงาน ทำหน้าที่เป็นการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงประเด็นปัญหาร่วมเป็นหลักการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ของชุมชนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน มี 2 ระดับ คือ ครอบครัวและ ระดับชุมชน ในระดับครอบครัวจะเกิดขึ้นตลอดเวลาในการดำเนินชีวิตจากการลงมือปฏิบัติจริงใน ชีวิตประจำวันและการสังเกตการณ์จากสิ่งแวดล้อม และระดับชุมชนโดยชุมชนจะถ่ายทอดองค์ ความรู้ผ่านพิธีกรรม ความเชื่อ กฎหมายที่ควบคุมโดยองค์กรชุมชนเพื่อสืบสานชีวิตและวัฒนธรรม ชุมชน ผู้อาวุโส ผู้นำทางธรรมชาติและผู้นำทางศาสนา คือ ผู้ที่จะเชื่อมโยงระบบคุณค่า ความเชื่อ ระหว่างสังคมศิทธิ์เหนือธรรมชาติกับมนุษย์ มาสู่รูปธรรมของการจัดการและการปฏิบัติของ สมาชิกในชุมชนผ่านการถ่ายทอดสืบสานต่อ ๆ กันมา รวมทั้งการควบคุมให้สมาชิกปฏิบัติตามข้อ ห้ามหรือข่าวดีของชุมชนเพื่อการควบคุมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิทธิและหน้าที่ของการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นของชุมชนกระทำการร่วมกัน ผ่านวิถีการผลิตและกฎหมายที่ชุมชน บัญญัติและบังคับใช้กันเอง รูปแบบของการจัดการเพื่อมุ่งตอบสนองชุมชนภายใต้ความเชื่อทาง ชาติและวิถีการผลิตทางการเกษตร²⁶

²⁵ ยุทธ พ่วงศ์ญาติ, “ความสามารถในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสมาชิกสภากองค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคกลาง”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์), 2544, 160 หน้า.

²⁶ วรรณ พุ่มตระกูล, “การจัดการองค์ความรู้ของชุมชนในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2541, 155 หน้า.

บัญชา รามคิริ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย ตำบลแม่สรวย จังหวัดเชียงราย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ในภาพรวมและรายด้านมีความเหมาะสมมาก โดยด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสำคัญและประโยชน์ของการอนุรักษ์ รองลงมา ได้แก่ ด้านแนวทางและวิธีการอนุรักษ์ และด้านความร่วมมือในการอนุรักษ์ ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ ได้แก่ อาชีพหลัก การได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ดังกล่าว²⁷

ฤทธิรงค์ แก่นจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในจังหวัดสมุทรสาคร” ผลการวิจัยพบว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการเป็นผู้ปฏิบัติงาน และการเป็นผู้ส่งเสริมเผยแพร่ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานในแต่ละด้านพบดังนี้ 1. ด้านการเป็นผู้ปฏิบัติงาน พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนด้านการเป็นผู้ปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการศึกษา ระดับตัวแหน่ง อายุราชการ และการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน 2. ด้านการเป็นผู้ส่งเสริมเผยแพร่ พบว่า อายุ การศึกษา ระดับตัวแหน่ง อายุราชการ และการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน²⁸

อภิรักษ์ สงรักษ์ และ วิจิตา จันทร์กษ์ ศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนในอำเภอคลองสาม จังหวัดตรัง” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในอำเภอคลองสามเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 63.30 ในเรื่องป่าชายเลนเป็นแหล่งสร้างรายได้ ส่วนใหญ่กลุ่มอาชีพข้าราชการ นักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 50.00 เห็นด้วยมาก ในเรื่องป่าชายเลนมีประโยชน์เป็น

²⁷บัญชา งามคิริ, “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย ตำบลแม่สรวย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2549, 96 หน้า.

²⁸ฤทธิรงค์ แก่นจันทร์, “ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในจังหวัดสมุทรสาคร”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2543, 87 หน้า.

แนวป้องกันภัยธรรมชาติ และทำให้สิ่งแวดล้อมอยู่ในสภาพดี โดยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบตามกลุ่มอาชีพ พบว่าระดับความคิดเห็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P<0.01$) ทัศนคติของประชาชนในชุมชนลิเกาต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน โดยส่วนใหญ่พบว่าเห็นด้วยมากที่สุดในการต้องการอนุรักษ์ และต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชายเลน ต้องการให้มีการตั้งองค์กรรับผิดชอบในการจัดการและการอนุรักษ์ป่าชายเลน โดยเฉพาะ เพื่อการใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน²⁹

ขวัญชัย ไทยເອີຍດ ສිກ්‍යາວິຈີຍເຮືອງ “ທັນຄົດຂອງປະຊາຊົນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບໄລ່” ສිກ්‍යາເນພາະກຣີປະຊາຊົນໃນເບຕອໍາເກອນເມືອງ ຈັງວັດກະບົນ” ພາກາຣິວິຈີບພນວ່າ ປະຊາຊົນທີ່ມີທັນຄົດໃນກວຽກອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບໃນຮະດັບທີ່ດີ ໂດຍກາພຣວນທັນຄົດຂອງປະຊາຊົນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ/ກາຮເຫັນຄວາມສຳຄັງຢູ່ໃນຮະດັບທີ່ດີກວ່າດ້ວຍຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະດ້ວຍແນວໂນັ້ນພຸດທິກຣມ ລໍາທຽບປັ້ງຈີຍທີ່ມີອີທີພລກັບທັນຄົດຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບ ໄດ້ແກ່ ເພດ ອາຊີພ ຮະຍະເວລາກາຮອຍ່າສ້າຍ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເກີຍກັບຮະບນນິເວສ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກວຽກອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບ ແລະກາຮເປັ້ນສາມາຊີກຄຸນທາງສັງຄນ³⁰

ชลธิศ สุรัสวดี ສිກ්‍යາວິຈີຍເຮືອງ “ປັ້ງຈີຍທີ່ມີຕ່ອກການໃຊ້ປະໂຍບນີ້ແລະຄວາມຄົດເຫັນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມທັນພາກປ່າໄນ້ ບຣິເວັນສ່ວນປ່າພະຈາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາສີຍ່ອງໜູ້ບ້ານປ່າໄນ້ ຕໍາບລ໌ຫນອງປາໄລ ອໍາເກອນເມືອງ ຈັງວັດສະບູຮີ ພາກາຣິວິຈີຍເກີຍກັບປັ້ງຈີຍທີ່ມີຜລຕ່ອກການໃຊ້ປະໂຍບນີ້ທັນພາກປ່າໄນ້ຂອງປະຊາຊົນ ຄືອຮາຍໄດ້ຂອງກຣອນກຣວ ສ່ວນປັ້ງຈີຍທີ່ມີຜລຕ່ອກການຄົດເຫັນດ້ວຍກວຽກອນຸຮັກຢ້າມທັນພາກປ່າໄນ້ ຄື້ອ ອາຍຸ ແນວດທີ່ດີນດືອກຮອງ ແລະກາຮເຫົ່າວ່າມີກຸ່ມກຸ່ມກົງກຣມທາງສັງຄນ³¹

²⁹ອກົງຮັກຢ້າມ ສົງຮັກຢ້າມ ແລະ ວາງີກາ ຈັນທຽນຢ້າມ, “ທັນຄົດຂອງປະຊາຊົນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບໄລ່ ໃນອຳເກອລິເກາ ຈັງວັດຕຽງ”, ການສිກ්‍යາຄັນຄວາມຮູ້ສະຫະວິທະຍາສາສຕຣມໝາໝັ້ນທີ່, (ບັນຫຼິດວິທະຍາລັບ : ມາວິທະຍາລັບເຊື້ອງໃໝ່), 2544, 154 ພັນ.

³⁰ขวัญชัย ไทยເອີຍດ, “ທັນຄົດຂອງປະຊາຊົນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມສະຫຼຸບໄລ່ : ສිກ්‍යາເນພາະກຣີປະຊາຊົນໃນເບຕອໍາເກອນເມືອງ ຈັງວັດກະບົນ”, ການນິພນຮ໌ສຶກປາສຕຣມໝາໝັ້ນທີ່, (ບັນຫຼິດວິທະຍາລັບ : ສາທັນບັນບົມທີ່ພັດນິບຣາກສຕຣ), 2548, 48 ພັນ.

³¹ชลธิศ สุรัสวดี, “ປັ້ງຈີຍທີ່ມີຜລຕ່ອກການໃຊ້ປະໂຍບນີ້ແລະຄວາມຄົດເຫັນຕ່ອກການອນຸຮັກຢ້າມທັນພາກປ່າໄນ້ ບຣິເວັນສ່ວນປ່າພະຈາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາສີຍ່ອງໜູ້ບ້ານປ່າໄນ້ ຕໍາບລ໌ຫນອງປາໄລ ອໍາເກອນເມືອງ ຈັງວັດສະບູຮີ”, ວິທະຍານິພນຮ໌ສຶກປາສຕຣມໝາໝັ້ນທີ່, (ບັນຫຼິດວິທະຍາລັບ : ມາວິທະຍາລັບ ເກມຕະກາສຕຣ), 2545, 103 ພັນ.

อวรรณ เทียนดี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับน้อย มีค่าระดับการเข้าร่วมเฉลี่ย 1.53 ส่วนการป้องกันรักษาป่าเกษตรกรมีการป้องกันรักษาป่าในระดับน้อย เช่น กัน โดยมีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 1.49 และการปลูกป่าชายเลนพบว่าเกษตรกรมีการปลูกป่าในระดับการปฏิบัติปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 1.88³²

กิตติศักดิ์ วิหาละ ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลบ้านปง อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรในพื้นที่ตำบลดังกล่าว มีส่วนร่วมในระดับมากด้านการร่วมกิจกรรมการปลูกป่าเนื่องในวันสำคัญ ส่วนด้านการร่วมกับชุมชนและเจ้าหน้าที่ปลูกต้นไม้ทดแทนพื้นที่ป่าที่เสียหาย การร่วมกิจกรรมในการเพาะชำ ก่อตัวไม้เพื่อนำไปซ่อนแซม การเข้าร่วมกับเจ้าหน้าที่ทำฝายชะลอน้ำ เพื่อทำให้ป่าชุ่มน้ำ และการร่วมปลูกพืชสมุนไพรเพื่อเสริมในการปลูกป่า อยู่ในระดับปานกลาง³³

อมร ต่อเจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของข้าราชการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จัน จังหวัดเชียงราย” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ข้าราชการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการอนุรักษ์มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์วางแผน แก้ไขปัญหา และด้านการติดตามประเมินผล ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของข้าราชการในการอนุรักษ์ป่าไม้ ได้แก่ ระดับการศึกษา ลักษณะงาน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อายุราชการ การได้รับข้อมูลข่าวสารและ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้³⁴

สัญจกร สกุลคง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทและการมีส่วนของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดยะลา ยะลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

³² อวรรณ เทียนดี, “การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำ ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง”, การค้นคว้าแบบอิสระ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 154 หน้า.

³³ กิตติศักดิ์ วิหาละ, “การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลบ้านปง อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่”, ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้), 2551, 73 หน้า.

³⁴ อมร ต่อเจริญ, “การมีส่วนร่วมของข้าราชการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จัน จังหวัดเชียงราย”, ภาคนิพนธ์คิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2548, 103 หน้า.

สิ่งแวดล้อมในระดับคีมาก มีการรับรู้ข้อมูลเข้าว่าสารจากหนังสือพินพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ระดับคี มีบทบาทและมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีการรับรู้เข้าว่าสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันนี้บทบาทและมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน กลุ่มที่มีบทบาทแตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มนรับรู้เข้าว่าสารปานกลางกับกลุ่มที่มีการรับรู้เข้าว่าสารมาก กลุ่มที่มีบทบาทแตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มนรับรู้เข้าว่าสารค่ากันกลุ่มที่มีการรับรู้เข้าว่าสารปานกลาง และกลุ่มที่มีการรับรู้เข้าว่าสารปานกลางกับกลุ่มที่มีการรับรู้เข้าว่าสารมาก ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วนตำบลโดยค่านี้แตกต่างกัน ได้แก่ งานด้านการบริหารและงานด้านการสนับสนุน³⁵

ร่มเย็น คงสินสอง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อชั้นรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ตำบลแม่ร่องแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ดอยเวียงหล้า ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน” ผลการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบร่วม ไม่มีตัวเปรียบเทียบ ได้ที่มีความสัมพันธ์เกินกว่า 0.75 ส่วนผลการวิเคราะห์ทดสอบอยพหุ มีตัวเปรียบเทียบ 5 ตัว ได้แก่ การมีอาชีพรอง บทบาทของผู้นำ องค์กรสนับสนุนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอนุรักษ์ป่าไม้ และสัตว์ป่า และความต้องการเข้าร่วมชั้นรมฯ มืออิทธิพลต่อความคิดเห็นที่มีต่อชั้นรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรายภูร่องแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยเวียงหล้า ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า R^2 เท่ากับ 47.80³⁶

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของงานวิจัยที่ศึกษาความคิดเห็นและเจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ สรุปได้ว่าประชาชนมีความคิดเห็นและเจตคติในระดับที่คี หรือเห็นด้วยมากที่สุด ประชาชนเห็นว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำมีความสำคัญต่อชุมชน เกษตรกรรม ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนและข้าราชการในการอนุรักษ์

³⁵ ลัญจกร สถาลคง, “บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (ปับติวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบูรณะ), 2548, 167 หน้า.

³⁶ ร่มเย็น คงสินสอง, “ความคิดเห็นที่มีต่อชั้นรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลแม่ร่องแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ดอยเวียงหล้า ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, (ปับติวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2545, 104 หน้า.

ทรัพยากรป่าไม้ สรุปได้ว่าประชาชนและข้าราชการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในระดับป่านกลาง

สำหรับงานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ตำบลคลันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้มาใช้เป็นข้อมูลการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลีให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะหลักการคำนึงงานเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามที่ สุกากุญจน์ รัตนเดชินุสรณ์ เสนอหลักการ 4 ประการ ดังปรากฏรายละเอียดหน้า 21 และหลักการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตามที่ พวงเพชร ชนสิน เสนอหลักการสำคัญ 2 ประการ ดังปรากฏ รายละเอียด หน้า 22 มาประยุกต์ใช้ในการสร้างกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้สอดคล้อง กับสถานการณ์การอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งใน กรอบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ และกรอบการอนุรักษ์ ป่าพรุกันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ป่าพรุ และด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ³⁷ ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 2.1

³⁷ สุกากุญจน์ รัตนเดชินุสรณ์, หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน, จังเล้า, หน้า 58-59.

ตัวแปรพื้นฐาน

- ปัจจัยส่วนบุคคล**
 - เพศ
 - อายุ
 - ระดับการศึกษา
 - อาชีพ
 - รายได้

ตัวแปรที่ศึกษา

- ความกิดเห็นของประชาชนที่ได้อ่านนุรักษ์ป้าพรูคันธลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้
- ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรู
 - ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรู
 - ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพรู

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยรวมวัดถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคลันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ รวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคลันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคลันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป อยู่อาศัยในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หมู่ที่ 5 จำนวน 762 คน หมู่ที่ 7 จำนวน 388 คน รวมทั้งหมด จำนวน 1,150 คน¹

¹สำนักงานสถานีอนามัยตำบลคลันธุลี อําเภอท่าชนาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี, สถิติประชากร ตำบลคลันธุลี 9 ธันวาคม พ.ศ.2552, (อัคสำเนา).

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป อายุอาศัยในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ผู้วิจัยใช้สูตรของ Taro Yamane ดังนี้²

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ N = จำนวนประชากร
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 e = ความคลาดเคลื่อนที่รับได้ ระดับ 0.05

แทนค่า

$$n = \frac{1,150}{1+1,150(0.05)^2}$$

$$= 297.15$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนบ้านแหลมดิน หมู่ที่ 5 และ ประชาชนบ้านเขาวาตา หมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อความเหมาะสมผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในจำนวนที่เป็นสัดส่วนกับประชากรของแต่ละหมู่บ้าน ดังรายละเอียดในตาราง

²Yamane Taro, Statistic and Introductory Analysis, (Tokyo : Harper International Edition), p. 580-581.

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
แหลมดิน	5	762	197
เขาวาลา	7	388	100
รวม		1,150	297

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนประกอบของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา โดยสร้างคำถามแบบปลายปีค (Close Ended Question)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลลันธูสี อำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ การให้ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ โดยกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิกอร์ต (Likert's Scale) ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนอันเป็นแนวทางในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลลันธูสี อำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ข้อเสนอแนะด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ โดยสร้างคำถามแบบปลายปีค (Open Ended Question)

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.4.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีรวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จุดเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พร้อมทั้งรวบรวมเนื้อหาสาระจากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว มากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งออกเป็นตอน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ลักษณะคำ답변เป็นคำ답변ให้เลือกตอบ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีข้อความ จำนวน 30 ข้อ ในแต่ละข้อให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเดียว จาก 5 ตัวเลือก หรือ 5 ระดับ ดังกล่าว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความรู้สึกว่ามีความคิดเห็นต่อข้อความนั้น ๆ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะของคำ답변เป็นคำ답변แบบปลายเปิด

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ทำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) ปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำ ภาษาที่ใช้ในสื่อความหมายชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น

2. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมชัดเจนของเนื้อหา การใช้ถ้อยคำและภาษา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำ답변แต่ละข้อและให้คะแนนดังนี้

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำ답변นั้น วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 เมื่อยังไม่แน่ใจว่าข้อคำ답변นั้น วัดได้ตรงต่ำมวัตถุประสงค์

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำ답변นั้น วัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

3. นำผลการให้คะแนนของผู้ใช้ชาวญี่ปุ่นทั้ง 3 ท่าน ไปคำนวณเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัดถูกประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : ค่า IOC) ผลการคำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 0.96

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (ค่า Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอล法ของ cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.85

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังจากได้ทดลองใช้ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี ไปมอบให้ผู้ใหญ่บ้าน บ้านแหลมดิน หมู่ที่ 5 ผู้ใหญ่บ้าน บ้านเข้าขาวลา หมู่ที่ 7 ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อบอกอนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตัวเองในแต่ละหมู่บ้านดังกล่าว เดือนธันวาคม 2551

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยใช้แบบสอบถาม จำนวน 297 ฉบับ โดยแยกเก็บข้อมูลที่บ้านแหลมดิน หมู่ที่ 5 จำนวน 197 ฉบับ บ้านเข้าขาวลา หมู่ที่ 7 จำนวน 100 ฉบับ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมาณผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้ค่าความถี่และคิดค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลักันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการคิดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามช่วงของค่าเฉลี่ย ดังนี้³

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	เท่ากับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	เท่ากับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	เท่ากับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	เท่ากับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	เท่ากับ	น้อยที่สุด

3.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลักันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติใช้ t-test และ F-test

3.6.4 วิเคราะห์แนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลักันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

3.7 สอดคล้องกับความต้องการ

3.7.1 ค่าความสอดคล้องของคำถ้ากับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งมีสูตร⁴ ดังนี้

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง⁵
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ⁶
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์效 ของ cronbach (Cronbach) ซึ่งมีสูตร⁷ ดังนี้

³ ชูศรี วงศ์รัตน์, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 8, (กรุงเทพมหานคร : เทพเนรนิติการพิมพ์, 2545), หน้า 112.

⁴ พิชิต ฤทธิจรูญ, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : เอชาร์ ออฟ เคอร์นิสท์, 2547), หน้า 242.

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 248.

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.7.3 ค่าร้อยละจากสูตร⁶ ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.4 ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร⁷ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

f แทน ความถี่

X แทน คะแนน

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.5 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)จากสูตร⁸ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

⁶ นานินทร์ ศิลปจารุ, วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี. อินเตอร์ พريนท์, 2550), หน้า 152.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 154.

⁸ สั่งศรี ชุมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 74.

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum f(X - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสอง
 ของค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่ละตัว
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.6 ค่า t-test จากสูตร⁹ ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

3.7.7 ค่า F-test จากสูตร¹⁰ ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F แทน ค่าการแจกแจงของ F
 MS_b แทน ความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
 k แทน จำนวนกลุ่ม
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีเพศชาย ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ และรายได้ ต่างกัน รวมทั้งศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอด้านล้าบ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติต่อไปนี้

X	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
t	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่างแบบที (t-test)
F	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่างแบบเอฟ(F - test)
SS	แทน	ค่าแทนผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
P.value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอในรูปตารางแสดงจำนวนและค่าสถิติต่าง ๆ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ถึงตารางที่ 4.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.6 ถึงตารางที่ 4.9

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.10 ถึงตารางที่ 4.29

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.30 ถึงตารางที่ 4.35

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.36

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	148	49.8
หญิง	149	50.2
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชายและหญิงในจำนวนเกือบทั่ว ๆ กัน คือ ชายจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 หญิงจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 – 24 ปี	46	15.5
25 – 34 ปี	75	25.3
35 – 44 ปี	71	23.9
45 – 54 ปี	49	16.5
55 ปีขึ้นไป	56	18.8
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และช่วงอายุ 15-24 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	144	48.5
มัธยมศึกษา / ปวช.	111	37.4
อนุปริญญา / ปวส.	23	7.7
ปริญญาตรี	19	6.4
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ส่วนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	194	65.3
ค้าขาย	42	14.1
ลูกจ้างเอกชน	36	12.1
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	25	8.5
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.3 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนอาชีพค้าขาย ลูกจ้างเอกชน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีน้อย ค้าขาย ร้อยละ 14.1 ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 12.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของ ครอบครัว/เดือน

รายได้ของครอบครัว/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	58	19.5
5,001 - 10,000 บาท	154	51.9
10,001 – 15,000 บาท	54	18.2
สูงกว่า 15,000 บาท	31	10.4
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้ของครอบครัว 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 51.9) ส่วนรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 ,10,001 – 15,000 บาท สูงกว่า 15,001 มีน้อย (รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 19.5 ,รายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 18.2 สูงกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 10.4)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูดี ตำบลลักษณ์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูดี ตำบลลักษณ์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทุกด้าน

ที่	การดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ	3.89	0.66	มาก
2	ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.91	0.89	ปานกลาง
3	ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ	2.85	0.86	ปานกลาง
รวม		3.22	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พนว่าประชาชนมีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูดี ตำบลลักษณ์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พนว่า ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุและด้านการป้องกันการบุกรุก / การทำลายป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางลดหลั่นกันตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนในการอนุรักษ์ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ

ที่	ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ป้าพรุเป็นเกราะกำบังคอมแรงหรือพายุ	3.68	0.92	มาก
2	ป้าพรุช่วยลดภาระโลกร้อน	4.02	0.79	มาก
3	ป้าพรุมีพิชพรมหลากหลายชนิด	4.01	0.78	มาก
4	ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ	4.03	0.83	มาก
5	ป้าพรุเมริยบเสมือนแม่亲แห่งน้ำขนาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตก และช่วยป้องกันน้ำท่วม	3.94	0.88	มาก
6	ป้าพรุเป็นแหล่งอาหารของมนุษย์	3.87	0.92	มาก
7	ป้าพรุเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา	3.87	0.88	มาก
8	ป้าพรุเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.86	0.95	มาก
9	ป้าพรุมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน	3.87	0.87	มาก
10	ป้าพรุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ	3.77	0.87	มาก
รวม		3.89	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป้าพรุกันธุลี ตำบลล้านธุลี ข้างกอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาระโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังคอมแรงหรือพายุมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลคลันธูสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการสร้างจิตสำนึกระยะป่าพรุ

ที่	ด้านการสร้างจิตสำนึกระยะป่าพรุ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุ	3.28	1.07	ปานกลาง
2	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.80	1.17	ปานกลาง
3	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	3.03	1.09	ปานกลาง
4	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.87	1.11	ปานกลาง
5	การจัดทำเอกสารเผยแพร่พับ/แผ่นปิดไวเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.65	1.22	ปานกลาง
6	การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุ	2.63	1.12	ปานกลาง
7	การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุ	3.02	1.10	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลป่าพรุเพื่อดำเนินงานสร้างจิตสำนึกระยะป่าพรุให้แก่ประชาชน	2.91	1.00	ปานกลาง
รวม		2.91	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พนบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลคลันธูสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการสร้างจิตสำนึกระยะป่าพรุ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู

ที่	ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกบุกรุก	2.93	1.18	ปานกลาง
2	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือไม่ตัดไม้ทำลายป่า	2.88	1.16	ปานกลาง
3	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์การขยายพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า	2.85	1.15	ปานกลาง
4	การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ	3.00	1.04	ปานกลาง
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำการอนุรักษ์ป่าพรู	2.87	1.03	ปานกลาง
6	การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์จากป่าพรู	2.84	1.04	ปานกลาง
7	การให้ประชาชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่ป่าพรู	2.77	1.22	ปานกลาง
8	การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู	2.71	1.13	ปานกลาง
9	การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อดูแลป่าพรู	2.70	1.09	ปานกลาง
10	การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคลันธุลี มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพรู	2.73	1.02	ปานกลาง
11	การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลันธุลี ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรู ได้ร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ป่าพรู	2.92	1.03	ปานกลาง
12	การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคลันธุลี เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู	2.97	1.07	ปานกลาง
รวม		2.85	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี คำบลกันธุลี อำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลา สูงเหล่านี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 12 การให้องค์การบริหารส่วน คำบลกันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคูแลป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ดำเนินลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ดำเนินลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ

ที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี	ระดับความคิดเห็น					
		ชาย			หญิง		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่า และความสำคัญของป่าพรุ	3.83	0.67	มาก	3.95	0.65	มาก
2	ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.76	0.90	ปานกลาง	3.06	0.87	ปานกลาง
3	ด้านการป้องกันบุกรุก / ทำลายป่าพรุ	2.71	0.84	ปานกลาง	2.98	0.86	ปานกลาง
รวม		3.10	0.65	ปานกลาง	3.33	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบร่วมกับ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ดำเนินลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นค้านต่าง ๆ พบร่วมกับ ประชาชนทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ค้านที่ 1 มากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาค้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และค้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การอนุรักษ์ป้าพารுคันธุสี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพารุ จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่า และความสำคัญของป้าพารุ	ระดับความคิดเห็น					
		ชาย			หญิง		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ป้าพารุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ	3.62	0.87	มาก	3.74	0.96	มาก
2	ป้าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อน	3.96	0.77	มาก	4.09	0.79	มาก
3	ป้าพารุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด	3.94	0.81	มาก	4.07	0.75	มาก
4	ป้าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ	3.96	0.85	มาก	3.97	0.91	มาก
5	ป้าพารุเปรียบเสมือนแข่นน้ำขนาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตกและช่วยป้องกันน้ำท่วม	3.91	0.85	มาก	3.97	0.91	มาก
6	ป้าพารุเป็นแหล่งอาหารของนกน้ำ	3.84	0.92	มาก	3.90	0.92	มาก
7	ป้าพารุเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา	3.81	0.87	มาก	3.93	0.87	มาก
8	ป้าพารุเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.75	0.92	มาก	3.96	0.91	มาก
9	ป้าพารุมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน	3.77	0.88	มาก	3.97	0.97	มาก
10	ป้าพารุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ	3.73	0.86	มาก	3.80	0.88	มาก
รวม		3.83	0.67	มาก	3.95	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพารุคันธุสี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพารุ จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประชาชนชาย ประเด็นที่ 2 ป้าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อนและประเด็นที่ 4 ป้าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาประเด็นที่ 3 ป้าพารุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพารุเป็นเกราะกำบังลมแรง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก

ประชาชนหญิง ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโภกร้อน และประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นทีอู่
อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อู่ในระดับมากเท่ากันรองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด ถ้วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบัง
ลมแรงพาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 แสดงถึงผลลัพธ์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลคลันธูสี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการสร้างจิตสำนึกรักษาป่าพรุ จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการสร้างจิตสำนึกรักษาป่าพรุ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	ระดับความคิดเห็น					
		ชาย			หญิง		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรู้ในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุ	3.19	1.07	ปานกลาง	3.38	1.06	ปานกลาง
2	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.65	1.15	ปานกลาง	2.94	1.16	ปานกลาง
3	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามา มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.84	1.08	ปานกลาง	3.21	1.08	ปานกลาง
4	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.66	1.05	ปานกลาง	3.09	1.13	ปานกลาง
5	การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปลิว เพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.51	1.22	ปานกลาง	2.79	1.20	ปานกลาง
6	การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุ	2.49	1.09	ปานกลาง	2.77	1.14	ปานกลาง
7	การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.86	1.05	ปานกลาง	3.20	1.13	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลป่าพรุ เพื่อดำเนินงานสร้างจิตสำนึกรักษาป่าพรุ	2.74	0.97	ปานกลาง	3.07	1.01	ปานกลาง
รวม		2.76	0.89	ปานกลาง	3.11	0.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันสูสี ด้านการสร้างจิตสำนึกระหว่างประเทศนี้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู จำแนกตามเพศ โดยรวมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประชาชน ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนทราบหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชน ได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำชาญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับน้อย

ประชาชนหญิง ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนทราบหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำชาญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ การอนุรักษ์ป่าพรุดันธุสี คำนวณคันธุสี อ้าเกอท่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการป้องกันการบุกรุก / การกำล่ายป่าพรู จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการป้องกันการบุกรุก/ การกำล่ายป่าพรู	ระดับความคิดเห็น					
		ชาย			หญิง		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกบุกรุก	2.77	1.07	ปานกลาง	3.09	1.26	ปานกลาง
2	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือให้ตัดไม้ทำลายป่า	2.67	1.09	ปานกลาง	3.09	1.19	ปานกลาง
3	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์การขยายพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า	2.72	1.06	ปานกลาง	2.98	1.22	ปานกลาง
4	การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ	2.97	0.98	ปานกลาง	3.03	1.09	ปานกลาง
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำการอนุรักษ์ป่าพรู	2.74	0.94	ปานกลาง	3.01	1.09	ปานกลาง
6	การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์จากป่าพรู	2.72	1.01	ปานกลาง	2.95	1.05	ปานกลาง
7	การให้ประชาชนร่วมกันเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่ป่าพรู	2.65	1.17	ปานกลาง	2.89	1.25	ปานกลาง
8	การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู	2.52	1.10	ปานกลาง	2.90	1.12	ปานกลาง
9	การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู	2.49	1.09	น้อย	2.91	1.05	ปานกลาง
10	การให้่องค์การบริหารส่วนตำบลคันธุสี มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพรู	2.63	1.05	ปานกลาง	2.89	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ที่	ด้านการป้องกันการบุกรุก/ การทำลายป่าพรู	ระดับความคิดเห็น					
		ชาย			หญิง		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
11	การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กร บริหารส่วนตำบลคันธุลี ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูได้ร่วม ประชุม สัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ ป่าพรู	2.80	0.91	ปานกลาง	3.05	1.12	ปานกลาง
12	การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลี เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบ ประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู	2.85	1.03	ปานกลาง	3.09	1.11	ปานกลาง
รวม		2.71	0.84	ปานกลาง	2.98	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พนบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรูกันธุลี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พนบว่าประชาชนชาย ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลา ถูกล้วงน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 12 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับน้อย

ประชาชนหญิง ประเด็นที่ 11 การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลี ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูเข้าร่วมประชุม สัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 10 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรห้องเรียนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ผลของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่ต้องการอนุรักษ์ป่าพรุดแห้ง ตามเกณฑ์ 5 ดาวก้าวหน้า
ถูกรักษานี้ รวมทุกตัวแอล จำแนกตามอายุ

ที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มี ต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดแห้ง	ระดับความคิดเห็น														
		15-24 ปี			25-34 ปี			35-44 ปี			45-54 ปี			55 ปีขึ้นไป		
\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล		
1	ด้านการใช้ชีวิตร่วมกับสัตว์เลี้ยง กับดูแลและ呵วยาความสำราญของ ป่าพรุ	3.91	0.63	มาก	3.97	0.64	มาก	3.78	0.70	มาก	3.89	0.63	มาก	3.91	0.70	มาก
2	ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ป่าพรุ	3.18	0.81	ปานกลาง	2.98	0.90	ปานกลาง	2.74	0.81	ปานกลาง	2.84	0.87	ปานกลาง	2.86	1.03	ปานกลาง
3	ด้านการซื้อขายการบุกรุกท่าทาง ป่าพรุ	3.04	0.67	ปานกลาง	2.93	0.88	ปานกลาง	2.88	0.87	ปานกลาง	2.60	0.75	ปานกลาง	2.75	1.01	ปานกลาง
	รวม	3.38	0.59	ปานกลาง	3.29	0.68	ปานกลาง	3.13	0.61	ปานกลาง	3.11	0.60	ปานกลาง	3.17	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี คำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามช่วงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประชาชนในทุกช่วงอายุ มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี คำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านที่ 1 การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ภูมิค่าและความสำคัญของป่าพรุดันธุลี อยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี และด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุดันธุลี อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบในทุกช่วงอายุ ยกเว้นช่วงอายุ 35-44 ปี ซึ่งพบตรงกันข้ามกับที่กล่าว

ตารางที่ 4.15 แผลคงที่และส่วนที่เปลี่ยนแปลงตามอายุ และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีการอนุรักษ์ป่าพนักนก ตามลักษณะ อาเภอพานะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการให้ชื่อโดยวิธีการเกี่ยวกับบุคคลและความสำคัญของป่าพนักนกตามอายุ

ลำดับ ที่	ตัวแปรให้ชื่อบุคคลเจ้าของสัตว์	ระดับความคิดเห็น														
		15-24 ปี			25-34 ปี			35-44 ปี			45-54 ปี					
	เฉลี่ยปัจจุบันและความสำคัญ	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}			
1	ป่าพนักนก rationale หรือพายุ	3.74	0.65	มาก	3.77	0.89	มาก	3.56	1.09	มาก	3.73	0.84	มาก	3.59	1.01	มาก
2	ป่าพนักนกต่อภาวะโลกร้อน	4.07	0.68	มาก	4.10	0.80	มาก	3.93	0.87	มาก	4.10	0.78	มาก	3.93	0.76	มาก
3	ป่าพนักนกพิชพารณ์หลักหาดใหญ่ ชนิด	3.85	0.82	มาก	4.13	0.62	มาก	3.83	0.98	มาก	4.06	0.72	มาก	4.07	0.74	มาก
4	ป่าพนักนกที่อยู่อาศัยแต่เฉพาะพื้นที่ของตัวต่างๆ	3.98	0.81	มาก	4.01	0.83	มาก	3.99	0.93	มาก	4.12	0.75	มาก	4.05	0.79	มาก
5	ป่าพนักนกในส่วนของน้ำในช่วงฤดูตกลงแต่ละช่วง	3.80	0.78	มาก	3.99	0.84	มาก	3.94	0.95	มาก	3.82	0.91	มาก	4.09	0.88	มาก
6	ป่าพนักนกแหล่งทางธรรมชาติ มนุษย์	3.96	0.84	มาก	3.95	0.86	มาก	3.65	0.96	มาก	3.88	0.99	มาก	3.98	0.93	มาก

การรายงาน 4.15 (๗๐)

คํา	ด้านการให้ชื่อเรื่องและความสำคัญของป้าย	ระดับความคิดเห็น														
		15-24 ปี					25-34 ปี									
		\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.					
7	บ่างครุภูมนแหล่งศึกษาทางความรู้ทางธรรมชาติวิทยา	3.91	0.76	มาก	3.91	0.88	มาก	3.79	0.94	มาก	3.82	0.78	มาก	3.93	0.97	มาก
8	บ่างครุภูมนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.09	0.76	มาก	3.96	0.95	มาก	3.70	0.98	มาก	3.77	0.86	มาก	3.78	1.11	มาก
9	บ่างครุภูมนความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมประชุมในพื้นที่ชนบท	3.94	0.83	มาก	3.99	0.72	มาก	3.66	0.97	มาก	3.89	0.98	มาก	3.91	0.86	มาก
10	บ่างครุภูมนฐานความหมายทางภาษาพม่า	3.83	0.77	มาก	3.86	0.96	มาก	3.65	0.83	มาก	3.78	0.84	มาก	3.77	0.91	มาก
รวม		3.91	0.63	มาก	3.97	0.64	มาก	3.78	0.70	มาก	3.89	0.63	มาก	3.91	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี คำบลกันธุลี จำากอท่าชันะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประชาชนในช่วงอายุ 15-24 ปี ประเด็นที่ 8 ป้าพรุเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 9 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ประชาชนในช่วงอายุ 25-34 ปี ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพิชพารณ์หลักหลาดษานิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน ประชาชนในช่วงอายุ 35-44 ปี ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 5 ป้าพรุเปรียบเสมือนแม่น้ำตาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตกและช่วยป้องกันน้ำท่วม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุ เป็นเกราะกำบังลมหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนในช่วงอายุ 45-54 ปี ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก

ประชาชนในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป ประเด็นที่ 5 ป้าพรุเปรียบเสมือนแม่น้ำตาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตกและช่วยป้องกันน้ำท่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพิชพารณ์หลักหลาดษานิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงบานมาตรฐาน และระดับความติดเชื้อมของประชานพนิมต์การอนุรักษ์ป่าพรุดแห้ง ตามลักษณะ จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักษาทรัพยากรางวัลในการอนุรักษ์ป่าพรุด จำแนกตามอายุ

ที่	ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักษาทรัพยากรางวัล	ระดับความคิดเห็น											
		15-24 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีขึ้นไป			
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แผลด	\bar{X}	S.D.	แผลด	\bar{X}	S.D.	แผลด	\bar{X}	S.D.	แผลด
1	การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรู้ในดูแลและรักษาป่าพรุด	3.46	0.78	ป่านกตาล	3.42	1.03	ป่านกตาล	3.06	1.09	ป่านกตาล	3.24	1.01	ป่านกตาล
2	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุดและการอนุรักษ์ป่าพรุด	3.15	0.99	ป่านกตาล	2.91	1.22	ป่านกตาล	2.65	1.04	ป่านกตาล	2.61	1.17	ป่านกตาล
3	การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับชุมชนส่วนร่วมในโครงการอนุรักษ์ป่าพรุด	3.28	0.94	ป่านกตาล	3.05	1.10	ป่านกตาล	2.81	1.05	ป่านกตาล	3.00	1.12	ป่านกตาล
4	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรุดและการอนุรักษ์ป่าพรุด	3.17	1.02	ป่านกตาล	2.90	1.12	ป่านกตาล	2.63	1.00	ป่านกตาล	2.80	1.14	ป่านกตาล

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ที่	ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ ประชุมเข้มส่วนร่วมในภาร กิจรักษ์ป่าพรุ	ระดับความคิดเห็น														
		15-24 ปี			25-34 ปี			35-44 ปี			45-54 ปี			55 ปีขึ้นไป		
\bar{X}	S.D.	ผลทดสอบ	\bar{X}	S.D.	ผลทดสอบ	\bar{X}	S.D.	ผลทดสอบ	\bar{X}	S.D.	ผลทดสอบ	\bar{X}	S.D.	ผลทดสอบ		
5	การจัดทำเอกสารเผยแพร่พูดในผู้ บุคลากรให้ความรู้เรื่องป่าพรุ และการอนุรักษ์ป่าพรุ	3.13	0.91	ปานกลาง	2.75	1.32	ปานกลาง	2.49	1.10	ปานกลาง	2.39	1.22	ปานกลาง	2.52	1.32	ปานกลาง
6	การจัดประชุมก้าว舞ชุมเพื่อ กระบวนการพัฒนาชุมชนร่วมมือกัน อนุรักษ์ป่าพรุ	3.04	0.97	ปานกลาง	2.64	1.09	ปานกลาง	2.51	1.05	ปานกลาง	2.55	1.23	ปานกลาง	2.48	1.21	ปานกลาง
7	การสนับสนุนให้นักศึกษาที่เป็น แกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้าน การอนุรักษ์ป่าพรุ	3.20	0.93	ปานกลาง	3.03	1.05	ปานกลาง	2.99	1.14	ปานกลาง	3.12	1.03	ปานกลาง	2.87	1.29	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลป่าพรุ ดำเนินงานสร้างจิตสำนึกให้แก่ ประชาชน	3.07	0.85	ปานกลาง	3.01	0.94	ปานกลาง	2.70	1.01	ปานกลาง	2.92	0.99	ปานกลาง	2.87	1.16	ปานกลาง
	รวม	3.18	0.81	ปานกลาง	2.98	0.90	ปานกลาง	2.74	0.81	ปานกลาง	2.84	0.87	ปานกลาง	2.86	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพaru ตามลักษณะ สำหรับท่านที่ชื่นชอบสุรายภูรานี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพaru จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประชาชนในช่วงอายุ 15-24 ปี ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพaru มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 25-34 ปี ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพaru มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 35-44 ปี ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพaru รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปิดตาเพื่อให้ความรู้เรื่องป้าพaru และการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 45-54 ปี ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพaru มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปิดตาเพื่อให้ความรู้เรื่องป้าพaru และการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพaru มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 ผลของการสำรวจ ส่วนภูมิประเทศทางฐานะ และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่ต้องการอนุรักษ์ป่าพุดน้ำต้น ตามเกณฑ์ ชั้นหัวใจ
ถูรษฎ์รักน้ำ ด้านการร่วมกันในการอนุรักษ์/การทำลายป่าพุด จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านการร่วมกันในการอนุรักษ์/ การทำลายป่าพุด	ระดับความคิดเห็น											
		15-24 ปี				25-34 ปี				35-44 ปี			
		\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย
1	การบังคับใช้กฎหมายเพื่อป่า	3.18	0.81	ป่าไม้คงอยู่	3.08	1.23	ป่าไม้คงอยู่	2.99	1.25	ป่าไม้คงอยู่	2.53	1.08	ป่าไม้คงอยู่
2	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ฯ ความร่วมมือในพื้นที่ตัวแม่ป่า	3.07	0.90	ป่าไม้คงอยู่	3.03	1.14	ป่าไม้คงอยู่	3.04	1.17	ป่าไม้คงอยู่	2.55	1.10	ป่าไม้คงอยู่
3	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ฯ ความร่วมมือในการอนุรักษ์การ ขยายพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า	3.04	0.94	ป่าไม้คงอยู่	2.97	1.13	ป่าไม้คงอยู่	2.82	1.19	ป่าไม้คงอยู่	2.76	1.11	ป่าไม้คงอยู่
4	การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาน้ำ แหล่งน้ำ	3.18	0.76	ป่าไม้คงอยู่	3.18	0.96	ป่าไม้คงอยู่	2.91	1.14	ป่าไม้คงอยู่	2.74	0.97	ป่าไม้คงอยู่
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่ โครงการในชุมชนที่ทำโครงการ อนุรักษ์ป่าพุด	3.00	0.89	ป่าไม้คงอยู่	3.01	0.93	ป่าไม้คงอยู่	2.89	1.02	ป่าไม้คงอยู่	2.50	0.92	ป่าไม้คงอยู่

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ที่	ลักษณะของนิยามบุรุษ/ การดำเนินการป่าไม้	ระดับความคิดเห็น														
		15-24 ปี			25-34 ปี			35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีขึ้นไป				
\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล	\bar{X}	S.D.	แปรผล		
6	การยกภูมิ资源配置เพื่อความคุ้ม [†] กำไรในป่าไม้ ให้คนงานเข้ามาทำป่าพร้อมๆ	3.00	0.82	ปานกลาง	2.97	1.03	ปานกลาง	2.89	1.02	ปานกลาง	2.50	0.99	ปานกลาง	2.75	1.21	ปานกลาง
7	การให้ประโยชน์กับชุมชนที่เข้ามายังป่าพร้อมๆ [†] ไม่กระทบต่อผู้บุกรุกพื้นที่ป่าพร้อมๆ	2.98	0.93	ปานกลาง	2.77	1.19	ปานกลาง	2.83	1.24	ปานกลาง	2.52	1.22	ปานกลาง	2.75	1.42	ปานกลาง
8	การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเพิ่ม [†] ประสิทธิภาพการบุกรุกและการฟื้นฟูป่า	3.04	0.76	ปานกลาง	2.75	1.11	ปานกลาง	2.72	1.26	ปานกลาง	2.37	1.01	ปานกลาง	2.66	1.25	ปานกลาง
9	การจัดตั้งกองบูรณาการและกรรมการ หมู่บ้านเพื่อดูแลป่าพร้อมๆ	2.96	0.87	ปานกลาง	2.75	1.07	ปานกลาง	2.77	1.18	ปานกลาง	2.51	1.06	ปานกลาง	2.48	1.14	ปานกลาง
10	การให้ของค่ารายริหรหารส่วนตามปกติ [†] คืนภูมิป่าส่วนร่วมในการดำเนินการ [†] ให้กับผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ป่าพร้อมๆ [†] ทั่วประเทศ รวมทั้งผู้ที่ได้รับอนุญาต [†] ดำเนินการธุรกิจในชุมชน	3.02	0.83	ปานกลาง	2.79	1.03	ปานกลาง	2.77	1.18	ปานกลาง	2.57	1.00	ปานกลาง	2.68	1.27	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ที่	ด้านการป้องกันการบุกรุก/ การทำลายป่าพรุ	ระดับความคิดเห็น															
		15-24 ปี			25-34 ปี			35-44 ปี			45-54 ปี			55 ปีขึ้นไป			
\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล
11	การสนับสนุนให้บุคลากรของ องค์กรนิทรหารส่วนตัวงอกน้ำดี ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน อนุรักษ์ป่าพรุได้ร่วมประชุม ศัมนนยาศึกษาดูงานการอนุรักษ์ ป่าพรุ	3.02	0.72	ปานกลาง	2.90	1.02	ปานกลาง	3.00	1.04	ปานกลาง	2.80	1.12	ปานกลาง	2.89	1.17	ปานกลาง	
12	การให้ผลการบริหารส่วนตัวดี คืนดี เบื้องมาแม่ส่วนร่วมและ สนับสนุนงบประมาณในการ อนุรักษ์ป่าพรุ	3.00	0.87	ปานกลาง	3.00	1.03	ปานกลาง	3.08	1.14	ปานกลาง	2.82	1.01	ปานกลาง	2.89	1.25	ปานกลาง	
	รวม	3.04	0.67	ปานกลาง	2.93	0.89	ปานกลาง	2.88	0.87	ปานกลาง	2.60	0.75	ปานกลาง	2.75	1.01	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 พบร่วมกันมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู จำแนกตามอายุโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบร่วมกันในช่วงอายุ 15-24 ปี ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่อุบัติใหม่ และประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 2 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์/เพื่อขยายพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วง 25-34 ปี ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่อุบัติใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อคุ้มครองและเฝ้าระวังมีให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู และประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 35-44 ปี ประเด็นที่ 12 การให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 2 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือมีให้ตัดไม้ทำลายป่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 10 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรห้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 45-54 ปี ประเด็นที่ 12 การให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 11 การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูเข้าร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมีให้มีการบุกรุก/ทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 11 การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูเข้าร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงาน การอนุรักษ์ป่าพรู และประเด็นที่ 12 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยเท่าพันธุ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.18 ผลิตภัณฑ์ส่วนบุคคล สร้างสรรค์ด้วยมนต์มนต์ ประเมินค่าความพึงพอใจต่อการอนุรักษ์ประชานพมีต่อการอนุรักษ์ประชานพ ตามผลนักวิชาชีพ อาจารย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทุกด้านอ่อนนกตามระดับการศึกษา

ที่	ความคิดเห็นของประชานพมีต่อการอนุรักษ์ป่า	ระดับความคิดเห็น							ปริมาณตรี
		ประมาณศึกษา	ประมาณศึกษาปีช.	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	
1	ด้านการใช้ชุมชนท่องเที่ยวสามารถดำเนินการอนุรักษ์	ประมาณศึกษา	ประมาณศึกษาปีช.	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย
	ความสำเร็จของการอนุรักษ์	3.80	0.73	มา	3.97	0.58	มาก	4.00	0.55
2	ด้านการสร้างจิตสำนึกรักษาธรรมชาติแวดล้อมป่าฯ	ประมาณศึกษา	ประมาณศึกษาปีช.	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย
	การอนุรักษ์ป่าฯ	2.90	0.95	ประมาณศึกษา	3.01	0.86	ประมาณศึกษา	2.64	0.75
3	ด้านการเข้าองค์กรอนุรักษ์พัฒนาฯ	ประมาณศึกษา	ประมาณศึกษาปีช.	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย
	รวม	2.76	0.89	ประมาณศึกษา	3.00	0.84	ประมาณศึกษา	2.69	0.77

จากตารางที่ 4.18 พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าประชาชนทุกระดับการศึกษามีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ด้านที่ 1 ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุคันธุลี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านที่ 2 ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา/ปวช. ส่วนระดับอนุปริญญา/ปวส.และปริญญาตรี ด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 เมตรองค์กรชี้วัด สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่ต้องการซื้อครุภัณฑ์อาชญากรรม แต่ละด้านความคิดเห็นของประชาชนที่ต้องการซื้อครุภัณฑ์อาชญากรรม สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการให้กับกลุ่มตลาดอาสารถยานยนต์และความสำคัญของบ้านพัก จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่	ด้านการในชื่อของวาระเรื่องความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น							ปริมาณตรี	
		ปรับแต่งศึกษา	มัธยมศึกษาปีชั้น	อนุปริญญา/ป่าว.	ปริญญาตรี	S.D.	เฉลี่ยมาตรฐาน	S.D.		
รายการ	ค่าเฉลี่ยของป้าพร	ค่าเฉลี่ยของป้าพร	ค่าเฉลี่ยของป้าพร	S.D.	เฉลี่ยมาตรฐาน	S.D.	เฉลี่ยมาตรฐาน	S.D.	เฉลี่ยมาตรฐาน	
1	“ภาพเรื่องการกำกับงบประมาณและการใช้จ่ายของหน่วยงาน”	3.63	0.96	มาก	3.74	0.85	มาก	3.83	0.89	มาก
2	“ภาพรู้ว่าผลิตภัณฑ์อะไร โภคภัณฑ์”	3.90	0.84	มาก	4.10	0.73	มาก	4.30	0.56	มาก
3	“ภาพรูปเพื่อประเมินผลลัพธ์ที่ได้”	3.92	0.83	มาก	4.04	0.75	มาก	4.30	0.56	มาก
4	“ภาพเรื่องที่อยู่อาศัยและพำนัชของตัวต่างๆ”	3.97	0.89	มาก	4.05	0.79	มาก	4.17	0.65	มาก
5	“ภาพรูปเรียง stemming ของเนื้อหาขนาดใหญ่ที่รองรับนำเสนอในช่วงเวลาและช่วงปีของกันและกัน”	3.85	0.95	มาก	4.01	0.78	มาก	4.05	0.72	มาก
6	“ภาพเรื่องแหล่งอาหารของมนุษย์”	3.77	1.03	มาก	3.94	0.80	มาก	4.04	0.82	มาก
7	“ภาพเรื่องแหล่งศึกษาหาความรู้ทางนธนธรรมตัวไทย”	3.80	0.90	มาก	3.99	0.80	มาก	3.74	0.81	มาก
8	“ภาพเรื่องแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวงบบุรี”	3.76	1.03	มาก	4.01	0.83	มาก	3.74	0.86	มาก
9	“ภาพรูปความสำนึกระดับการดำรงชีวิตของประเทศไทยในชุมชน”	3.74	0.98	มาก	3.98	0.73	มาก	4.04	0.82	มาก
10	“ภาพเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ”	3.69	0.92	มาก	3.82	0.80	มาก	3.78	0.85	มาก
รวม		3.80	0.73	มาก	3.97	0.58	มาก	4.00	0.55	มาก
									3.80	0.73

จากตารางที่ 4.19 พนวจ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุกันธุลี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พนวจ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำลังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน และประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมาประเด็นที่ 10 ป้าพรุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีววิทยา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 7 ป้าพรุ เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา และประเด็นที่ 8 ป้าพรุเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน และประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด ประเด็นที่ 5 ป้าพรุเปรียบเสมือนแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตกหนัก และประเด็นที่ 7 ป้าพรุเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำลังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.20 เมตรองค์ เนสัย ถ่วงเมืองบ้านราษฎร แอบรรดบันความคิดเห็นของประชาชนที่ต้องการอนุรักษ์ป่าพะรุงรังสูต ทำแบบสำรวจ จำนวนผู้ตอบแบบ จำนวนผู้ที่ชื่นชอบในการอนุรักษ์ จำนวนผู้ที่ไม่ชื่นชอบในการอนุรักษ์ จำนวนผู้ที่ไม่สนใจการอนุรักษ์ จำนวนผู้ที่ไม่ทราบเรื่องการอนุรักษ์ จำนวนผู้ที่ไม่เคยสนใจเรื่องการอนุรักษ์ จำนวนผู้ที่ไม่เคยสนใจเรื่องการอนุรักษ์

หัว	ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักษาป่า	ระดับความคิดเห็น						ปริมาณทรัพย์สินที่ได้รับ				
		บาร์เชมส์กามา			มัธยมศึกษา/ปวช.				อนุปริญญา/ปวส.			
ค่าเฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1 การจัดตั้งกรรมาธิการอนุรักษ์ป่าพะรุงรังสูต	3.32	1.16	มาก	3.35	0.9	ปานกลาง	3.13	0.87	ปานกลาง	2.95	1.27	ปานกลาง
2 การใช้สื่อวัฒนธรรมในการเรียนรู้เรื่องป่าพะรุงรังสูต	2.78	1.25	ปานกลาง	2.93	1.06	ปานกลาง	2.39	1.20	น้อย	2.84	0.96	ปานกลาง
3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อสามารถดำเนินการอนุรักษ์ป่าพะรุงรังสูต	3.10	1.19	ปานกลาง	3.06	0.99	ปานกลาง	2.52	1.04	ปานกลาง	3.00	0.94	ปานกลาง
4 การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพะรุงรังสูตและการอนุรักษ์ป่าร่วมกัน	2.87	1.16	ปานกลาง	2.96	1.11	ปานกลาง	2.22	1.04	น้อย	2.84	0.90	ปานกลาง
5 การจัดทำเอกสารเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ให้ความรู้	2.65	1.23	ปานกลาง	2.77	1.22	น้อย	2.35	1.24	น้อย	2.47	0.96	น้อย
6 การจัดประชุมกำชับวัฒนธรรมการอนุรักษ์ป่าพะรุงรังสูต	2.59	1.18	ปานกลาง	3.13	1.14	ปานกลาง	2.78	0.78	น้อย	2.47	0.90	น้อย

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	ด้านการสร้างจิตสำนึกระบชาติ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพุด	ระดับความคิดเห็น						ปริมาณตรี		
		ประเมินศักยภาพ			นัยยะศักยภาพ/ป่าวส.					
\bar{X}	S.D.	แผลผล	\bar{X}	S.D.	แผลผล	\bar{X}	S.D.	แผลผล		
7	การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพุด	3.01	1.19	ปานกลาง	3.13	1.05	ปานกลาง	2.78	0.90	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลป่าพุดเพื่อทำ泯มงานต่อเรื่องต่อเนื่องไป ประชาน	2.84	1.10	ปานกลาง	2.99	0.91	ปานกลาง	2.87	0.81	ปานกลาง
รวม		2.90	0.96	ปานกลาง	3.01	0.86	ปานกลาง	2.64	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ด้านการสร้างจิตสำนึกระหว่างประชาชนนี้ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่น้ำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ / แผ่นปลิติเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรูและการอนุรักษ์ป่าพรู และประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 9 การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคูแลป่าพรู เพื่อดำเนินงานสร้างจิตสำนึกระหว่าง

ประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/ แผ่นปลิติเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรูและการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป่าพรู และประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่น้ำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมา ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรู ประเด็นที่ 8 การจัดประชุมและอบรมระหว่างองค์กรท้องถิ่นกับหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/ แผ่นปลิติเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรู และการอนุรักษ์ป่าพรู และประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.21 ผลต่อค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันญารี ตามผลสำรวจ ดำเนินการทั่วไปฯ จังหวัดชุมพร ดำเนินการป้องกันภัยธรรมชาติและการอนุรักษ์/การทำลายป่าฯ จ้าวมหาด

ลำดับ	ตัวแปรที่องค์หน้ารับภารกุธ/การทำลายป่าฯ	ระดับความคิดเห็น						ปริมาณทรัพย์		
		บวก			ลบ					
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การอนุรักษ์และเพิ่มพูนป่าพรุดันญารี	2.88	1.23	บวกมาก	3.04	1.12	บวกกลาง	2.70	1.22	บวกกลาง
2	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ป่าพรุดันญารีให้ดีๆ ไม่ทำลาย	2.82	1.22	บวกมาก	3.02	1.10	บวกกลาง	2.78	1.04	บวกกลาง
3	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ป่าพรุดันญารีในการอนุรักษ์การขยายพันธุ์สัตว์ป่าและสัตว์ป่าฯ	2.80	1.22	บวกมาก	2.98	1.11	บวกกลาง	2.61	0.99	บวกกลาง
4	การจัดกิจกรรมปลูกป่าในบ้านเดือนนำ	2.89	1.10	บวกกลาง	3.12	1.03	บวกกลาง	2.96	0.88	บวกกลาง
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนฯ ที่ทำโครงการอนุรักษ์ป่าฯ	2.76	1.08	บวกกลาง	3.03	1.00	บวกกลาง	2.78	0.85	บวกกลาง
6	การอนุรักษ์และเพิ่มพูนคุณภาพป่าฯ ให้ดีๆ จากป่าฯ	2.74	1.06	บวกกลาง	3.00	0.98	บวกกลาง	2.64	1.09	บวกกลาง
7	การให้ประโยชน์ร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่ป่าฯ	2.70	1.30	บวกกลาง	2.92	1.08	บวกกลาง	2.65	1.27	บวกกลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ค่า	ตัวแปรที่มีองค์ประกอบของกระบวนการที่ทำอย่างไร	ระดับความคิดเห็น						ปริมาณทรัพย์		
		ประมาณศักดิ์		นักขอมตีหมาย/ปัจจุบัน.		อนุริชญายาน้ำ.				
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
8	การเบ็ดเตล็ดอาจสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่ายในมิติของการบูรณาการ/ การทำลายบ่ำเพรี้ว	2.61	1.13	บ่นกาก้าง	2.92	1.08	บ่นกาก้าง	2.39	1.03	บ่นอย
9	การบีบตื้อก่อนจะบรรยายเรื่องการบูรณาการที่มีพื้นฐานเพื่อเตรียมพร้อมให้กับผู้ฟัง	2.64	1.14	บ่นกาก้าง	2.84	1.04	บ่นกาก้าง	2.39	0.99	บ่นอย
10	การใช้ Jongค์การบันทึกและประเมินการบูรณาการที่ได้รับส่วนร่วม ในการดำเนินการด้านเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติบ่ำเพรี้ว	2.62	1.10	บ่นกาก้าง	2.90	0.92	บ่นกาก้าง	2.65	0.98	บ่นกาก้าง
11	การสอนนักศึกษาให้บุคลากรขององค์กรบริหารส่วน ดำเนินการศึกษาเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ บ่ำเพรี้วในกระบวนการสัมมนาศึกษาดูงานการ อนุรักษ์บ่ำเพรี้ว	2.87	1.10	บ่นกาก้าง	3.05	0.96	บ่นกาก้าง	2.78	0.90	บ่นกาก้าง
12	การให่องค์กรการบริหารส่วนดำเนินภารกิจที่เข้มข้นมาก ส่วนร่วมและสนับสนุนการอนุรักษ์ บ่ำเพรี้ว	2.83	1.16	บ่นกาก้าง	3.16	0.98	บ่นกาก้าง	2.87	0.69	บ่นกาก้าง
	รวม	2.76	0.86	บ่นกาก้าง	3.00	0.84	บ่นกาก้าง	2.69	0.77	บ่นกาก้าง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพaru ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพaru ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพaru จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่อุบัติภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ประเด็นที่ 12 การให่องค์กรท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 12 การให่องค์กรท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป้าพaru และประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันอยู่ในระดับน้อย

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่อุบัติภัย และประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 5 การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 10 การให่องค์กรบริหารส่วนตำบล คันธุลีมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน จุดเน้นการอนุรักษ์ป้าพaru มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ฯ พืชไม้ในชุมชน ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ฯ พืชไม้ในชุมชน ตามอัตราที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทุกด้าน จำแนกตามอาชีพ

ด	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ฯ	ระดับความคิดเห็น								รับรู้ผลกระทบ
		มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส.D.	เบี่ยงเบน	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	เบี่ยงเบน	
พืชไม้ คำนวณด้วย	พืชไม้ คำนวณด้วย	\bar{X}	S.D.	เบี่ยงเบน	\bar{X}	S.D.	เบี่ยงเบน	\bar{X}	S.D.	เบี่ยงเบน
1 ด้านการใช้ชีวิตร่วมกับธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์	ด้านการใช้ชีวิตร่วมกับธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์	3.87	0.70	มาก	4.06	0.55	มาก	3.84	0.61	มาก
2 ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ฯ	ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ฯ	2.87	0.93	ปานกลาง	3.01	0.84	ปานกลาง	3.06	0.87	ปานกลาง
3 ด้านการป้องกันภัยธรรมชาติ/การทำลายฯฯ	ด้านการป้องกันภัยธรรมชาติ/การทำลายฯฯ	2.83	0.90	ปานกลาง	2.94	0.90	ปานกลาง	2.82	0.61	ปานกลาง
รวม	รวม	3.19	0.70	ปานกลาง	3.34	0.60	ปานกลาง	3.24	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพรุกันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนในทุกอาชีพ มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ ด้านที่ 1 การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพนในทุกอาชีพ ยกเว้นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงบานมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประเทศไทยที่ต่อการอนุรักษ์ฯ พรบังคนธี ตามศักดิ์สิทธิ์ ตามอ่าน้ำหน้า จําแนกตามอาชีพ สุรายรัตน์ ดำเนินการให้ข้อมูลจากสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพู จำแนกตามอาชีพ

ที่	ค้านการให้ข้อมูลเจ้าว่าสารเรื่องภัยคุกคาม และความสำคัญของป้าพู	ระดับความคิดเห็น							รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	
		คะแนนรวม			ค่าเบี่ยงอกหัก					
	คะแนน	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	
1	["พรบังคนธีนำร่องแก้ไขกฎหมายใหม่"]	3.60	1.00	มากร	3.98	0.75	มากร	3.86	0.64	มาก
2	["พรบังคนธียกเลิกกฎหมายใหม่"]	3.98	0.83	มากร	4.21	0.65	มากร	4.00	0.79	มาก
3	["พรบังคนธียกเลิกกฎหมายใหม่"]	4.02	0.81	มากร	4.17	0.79	มากร	3.86	0.76	มาก
4	["พรบังคนธีที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของตัวเอง"]	4.05	0.86	มากร	4.07	0.79	มากร	3.94	0.79	มาก
5	["พรบังคนธียกเบตงเมืองน้ำขนำดใหญ่ท่องรัตน์ โนร่วง"]	3.97	0.91	มากร	4.07	0.81	มากร	4.07	0.81	มาก
6	["พรบังคนธีแห่งชาติ"]	3.86	0.94	มากร	3.90	0.97	มากร	3.90	0.97	มาก
7	["พรบังคนธีสึกษายาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา"]	3.85	0.91	มากร	4.07	0.78	มากร	4.05	0.79	มาก
8	["พรบังคนธีแห่งทองเทียนอนุรักษ์"]	3.80	1.01	มากร	4.07	0.78	มากร	4.07	0.78	มาก
9	["พรบังคนธีความสำคัญของการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน"]	3.83	0.90	มากร	4.07	0.71	มากร	4.07	0.71	มาก
10	["พรบังคนธีร่วมความหลากหลายทางชีวภาพ"]	3.72	0.91	มากร	4.02	0.72	มากร	4.02	0.72	มาก
	รวม	3.87	0.70	มากร	4.06	0.55	มากร	3.84	0.61	มาก
										มาก

จากตารางที่ 4.23 พบร่วมกันนี้มีความคิดเห็นต่อการอนุมัติป้าพรุกันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบร่วมกันนี้มีอาชีพเกษตรกรรม ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาระโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 6 ป้าพรุเป็นแหล่งอาหารของมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่เป็นลูกข้างเอกชน ประเด็นที่ 2 ป้าพรุช่วยลดภาระโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 4 ป้าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 10 ป้าพรุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ประเด็นที่ 3 ป้าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 10 ป้าพรุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.24 ผลของการทดสอบสัมประสิทธิ์ทางสถิติของความต่างของ平均值ที่ได้จากการอนุรักษ์แบบรุ่นก่อน ที่ต้องการอนุรักษ์ สำหรับช่วงเวลา จังหวัด
ธุราษฎร์ธานี ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักษาพื้นที่ประชานะสู่ความร่วมมือในการอนุรักษ์ จำแนกตามอาชีพ

ค่า	ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักษาพื้นที่ประชานะ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น						รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ					
		โดยรวม			ค้าขาย			ลูกจ้างเอกชน					
		\bar{X}	S.D.	แบ่งเขต	\bar{X}	S.D.	แบ่งเขต	\bar{X}	S.D.	แบ่งเขต	\bar{X}	S.D.	แบ่งเขต
1	การจัดการอนุรักษ์ให้ประชาชนตระหนักรู้ใน ดูดค่าและประโยชน์ของป่าพรุ	3.26	1.14	ป่านกลาง	3.36	0.98	ป่านกลาง	3.42	0.91	ป่านกลาง	3.08	0.90	ป่านกลาง
2	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุและภัย อนุรักษ์ป่าพรุ	2.74	1.21	ป่านกลาง	2.93	1.09	ป่านกลาง	3.14	1.07	ป่านกลาง	2.92	1.00	ป่านกลาง
3	การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติผู้มาเยือนทัวร์ ร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	2.99	1.16	ป่านกลาง	3.19	0.94	ป่านกลาง	3.11	1.06	ป่านกลาง	3.17	1.03	ป่านกลาง
4	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรุและภัยอนุรักษ์ ป่าพรุ	2.81	1.13	ป่านกลาง	3.12	0.99	ป่านกลาง	3.00	1.20	ป่านกลาง	3.17	0.94	ป่านกลาง
5	การจัดทำเอกสารเผยแพร่/แผ่นป้ายเพื่อให้ความรู้ เรื่องป่าพรุและภัยอนุรักษ์ป่าพรุ	2.57	1.23	ป่านกลาง	2.86	1.20	ป่านกลาง	2.78	1.22	ป่านกลาง	3.08	1.08	ป่านกลาง
6	การจัดประชุมดำเนินการอนุรักษ์ป่าพรุ ร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุ	2.56	1.18	ป่านกลาง	2.74	1.13	ป่านกลาง	2.78	1.02	ป่านกลาง	2.83	0.72	ป่านกลาง

ព័ត៌មាន 4.24 (ពេទ)

ชั้น	ตัวแปรส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และร่วมในการอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น						รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ					
		คะแนนรวม			ร้าขาว								
\bar{X}	S.D.	แผลสด	\bar{X}	S.D.	แผลสด	\bar{X}	S.D.	แผลสด					
7	การสนับสนุนให้บุคลากรที่โรงเรียนดำเนินการอนุรักษ์ชาติ ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ฯ	3.05	1.15	ปานกลาง	2.93	1.02	ปานกลาง	3.14	1.02	ปานกลาง	3.25	0.87	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การอนุรักษ์ฯ เพื่อค้นคว้าในงานสร้างจิตสำนึกให้แก่ ประชาชน	2.89	1.03	ปานกลาง	2.93	1.00	ปานกลาง	3.03	1.06	ปานกลาง	3.08	0.67	ปานกลาง
ME		2.87	0.93	ปานกลาง	3.01	0.84	ปานกลาง	3.06	0.87	ปานกลาง	3.09	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.24 พนวจว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพารுกันดูถูก ด้านการจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพารุ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พนวจว่าประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรม ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยค่านิยมสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือด้านอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 2 การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพารุและการอนุรักษ์ป่าพารุ และประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ส่วนประเด็นที่ 5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปลิวเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพารุและการอนุรักษ์ป่าพารุ และประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป่าพารุ และประเด็นที่ 4 การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพารุและการอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพารุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ตัวแปรเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ ตามด้านต่อไปนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการป้องกันการบูรณะ/การทำลายโบราณพัชร จำเพาะตามอันดับ

ที่	ลักษณะการป้องกันการบูรณะ/การทำลายโบราณ	ระดับความคิดเห็น						รูป Rathakarasi สุวิสาหกรรม		
		คะแนนรวม	ค่าเบย์	ถูกใจของคน	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย
1	การบูรณะทั้งหมดในพื้นที่โบราณกรุงศรีฯ	2.87	1.24	ปานกลาง	3.00	1.01	ปานกลาง	3.09	0.98	ปานกลาง
2	การจัดทำฐานประการศิลปะของความร่วมมือให้ดีๆ ไม่ทำลายฯ	2.86	1.23	ปานกลาง	2.83	1.08	ปานกลาง	2.92	0.91	ปานกลาง
3	การจัดทำเป้ายกระดาษเพื่อบอกความร่วมมือในการอนุรักษ์การขยายพื้นที่สักวัฒนาและสืตร่วมฯ	2.87	1.21	ปานกลาง	2.79	1.12	ปานกลาง	2.78	0.83	ปานกลาง
4	การจัดทิศรวมปล่อยพื้นที่บูรณะสู่แหล่งท่องเที่ยว	2.99	1.09	ปานกลาง	3.05	1.01	ปานกลาง	2.91	0.74	ปานกลาง
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำโครงการอนุรักษ์โบราณพัชร	2.90	1.07	ปานกลาง	2.98	0.96	ปานกลาง	2.69	0.86	ปานกลาง
6	การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์จากโบราณพัชร	2.85	1.06	ปานกลาง	2.93	1.13	ปานกลาง	2.69	0.86	ปานกลาง
7	การให้ประชานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่โบราณพัชร	2.76	1.29	ปานกลาง	2.81	1.19	ปานกลาง	2.78	1.10	ปานกลาง

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ที่	ค่าน้ำร่องก้นการบุกรุก/การทำลายป่าพร	ระดับความคิดเห็น						รับราชการรัฐวิสาหกิจ					
		เกณฑ์รวม			ค้ายา			ถูกจ้างออกชน			รับราชการรัฐวิสาหกิจ		
\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยด	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยด	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยด	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยด		
8	การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังไม่ให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพร	2.64	1.17	ปานกลาง	3.00	1.08	ปานกลาง	2.67	1.04	ปานกลาง	3.08	1.08	ปานกลาง
9	การจัดฝึกอบรมคนละกรรมการหนึ่งปีรายเดือน	2.67	1.17	ปานกลาง	2.86	1.03	ปานกลาง	2.75	1.02	ปานกลาง	2.92	1.00	ปานกลาง
10	การให้อำนาจบริหารส่วนตำบลศักดิ์สิ้นส่วน ร่วมในการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นด้านการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนชนเผ่า บุนรักษ์ป่าพร	2.68	1.08	ปานกลาง	2.95	1.08	ปานกลาง	2.81	0.82	ปานกลาง	2.92	0.67	ปานกลาง
11	การสนับสนุนให้บุคลากรของภาครัฐ ดำเนินการตามศักดิ์สิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน อนุรักษ์ป่าพร ได้ร่วมประชุมตั้งมนนาศึกษาดูงาน การอนุรักษ์ป่าพร	2.93	1.07	ปานกลาง	3.02	1.14	ปานกลาง	2.86	0.80	ปานกลาง	3.00	0.74	ปานกลาง

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ที่	ด้านการป้องกันภัยรุกร้าวการทำลายป่าพร	ระดับความคิดเห็น								
		คะแนนรวม				ค่าเบี่ยงเบน				
		\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ย	\bar{X}	S.D.	
12	การให้่องค์กรบริหารต่อหน้าบ้านคันธูตี้ เบื้องมาแม่ส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพร	2.95	1.13	ปานกลาง	3.02	1.07	ปานกลาง	2.94	0.89	ปานกลาง
	รวม	2.83	0.90	ปานกลาง	2.94	0.90	ปานกลาง	2.82	0.61	ปานกลาง
								3.16	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรม ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 12 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นที่ 11 การสนับสนุนบุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูได้เข้าร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรู และประเด็นที่ 12 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลท่องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง

ปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 3 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์/เพื่อบาധพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางกลุ่มตัวบ่างที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ถูกบุกรุก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 12 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ที่ถูกบุกรุก และประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 2 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือมิให้ตัดไม้ทำลายป่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความติดเชื้อของประชากรที่ต้องรักษาพยาบาลในครัวเรือน สำหรับวันที่ 1-26 มกราคม พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นวันที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยของความติดเชื้อในครัวเรือนที่สูงที่สุด คือ 0.26 บ้าน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.05 บ้าน

ชั้น	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ฯ	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,001-10,000 บาท			10,001-15,000 บาท			มากกว่า 15,000 บาท		
		\bar{X}	S.D.	แม่นยำ	\bar{X}	S.D.	แม่นยำ	\bar{X}	S.D.	แม่นยำ	\bar{X}	S.D.	แม่นยำ
1	ด้านการให้ความบุ่งบานทางศิลปะภูมิปัญญาที่มีความสำคัญของชาติ	3.88	0.79	มาก	3.89	0.60	มาก	3.74	0.75	มาก	4.17	0.47	มาก
2	ด้านการสร้างจิตสำนึกรักชาติเมืองไทยในเยาวชน	3.26	1.00	ปานกลาง	2.82	0.86	ปานกลาง	2.88	0.91	ปานกลาง	2.75	0.68	ปานกลาง
3	ด้านการอนุรักษ์ภาษาฯ	3.09	0.95	ปานกลาง	2.78	0.82	ปานกลาง	2.80	2.82	ปานกลาง	2.82	0.91	ปานกลาง
	รวม	3.41	0.81	ปานกลาง	3.16	0.60	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง	3.25	0.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประชาชนในทุกช่วงรายได้มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ด้านที่ 1 การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ สูงสุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบในทุกช่วงรายได้ ยกเว้นช่วงรายได้สูงกว่า 15,000 บาท ด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของการอนุรักษ์ป่าพร้อมกับการอนุรักษ์ที่มีการดำเนินการ สำหรับกลุ่ม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ จำแนกตามรายได้

ที่	ด้านการให้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,000-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		สูงกว่า 15,000 บาท					
–X	S.D.	เฉลี่ย	–X	S.D.	เฉลี่ย	–X	S.D.	เฉลี่ย					
1	ป่าพรุเป็นภาระกำบังดงแรงหรือพาหุ	3.74	1.02	มาก	3.74	0.84	มาก	3.44	1.04	มาก	3.67	0.92	มาก
2	ป่าพรุรุ่งเรืองโดยร่อง	4.00	1.01	มาก	4.07	0.69	มาก	3.76	0.85	มาก	4.41	0.57	มาก
3	ป่าพรุเป็นพัฒนาทางเศรษฐกิจ	3.91	0.98	มาก	4.02	0.66	มาก	3.85	0.86	มาก	4.50	0.71	มาก
4	ป่าพรุเป็นที่อยู่อาศัยและพืชพรรณขูลองศักดิ์ต่างๆ	4.07	0.97	มาก	4.03	0.73	มาก	3.75	0.96	มาก	4.48	0.64	มาก
5	ป่าพรุเป็นสถานที่สำหรับน้ำหน้าที่อยู่ต่อไปนี้ “ในช่วงฤดูแล้งและช่วงปีของกันน้ำท่วม”	3.79	1.09	มาก	3.92	0.80	มาก	3.96	0.82	มาก	4.31	0.84	มาก
6	ป่าพรุเป็นแหล่งอาหารของมนุษย์	3.81	1.12	มาก	3.90	0.80	มาก	3.83	0.99	มาก	3.81	1.00	มาก
7	ป่าพรุเป็นแหล่งศึกษาทางวิทยาศาสตร์และวิชาชีพ	3.90	0.95	มาก	3.83	0.84	มาก	3.70	0.96	มาก	4.27	0.60	มาก

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ลำดับ	ดำเนินชีวิตอย่างไรกับบุตรสาวและคุณแม่	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,000-10,000 บาท			10,001-15,000 บาท			สูงกว่า 15,000 บาท		
		\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล
8	บ้านพูนหน้าท่องเที่ยวซึ่งอนุรักษ์	3.98	0.89	มาก	3.78	0.93	มาก	3.74	1.13	มาก	4.11	0.80	มาก
9	บ้านพูนหน้าท่องเที่ยวซึ่งอนุรักษ์ต่อการดำรงชีวิตของ	3.90	1.05	มาก	3.87	0.76	มาก	3.70	0.94	มาก	4.04	0.87	มาก
10	บ้านพูนหนันร่วมความหมายหลักแห่งชีวภาพ	3.72	0.95	มาก	3.73	0.81	มาก	3.67	0.97	มาก	4.11	0.80	มาก
	รวม	3.88	0.79	มาก	3.89	0.60	มาก	3.74	0.75	มาก	4.17	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.27 พนบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป้าพารุศันธุสี ดำเนลกันธุสี จำเกอห่าชนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพารุ จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พนบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ประเด็นที่ 4 ป้าพารุ เป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 2 ป้าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 10 ป้าพารุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวิทยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท ประเด็นที่ 2 ป้าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 4 ป้าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 10 ป้าพารุเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวิทยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ประเด็นที่ 5 ป้าพารุเปรียบเสมือนแองน้ำขนาดใหญ่ที่รับน้ำในช่วงฝนตก และช่วยป้องกันน้ำท่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 ป้าพารุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพารุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ สูงกว่า 15,000 บาท ประเด็นที่ 3 ป้าพารุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 4 ป้าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ 1 ป้าพารุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.28 ผลต่างค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีการชักจูงไปทางรัฐนักด้วย ตามผลลัพธ์ จ้าเอกสารทั้งหมด จึงหาด
สรุปวิธีท่าน ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักประเทศชาติให้เป็นมาตรฐานมีส่วนร่วมในการอธิบาย จำแนกตามรายได้

ลำดับ	ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักประเทศไทย ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	ระดับความคิดเห็น								
		ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,000-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		สูงกว่า 15,000 บาท		
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	ผล		
1	การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรู้ใน ด้านค่าแรงประภัยน้ำของป่าพรุ	3.66	1.15	มาก	3.18	1.03	ปานกลาง	3.20	1.03	ปานกลาง
	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุและ การอนุรักษ์ป่าพรุ	3.14	1.18	ปานกลาง	2.71	1.12	ปานกลาง	2.85	1.25	ปานกลาง
2	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามาเยี่ยม สำรวจร่องรอยป่าพรุ	3.34	1.13	ปานกลาง	2.92	1.06	ปานกลาง	3.00	1.19	ปานกลาง
	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามาเยี่ยม สำรวจร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ	3.33	1.29	ปานกลาง	2.73	1.02	ปานกลาง	2.98	1.14	ปานกลาง
4	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรุและภารตะนุรักษ์ ป่าพรุ	3.10	1.35	ปานกลาง	2.47	1.16	น้อย	2.74	1.89	ปานกลาง
	ความรู้เรื่องป่าพรุและการอนุรักษ์ป่าพรุ	3.09	1.22	ปานกลาง	2.53	1.05	ปานกลาง	2.50	1.11	ปานกลาง
5	การจัดทำเอกสารเผยแพร่บนป้ายเพ้อใจ ภารตะนุรักษ์ป่าพรุ								น้อย	
6	การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกราดตื้นให้เป็นมาตรฐาน ร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุ								น้อย	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ที่	ดำเนินการสร้างจิตสำนึกรักประเทศไทย และร่วมในกิจกรรมวัฒนาพัฒนา	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,000-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		สูงกว่า 15,000 บาท					
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}					
7	การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ฯ	3.28	1.18	ปานกลาง	2.92	1.05	ปานกลาง	3.06	1.11	ปานกลาง	3.11	1.09	ปานกลาง
8	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ฯ เพื่อดำเนินงานสร้างจิตสำนึกใหม่ก่อประชาน	3.21	1.12	ปานกลาง	2.87	0.97	ปานกลาง	2.68	1.00	ปานกลาง	2.96	0.90	ปานกลาง
รวม		3.26	1.00	ปานกลาง	2.82	0.86	ปานกลาง	2.88	0.91	ปานกลาง	2.75	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนนี้ความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุดัน จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุดัน และ ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชน ได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน

ประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชน ได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุดัน และ ประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน

ประชาชนที่มีรายได้ 15,000 บาท ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชน ได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแก่นนำชุมชน ได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 2 การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป่าพรุดันและการอนุรักษ์ป่าพรุดัน นิ่มค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของประชาชนที่ต่อการอนุรักษ์ป่าพะรังน้ำด្ឋី ตามจังหวัด อำเภอท่าช้าง จังหวัด ชุมชนรัฐน้ำ ดำเนินการรื้อถอนกันการบุกรุก/การทำลายป่าพะรัง ดำเนินความพยายามได้

ชุด	ตัวแปรการบุกรุก/การทำลายป่าพะรัง	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		สูงกว่า 15,000 บาท					
\bar{X}	S.D.	แม็เดต	\bar{X}	S.D.	แม็เดต	\bar{X}	S.D.	แม็เดต	\bar{X}	S.D.	แม็เดต		
1	การปลูกป่าทางเดินพื้นที่ป่าทุกชนิด	3.44	1.31	ปานกลาง	2.71	1.10	ปานกลาง	3.00	1.01	ปานกลาง	2.93	1.36	ปานกลาง
2	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ความร่วมมือให้ติดแม่ลากษา	3.33	1.34	ปานกลาง	2.72	1.03	ปานกลาง	2.87	1.15	ปานกลาง	2.81	1.27	ปานกลาง
3	การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ความร่วมมือในการอนุรักษ์การขยายพันธุ์สัตว์ป่าและสัตว์ป่า	3.14	1.30	ปานกลาง	2.75	1.07	ปานกลาง	2.93	1.15	ปานกลาง	2.63	1.15	ปานกลาง
4	การจัดกิจกรรมปล่อยพื้นที่ป่าสู่แหล่งธรรมชาติ	3.06	1.12	ปานกลาง	2.93	0.95	ปานกลาง	3.02	1.04	ปานกลาง	3.22	1.34	ปานกลาง
5	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำโครงการอนุรักษ์ป่าพะรัง	2.97	1.15	ปานกลาง	2.86	1.00	ปานกลาง	2.70	0.90	ปานกลาง	3.08	1.13	ปานกลาง
6	การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์	3.02	1.15	ปานกลาง	2.75	1.03	ปานกลาง	2.76	0.87	ปานกลาง	3.11	1.15	ปานกลาง
7	การให้ประชานิรนามกิจกรรมที่ไม่กระทบต่อบุคคล	3.10	1.31	ปานกลาง	2.68	1.16	ปานกลาง	2.61	1.04	ปานกลาง	2.96	1.61	ปานกลาง

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ที่	ด้านการป้องกันภัยคุกคาม/การทำลายป่าพร	ระดับความคิดเห็น											
		ต่ำกว่า 5,000 บาท			5,001-10,000 บาท			10,001-15,000 บาท			สูงกว่า 15,000 บาท		
\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยผล	\bar{X}	S.D.
8	การจัดตั้งองค์กรเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก ป่า/การทำลายป่าพร	2.95	1.10	ปานกลาง	2.68	1.12	ปานกลาง	2.76	1.08	ปานกลาง	2.26	1.26	น้อย
9	การจัดผู้ก่อประบานคนและกรรมการห้ามบุกรุกเพื่อดูแล ป่าพร	2.84	1.09	ปานกลาง	2.64	1.05	ปานกลาง	2.80	1.25	ปานกลาง	2.56	0.97	ปานกลาง
10	การให้่องค์การบริหารส่วนตัวนับถือ มีส่วน ร่วมในการกำกับดูแลสิ่งที่ห้องถิงดำเนินการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนและการ อนุรักษ์ป่าพร	2.97	1.01	ปานกลาง	2.64	1.05	ปานกลาง	2.80	1.25	ปานกลาง	2.56	0.97	ปานกลาง
11	การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรบริหาร ส่วนตัวนับถือ ให้เก่ายาซื้อลงทุนในการดำเนินงาน อนุรักษ์ป่าพร ได้วางประมาณเดือนหน้าศึกษาดูงาน การอนุรักษ์ป่าพร	3.07	1.11	ปานกลาง	2.87	0.97	ปานกลาง	2.85	1.02	ปานกลาง	3.11	1.19	ปานกลาง

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

หัว	ดำเนินการป้องกันภัยรุกด้วยการทำลายป่าพรุ	ระดับความติด鲱์											
		ต่ำกว่า 5,000 นาท		5,001-10,000 นาท		10,001-15,000 นาท		สูงกว่า 15,000 นาท					
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}					
12	การให้ออกคำรับรองว่าตนดำเนินคดีนัดตี เท่านั้น	3.28	1.18	ปานกลาง	3.05	0.97	ปานกลาง	2.70	0.98	ปานกลาง	2.48	1.34	ปานกลาง
	สำรวจและต้นแบบประเมินภาระงานในการอนุรักษ์ป่าพรุ												
	รวม	3.09	0.95	ปานกลาง	2.78	0.82	ปานกลาง	2.80	0.85	ปานกลาง	2.82	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตามลักษณะ ข้อเสนอทั้งนั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู จำแนกตาม รายได้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ประเด็นที่ 1 การ ปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกบุกรุก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 2 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือมิให้ตัดไม้ทำลายป่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน ประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้าน เพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปาน กกลาง

ประชาชนที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท ประเด็นที่ 12 การให้องค์การบริหารส่วนตำบล คันธุลีเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพรู มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีรายได้ 10,000-15,000 บาท ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่ แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ ป่าถูกบุกรุก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 10 การให้องค์การบริหารส่วนตำบลคัน ธุลีมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรห้องเรียน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน จุดเน้น การอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชนที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่ แหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ประเด็นที่ 11 การสนับสนุนให้บุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรูเข้าร่วม ประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่ 8 การ จัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการทดสอบสมมติฐานเป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่าทิทดสอบ (t-test) ส่วนจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อารีพ และรายได้ ใช้ค่าเอฟทดสอบ (F-test) ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรู	ชาย		หญิง		t	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่า และความสำคัญของป่าพรู	3.83	0.67	3.95	0.65	-1.578	0.116
2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู	2.76	0.90	3.06	0.87	-2.973*	0.003
3. ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลาย ป่าพรู	2.71	0.84	2.98	0.86	-2.795*	0.006
รวม	3.10	0.65	3.33	0.65	-3.095*	0.002

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ ของประชาชน ที่มีเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู และด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่ 1 ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่า และความสำคัญ ของป่าพรู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ กันชุดเดียวกัน คำนวณค่าเฉลี่ยของจำนวนที่มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันชุดเดียวกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันชุดเดียวกัน ที่มีอายุแตกต่างกัน

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุ	SS	df	MS	F	P-value
1. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและ ความสำคัญของป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	1.412	4	0.353	0.800	0.526
ภายในกลุ่ม	129.724	294	0.441		
รวม	131.136	298			
2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	6.267	4	1.567	1.983	0.097
ภายในกลุ่ม	232.264	294	0.790		
รวม	238.531	298			
3. ด้านการป้องกันภัยธรรมชาติ/การทำลายป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	2.839	4	1.474	2.013	0.093
ภายในกลุ่ม	215.218	294	0.732		
รวม	221.113	298			
4. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2.839	4	0.710	1.639	0.164
ภายในกลุ่ม	127.325	294	0.433		
รวม	130.164	298			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่ มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุกันชุดเดียวกัน ที่มีอายุต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายค้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ข้อที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตามลักษณะ อำเภอท่าชูน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุ	SS	df	MS	F	P-value
1. ด้านการให้ข้อมูล่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและ ความสำคัญของป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.259 128.877	4 294	0.565 0.438	1.289	0.275
รวม	131.136	298			
2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.529 235.001	4 294	0.882 0.799	1.104	0.355
รวม	238.531	298			
3. ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.562 216.551	4 294	0.882 0.799	1.104	0.355
รวม	221.113	298			
4. โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.383 127.781	4 294	0.596 0.435	1.370	0.244
รวม	130.164	298			

จากตารางที่ 4.32 พนวจ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ระหว่างระดับการศึกษาต่างๆ พนวจ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ต่ำกว่าคนธุลี จำพวกท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุ คันธุลี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุ	SS	df	MS	F	P-value
1.ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและ ความสำคัญของป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	3.650	4	0.912	2.104	0.080
ภายในกลุ่ม	127.486	294	0.434		
รวม	131.136	298			
2.ด้านการสร้างจิตสำนึกระ霆ให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	3.154	4	0.788	0.985	0.416
ภายในกลุ่ม	235.377	294	0.801		
รวม	238.531	298			
3.ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ					
ระหว่างกลุ่ม	2.274	4	0.568	0.764	0.550
ภายในกลุ่ม	218.839	294	0.744		
รวม	221.113	298			
4.โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2.614	4	0.653	1.506	0.200
ภายในกลุ่ม	127.550	294	0.434		
รวม	130.164	298			

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ระหว่างกลุ่มอาชีพต่างๆ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัว/เดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ที่มีรายได้แตกต่างกัน

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรู	SS	df	MS	F	P-value
1. ด้านการให้ข้อมูลช่วยสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู					
ระหว่างกลุ่ม	3.280	3	1.093	2.519	0.058
ภายในกลุ่ม	125.458	289	0.434		
รวม	128.738	292			
2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู					
ระหว่างกลุ่ม	8.974	3	2.991	3.832*	0.010
ภายในกลุ่ม	225.596	289	0.781		
รวม	234.570	292			
3. ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู					
ระหว่างกลุ่ม	4.287	3	1.429	1.936	0.124
ภายในกลุ่ม	213.344	289	0.738		
รวม	217.631	292			
4. โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2.961	3	0.987	2.276	0.080
ภายในกลุ่ม	125.299	289	0.434		
รวม	128.259	292			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ระหว่างช่วงรายได้ต่างๆ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ทั้งโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่ 2 ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังนี้ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ เพื่อทดสอบว่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน คู่ใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้วิธีทดสอบรายคู่แบบ Least Significance Difference

ตารางที่ 4.35 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่

รายได้	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	สูงกว่า 15,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		3.26	2.82	2.88	2.75
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.26	-	(0.001)*	(0.025)*	(0.723)
5,001-10,000 บาท	2.82	-	-	(0.657)	(0.541)
10,001-15,000 บาท	2.88	-	-	-	(0.541)
สูงกว่า 15,000 บาท	2.75	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.35 พนวณว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกคู่โดยประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นในการอนุรักษ์ป่าพรุค้นชุดีมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท ,10,001-15,000 บาท และสูงกว่า 15,000 บาท

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูลี ตำบลคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูลี ตำบลคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัญหาและแนวทางแก้ไข	ความถี่
ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ	
1. ควรจัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่องป่าพรุ	41
2. ควรเผยแพร่ความรู้เรื่องป่าพรุทางวิทยุกระจายเสียง	32
3. ควรติดต่อรายการ โทรทัศน์เข้ามาถ่ายทำเป็นสารคดี	25
4. ควรจัดทำเอกสาร/แผ่นพับประชาสัมพันธ์	20
5. ควรจัดทำป้ายบอกชื่อต้นไม้ พันธุ์ไม้ที่หายาก	15
6. ควรจัดสร้างหอสูงเพื่อชมทัศนียภาพป่าพรุ	10
รวม	143
ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านอนุรักษ์ป่าพรุ	
1. ควรจัดกิจกรรมร่วมกันปลูกป่าในวันสำคัญ	40
2. ควรให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน	38
3. ควรจัดอบรมกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ป่าพรุ	25
4. ควรจัดประกวดคำขวัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าพรุ	20
5. ควรจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	13
รวม	136
ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ	
1. ควรให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาคุ้มครองย่างจริงจัง	44
2. ควรเคร่งครัดในการจับกุมผู้บุกรุกป่าพรุ	32
3. ควรสำรวจแนวเขตป่าพรุให้ชัดเจน	23
4. ควรสร้างแกนนำชุมชนในการอนุรักษ์ป่าพรุ	20

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ปัญหาและแนวทางแก้ไข	ความถี่
5. ควรบุคคลก้านเบตเคนป้าพรุ	15
6. ควรให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้ป้าพรุช่วยกันดูแลป้าพรุ	12
7. ควรให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมโดยการสนับสนุนงบประมาณ	10
รวม	156

จากตารางที่ 4.36 พบร่วมกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งเสริมการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ดำเนินการท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในจำนวนความถี่มากที่สุดและรองลงมาในแต่ละด้านดังนี้

ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรุ ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่องป้าพรุ รองลงมาควรเผยแพร่ให้ความรู้เรื่องป้าพรุทางวิทยุกระจายเสียง และควรติดต่อรายการโทรทัศน์มาถ่ายทำเป็นสารคดี

ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรุ ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรจัดกิจกรรมร่วมกันปลูกป้าในวันสำคัญ รองลงมาควรให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน และควรจัดอบรมกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ป้าพรุ

ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป้าพรุ ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีความถี่มากที่สุด คือ ควรให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาดูแลอย่างจริงจัง รองลงมา ควรเคร่งครัดในการจับคุ้มผู้บุกรุกป้าพรุ และควรสำรวจแนวทางป้าพรุให้ชัดเจนอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป้าพรุ มีค่าเฉลี่ยค่าสุดอยู่ในระดับน้อย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้แตกต่างกัน และศึกษาข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชน ในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,150 คน และได้เลือกวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบ (Sample Size) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2551 วิเคราะห์ข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ส่วนสถิติที่ใช้ในครั้งนี้ ให้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายถักยงข้อมูล สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยกัน 3 ค้าน คือ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่า ด้านการสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ รวมจำนวน 30 ข้อ ในแต่ละข้อคำถาม มี 5 ตัวเลือก คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ระดับความคิดเห็นมาก ระดับความคิดเห็นปานกลาง ระดับความคิดเห็นน้อย และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงเครื่อมือจากแบบสอบถามที่ได้ผ่านคุณภาพเครื่องมือและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.96 และนำไปทดลองใช้กับประชาชน หมู่ที่ 5 ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนที่เป็นแนวทางในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสร้างคำダメแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และค่า F – test

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 หญิงจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 ในช่วงอายุ 25-34 ปี มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และช่วงอายุ 15-24 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 การศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ส่วนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.3 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนอาชีพค้าขาย ลูกจ้างเอกชน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีน้อย ค้าขาย ร้อยละ 14.1 ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 12.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 8.5 จำนวนมาก (ร้อยละ 51.9) มีรายได้ของครอบครัว 5,001 – 10,000 บาท ส่วนรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 ,10,001 – 15,000 บาท สูงกว่า 15,001 มีน้อย (รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 19.5 ,รายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 18.2 สูงกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 10.4)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อุปนิสัยในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบร้า ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุและด้านการป้องกันการบุกรุก / การทำลายป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางลดหลั่นกันตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนาท จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ โดยรวม อุปนิสัยในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นด้านต่าง ๆ พบร้าประชาชนทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ด้านที่ 1 มาก

ที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาค้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู และค้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามช่วงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณา รายค้าน พนว่า ประชาชนในทุกช่วงอายุ มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ค้านที่ 1 การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญ ของป่าพรู มากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ค้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วม ใน การอนุรักษ์ป่าพรู และค้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง พม ในทุกช่วงอายุ ยกเว้นช่วงอายุ 35-44 ปี ซึ่งพบตรงกันข้ามกันที่กล่าว

4. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายค้าน พนว่า ประชาชนทุกระดับการศึกษามีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ค้านที่ 1 ค้าน การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรูคันธูลี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับ มาก รองลงมา ค้านที่ 2 ค้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา/ปวช. ส่วนระดับ อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี ค้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง

5. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณา ราย ประเด็น พนว่า ประชาชนในทุกอาชีพมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ ค้านที่ 1 การให้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ค้านที่ 2 การ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบ ในทุกอาชีพ ยกเว้นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

6. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายค้าน พนว่า ประชาชนในทุกช่วงรายได้มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ค้านที่ 1 การให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู สูงสุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา ค้านที่ 2 การ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง

พนในทุกช่วงรายได้ ยกเว้นช่วงรายได้สูงกว่า 15,000 บาท ด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตำบลลังคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ ของประชาชนที่มีเพศต่างกันอย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านที่ 2 การสร้างจิตสำนึกล้วนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และด้านที่ 3 การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่ 1 ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ที่มีอายุต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ระหว่างระดับการศึกษาต่าง ๆ พนว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ระหว่างกลุ่มอาชีพต่าง ๆ พนว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ระหว่างช่วงรายได้ต่าง ๆ พนว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ทั้งโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่าด้านที่ 2 ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู เพื่อทดสอบว่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน คู่ได้บ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้วิธีทดสอบรายคู่แบบ Least Significance Difference

5.1.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู ได้แก่ ควรจัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่องป่าพรู ควรเผยแพร่ให้ความรู้เรื่องป่าพรูทางวิทยุกระจายเสียงและควรติดต่อรายการ โทรทัศน์มาถ่ายทำเป็นสารคดี

2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู ได้แก่ การจัดกิจกรรมปลูกป่าในวันสำคัญ ควรให้ความรู้แก่ประชาชนเมื่อมีการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน และควรจัดอบรมกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ป่าพรู

3. ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรู ได้แก่ ควรให้เข้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาดูแลป่าพรูอย่างจริงจัง รองลงมาควรเคร่งครัดในการจับกุมผู้บุกรุกป่าพรู และควรสำรวจแนวเขตป่าพรูให้ชัดเจน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่ต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์โดยรวมและรายด้าน

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ตำบลลคันธูลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรูและด้านการป้องกันการบุกรุก / การทำลายป่าพรู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางลดลงกับด้านความล้าดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าพรูคันธูลี ได้แก่ หน่วยงานของราชการกรมป่าไม้ จังหวัด

สุราษฎร์ธานี เมื่อว่าจะให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ป้าพู บุคลากรของหน่วยงานมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ แต่ในการปฏิบัติงานอนุรักษ์ป้าพูประสบกับความยุ่งยากและมีข้อจำกัดด้านบุคลากรและงบประมาณ ไม่สามารถปฏิบัติงานค้างคาวได้เต็มที่ ส่วนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลีซึ่งเป็นองค์กรท้องถิ่นรับผิดชอบพื้นที่ป้าพูอยู่ในระหว่างการดำเนินงานตามแผนงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนงานโครงการอนุรักษ์ป้าพูคันธุลี ผลการดำเนินงานยังไม่ปรากฏชัดเจนผลการวิจัยนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของบัญชา งามศิริ ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป้าไม้และน้ำบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สระบุรี ตำบลแม่สระบุรี อำเภอแม่สระบุรี จังหวัดเชียงราย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป้าไม้และน้ำบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สระบุรี จังหวัดเชียงราย ในระดับมากและแตกต่างกับผลการวิจัยของ วรวุฒิ ไทยอุดม ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป้าชายเลน ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระน้ำ พบร้า ประชาชนมีทัศนคติในการอนุรักษ์ป้าชายเลนในระดับดี

เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบร้าด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับป้าพู ให้ประชาชนรู้ว่าป้าขุบันป้าพูที่ถูกบุกรุกเป็นพื้นที่เกษตร ส่งผลให้พื้นที่ป้าพูลดน้อยลง ประชาชนเกิดความคิด มีความตระหนักและตื่นตัวที่จะต้องร่วมกันดูแลป้าพู การช่วยกันมีให้มีการบุกรุกหรือการทำลายป้าพู ความรู้สึกนึกคิดอันนี้ เป็นไปได้ว่าความเด็นใจ ไม่เกิดความดึงเครียดทางจิตใจ เพราะมีความสอดคล้องกับที่ได้รับรู้จากสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความสอดคล้องทางปัญญาที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความคิดกับข้อเท็จจริงทางสังคมในประเด็นที่ว่า ถ้าสิ่งที่บุคคลรู้และรู้สอดคล้องกับสภาพเป็นจริง ก็จะเกิดความสอดคล้องในความรู้สึกนึกคิดของบุคคล และบุคคลจะกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยความเด็นใจ ไม่รู้สึกกดดันหรือเกิดความดึงเครียดประการใด ส่วนด้านการป้องกันการบุกรุกและทำลายป้าพู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า การอนุรักษ์ป้าพูเกี่ยวกับการบุกรุกและการทำลายป้าพู การดำเนินงานกระทำได้ไม่มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานป้องกันการบุกรุกและการทำลายป้าพูเป็นงานที่ต้องเฝ้าระวังผู้บุกรุกหรือผู้ทำลายป้าพู ซึ่งจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันการบุกรุกและการทำลายป้าพู

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพารุคันธุลี ตำบลลักันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์รายด้านและรายประเด็น จำแนกตามตัวแปร

ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพารุ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพารุคันธุลี ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพารุ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาร์ชิพและรายได้ พนวจอาชญากรรมในระดับมาก ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ 2 ป่าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อน และประเด็นที่ 4 ป่าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งแต่ละประเด็นอภิปราย ดังนี้ ประเด็นที่ 2 ป่าพารุช่วยลดภาวะโลกร้อน พนวจในเกษตรและเพศหญิง ระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี กลุ่มอาชีพค้าขายและกลุ่มลูกจ้างเอกชน และกลุ่มรายได้ 5,000-10,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนเห็นว่า ป่าพารุคันธุลีมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณพืชนานาชนิด เป็นป่าชุ่มน้ำ พื้นดินมีความชุ่นชื้น มีอาการชื้นคลื่นปี ส่งผลให้ความร้อนลดลงประมาณประเด็นที่ 4 ป่าพารุเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ พนวจในเกษตรและเพศหญิง กลุ่มอายุ 45-54 ปี ระดับการศึกษาประถมศึกษาและปริญญาตรี กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนได้รับรู้เรื่องป่าพารุที่มีพืชพรรณนานาชนิด มีแหล่งน้ำ เป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสัตว์น้ำ เช่น ปลาเมืองนานาชนิดและมีเป็นจำนวนมาก

ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพารุ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพารุคันธุลี ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพารุ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาร์ชิพและรายได้ พนวจอาชญากรรมในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ 1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรู้ในคุณค่าและประโยชน์ของป่าพารุ ซึ่งพนวจในเกษตรและเพศหญิง กลุ่มอายุทุกกลุ่ม กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพค้าขายและกลุ่มอาชีพลูกจ้างเอกชนและกลุ่มรายได้ทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนมองเห็นว่า การที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพารุนั้น จะต้องปลูกจิตสำนึกให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในคุณค่าและความสำคัญของป่าพารุ ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณนานาชนิด มีสัตว์ป่าและสัตว์น้ำต่าง ๆ โดยเฉพาะปลาเมืองนานาชนิดและมีเป็นจำนวนมาก ดังที่กล่าวมา เมื่อเกิดความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ ก็จะทำให้เกิดความคิดในการเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพารุเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและสัตว์น้ำต่าง ๆ

ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพารุ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพารุคันธุลี ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพารุ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ

การศึกษาและรายได้ พนว่าอ่าย ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกทำลาย และประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ ซึ่งแต่ละประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกทำลาย พนในเพศหญิง กลุ่มอายุ 15-24 ปี กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มอาชีพลูกจ้างเอกชน และกลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องจากประชาชนเห็นว่าการปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกทำลายเป็นการดำเนินการเพื่อให้คงสภาพความเป็นป่า มิให้จำนวนพื้นที่ป่าลดลง ซึ่งการจัดกิจกรรมปลูกป่าในวันสำคัญ เช่น วันเข้าพรรษา วันแม่แห่งชาติ ประชาชนจะเข้ามาร่วมกิจกรรมดังกล่าวกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติศักดิ์ วิหาละ ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลบ้านปาง อําเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พนว่า เกษตรในพื้นที่ตำบลดังกล่าวมีส่วนร่วมในระดับมาก ด้านการร่วมกิจกรรมปลูกป่าเนื่องในวันสำคัญประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ พนในเพศชาย กลุ่มอายุ 15-24 ปี กลุ่มอายุ 25-34 ปี และกลุ่มอายุ 55 ปีขึ้นไป กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพค้าขายและกลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มรายได้ 10,000-15,000 บาท และกลุ่มรายได้สูงกว่า 15,000 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องจากประชาชนเห็นว่า การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ป่าสู่แหล่งน้ำ เป็นกิจกรรมที่กระทำเพื่อเพิ่มพูนจำนวนป่า ให้ประชาชนมีปลาไว้บริโภคตลอดไป ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวสามารถกระทำได้สะดวกโดยการจัดหาพันธุ์ป่าไว้ให้พร้อม กำหนดวันและเวลาให้แน่นอน และประกาศเชิญชวนให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมตามวันและเวลาที่กำหนดไว้

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พนว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ตามสมมติฐานการวิจัยปรากฏผล ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ พนว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี และด้านการป้องกันการบุกรุกการทำลายป่าพรุดันธุลี แตกต่างกันอย่างนีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุดันธุลีไม่แตกต่างกัน

เหตุที่ประชาชนชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อําเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งโดยรวมและรายด้าน จำนวน 2 ด้าน ดังกล่าว แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนชายมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ในค่าเฉลี่ยที่มากกว่าประชาชนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของเพศชายมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ ความคิดที่จะดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและสามารถตัดสินใจดำเนินการในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างรวดเร็วทั้งมีความเชื่อมั่นหรือมั่นใจ

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ พบร่วมว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ประชาชนในแต่ละช่วงอายุต่างกันมีความคิดเห็นสอดคล้องในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ และด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบร่วมว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ประชาชนในแต่ละระดับการศึกษาต่างกันมีความเห็นสอดคล้องในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลีในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุและด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ตามลักษณะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพ พบร่วมว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ประชาชนในแต่ละอาชีพต่างกันมีความเห็นสอดคล้องในการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลีในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุและด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ ซึ่งผลการวิจัยนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของอภิรักษ์ สงรักษ์ และวิจิศา จันทร์รักษ์ ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนในอำเภอสีแก้ว จังหวัดตรัง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน เมื่อเปรียบเทียบตามกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า นิความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้ ทึ้งโดยรวมและรายด้าน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู และด้านการป้องกันการบุกรุก/ การทำลายป่าพรู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบรายคู่ พบร่วา ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับดังกล่าว โดย ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ด้านการสร้าง จิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู มากกว่า ประชาชนที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท และสูงกว่า 15,000 บาท ทึ้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำ กว่า 5,000 บาท ซึ่งเป็นชาวบ้านทั่วไปมองเห็นความอุดมสมบูรณ์ของป่าพรู มีพื้นที่พัฒนา นานาชนิดมีความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู จึงประสงค์ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู กต่ำว่า ปัจจัยด้านรายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการอนุรักษ์ป่าพรู ดังที่ ผลการวิจัยของชลธิศ สุรัสวดี ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์และความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ บริเวณส่วนป่าพะฉายของประชาชนที่อาศัยอยู่หมู่บ้านป่าไม้ ตำบลหนองป่าໄลาด อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี พบร่วา รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรู ควรพัฒนาและ ส่งเสริมให้ ป่าพรูเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ และเป็น⊇รรณะกำนังลมแรงหรือพายุ ซึ่ง ป่าพรูเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2. ด้านการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรู ควรพัฒนาและ ส่งเสริมให้มีการจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป่าพรู และการจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปลิวเพื่อให้ความรู้เรื่องป่าพรูและการอนุรักษ์ป่าพรู รวมทั้ง การจัด นิทรรศการเกี่ยวกับป่าพรูและการอนุรักษ์ป่าพรู

3. ด้านการป้องกันการบุกรุกและการทำลายป้าพรุ ควรพัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป้าพรุ และการจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลาย ป้าพรุ ควรให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลี มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร ท่องถิ่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป้าพรุ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป้าพรุคันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป้าพรุ ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพรุ ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการจัดฝึกอบรมของคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป้าพรุตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

เกย์น จันทร์แก้ว. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สกัดเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : เทพเนรนิคการพิมพ์, 2545.

ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์. มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

นิวัติ เรืองพาณิช. การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เฉลิมชาญการพิมพ์, 2546.

ธนานินทร์ ศิลป์จิรัญ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์พรินท์, 2550.

ศักดิ์ สุนธรรมณี. เจตคติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2531.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524, 2532.

พวงเพชร ชนสิน. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2532.

พิชิต ฤทธิ์จิรัญ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เฮาร์อฟเฟอร์นิสท์, 2547.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นามมีนุ๊กพับลิเคชั่นส์, 2542.

วิทยากร เชียงกูล. อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลาคม, 2543.

ส่งศรี ชุมภูวงศ์. ควรวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

สถานีอนามัย, สำนักงาน. ตำบลคันธุสี อำเภอท่าชนะจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สกัดประชากรตำบลคันธุสี. 9 ธันวาคม พ.ศ. 2552.

สุกาญจน์ รัตนเลิศนุสรณ์. หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี, 2550.

สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2542.

2) บทความจากเว็บไซต์

ไทยคำนวณคอม. “ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของตำบลคันธูสี”. 12 สิงหาคม 2545.

<<http://www.board.trekkingthai.com/board/show.htm>> (12 August 2008).

3) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์และงานวิจัย

กิติศักดิ์ วิหาระ. “การนิสั่นร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลบ้านปง อําเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่”. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2551.

ชวัญชัย ไวยเอียด. “ทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลน : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตอําเภอเมือง จังหวัดกรุงเทพฯ”. ภาค尼พนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2548.

ชาธิก สุรัสวดี. “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์และความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ บริเวณส่วนป่าพะชาของประชาชนที่อาศัยอยู่หมู่บ้านป่าไม้ ตำบลหนองปลาไหล อําเภอเมือง จังหวัดสระบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

บัญชา งามศิริ. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย ตำบลแม่สรวย อําเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย”. ภาค尼พนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2549.

ยงยุทธ พึงวงศ์ญาติ. “ความสามารถในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคกลาง”. รายการการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

รั่นเย็น รงสินสอง. “ความคิดเห็นที่มีต่อชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลแม่กึงของราษฎรรอบแนวเขต疆界พันธุ์สัตว์ป่า ดอยเวียงหล้า ตำบลแม่เงา อําเภอขุนยวน จังหวัดแม่ฮ่องสอน”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

ฤทธิรงค์ แก่นจันทร์. “ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในจังหวัดสมุทรสาคร”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

- วราพจน์ พุ่มตระกูล. “การจัดการองค์ความรู้ของชุมชนในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ศันสนีย์ นาหงส์. “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตรของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์วิชาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2547.
- สุกโชค เพชรรัตน์. “การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว ตำบลอ่าวนาาง อําเภอเมือง กระนี จังหวัดกระนี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2547.
- ลัญจกร ศกุลคง. “บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบูรณะ, 2548.
- สิริกัญญา เหล่างาม. ความคิดเห็นของพนักงานคุณประพุติที่มีต่อการนำระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไปใช้ในงานของกรมคุณประพุติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- อภิรักษ์ สงรักษ์ และ วาจิศา จันทรักษ์. “ทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนในอําเภอสีแก้ว จังหวัดตราช”. การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- อมร ต่อเจริญ. “การมีส่วนร่วมของข้าราชการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จัน จังหวัดเชียงราย”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2548.
- อรุวรรณ เทียนดี. “การอนุรักษ์ป่าชายเลนของเกษตรกรผู้เดียวกุ้งกุลาคำ ในอําเภอแกeng จังหวัดยะลา”. การพัฒนาแบบอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- เอนก บุญกวิน. “องค์การบริหารส่วนจังหวัดในความคิดเห็นของสมาชิกสภากองกรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

2. ภาษาอังกฤษ

1) Books

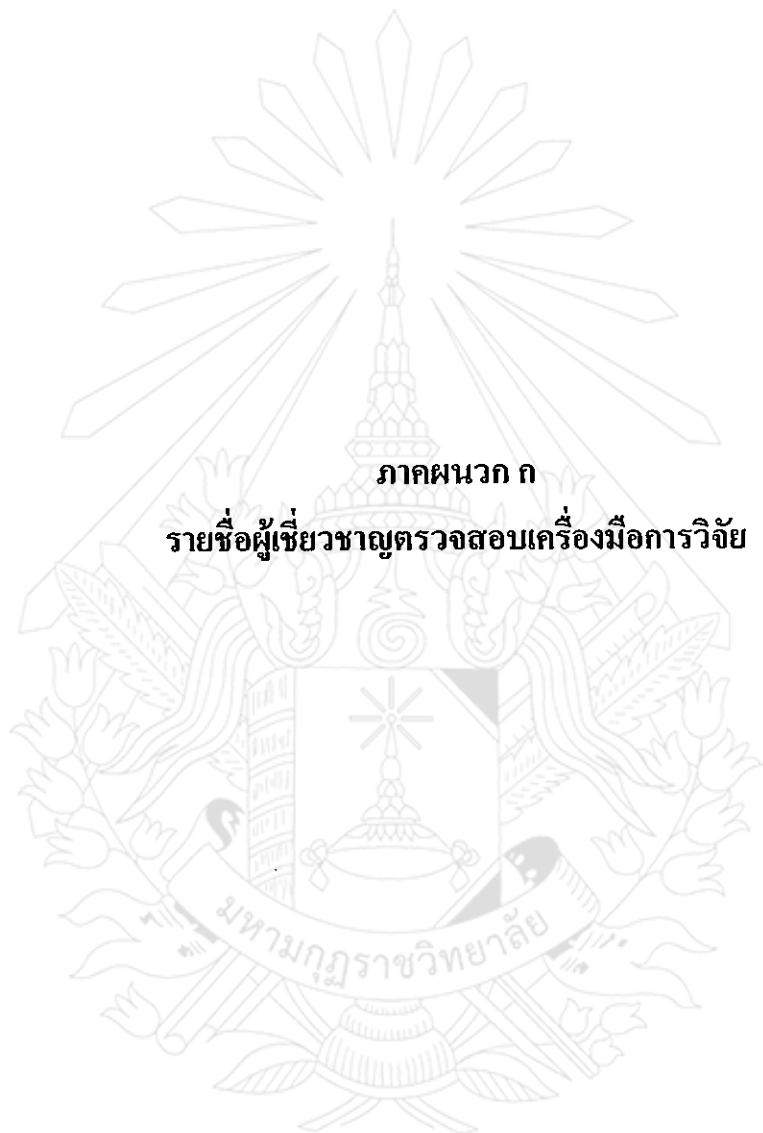
Engle,T.L.and L.Shellgrove. **Psychology : Its Principles and Application.** New York : Harcourt Brace and World. Inc., 1969.

Kolasa, B.J.. **Introduction to Behavior Science for Business.** New York : Grove Press, 1969.

Yamane Taro, **Statistic and Introductory Analysis.** Tokyo: Harper International Edition, 1969.

ภาคนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. เรือโภ พศ.ดร.อนันต์ ใจสมุทร

การศึกษา	Ph.D. in Sociology Magadh University, India
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหากรุราชาชวิทยาลัย วิทยาเขตครีรัมราไศกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

2. นายอวิชัย เอกวนานุกูล

การศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. นายเกียรติยศ แพขันธะ

การศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต
ตำแหน่งปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับองค์กรบริหาร ส่วนตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ ๖๐๐๔ (๒.๕.๑) / ๑๐๕

มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราชโครงการศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี
ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เจริญพร เรือโท พศ.ดร.อนันต์ ใจสมุทร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกัสรารัตน์ นวลวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช
โครงการศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็น
ของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรücken ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อ
คงมีรศ.สมเกียรติ ตันสกุล เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและ
อนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเรื่องเนื้อหา โครงสร้างของ
เครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อ
เป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณอนุโมทนา
ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

นายกรุงฤทธิ์

(พระเทพราชาจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ ๖๐๑๔ (๒.๕.๑) / ๗๐๕

มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมโกศลราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี
ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เจริญพร นายอภิชัย เอกวานกุล
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกัสรารัตน์ นวลวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตรศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโกศล ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุดันธุลี ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รศ. สมเกียรติ ตันสกุล เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเรื่องเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณอนุโมทนาฯ อย่างสincere.

ขอเจริญพร

(พระเทพราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ ๖๐๐๔ (๒.๕.๑) / ว ๑๐๕

มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราษฎร์ ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี
ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ชี้ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายเกียรติยศ แพชนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกัสรารณ์ นวลวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราษฎร์ ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูดี ตำบลคันธูดี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รศ. สมเกียรติ ตันสกุล เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ชี้ยวชาญตรวจสอบความตรงเริงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

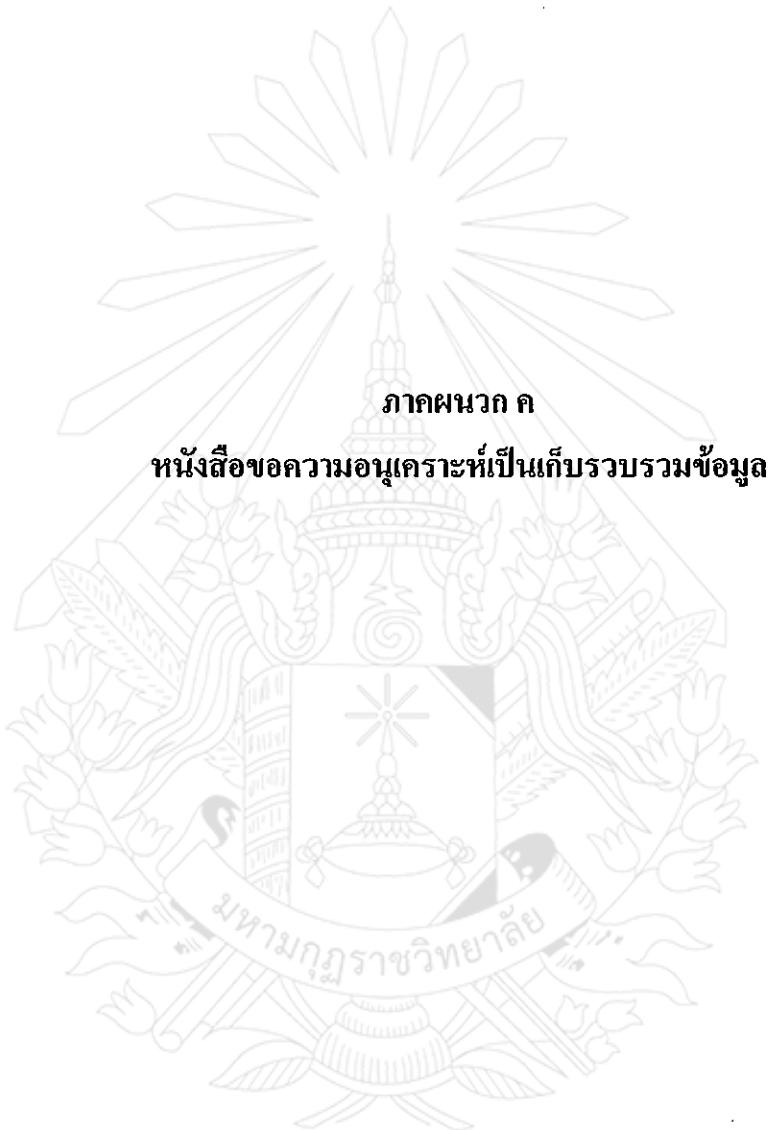
จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณอนุโมทนาฯ ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

นายกิตติวุฒิ ประจิสุนทร

(พระเทพราชาภิรักษ์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ภาควิชา

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ กน ๖๐๐๔ (๒.๕.๑) / ๒๐๒๐

มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราษฎร์ ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี
ตำบลตลาด อ.แก่งเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ตำบลคันธุตี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 100 ชุด

ด้วย นางสาวกัสรารากรณ์ นวลวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรสาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ วิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย วิทยาเขต
ศรีธรรมราษฎร์ ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง
“ความคิดเห็นของประชาชนที่มีการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุตี อ.แก่งท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รศ.
สมเกียรติ ตันสกุล เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง โครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและ
อนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บแบบสอบถามจาก
ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านของท่านเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ตามที่
เห็นสมควร และขอขอบคุณอนุโมทนาฯ ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

(พระเทพวราภรณ์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ ๖๐๐๔ (๒๕๑) / ว ๑๗๐

มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาราชกุรราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี
ตำบลคลองตัน อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลคลันธุลี
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงสร้างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกัสรารัตน์ นวลวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรี
ธรรมาราชกุรราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง “ความ
คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรคลันธุลี ตำบลคลันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”
โดยมี รศ. สมเกียรติ ตันสกุล เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่ง โครงสร้างสารนิพนธ์ได้ดำเนินการ
พิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียนร้อยแล้ว

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือ^๑
ที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเป็น^๒
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

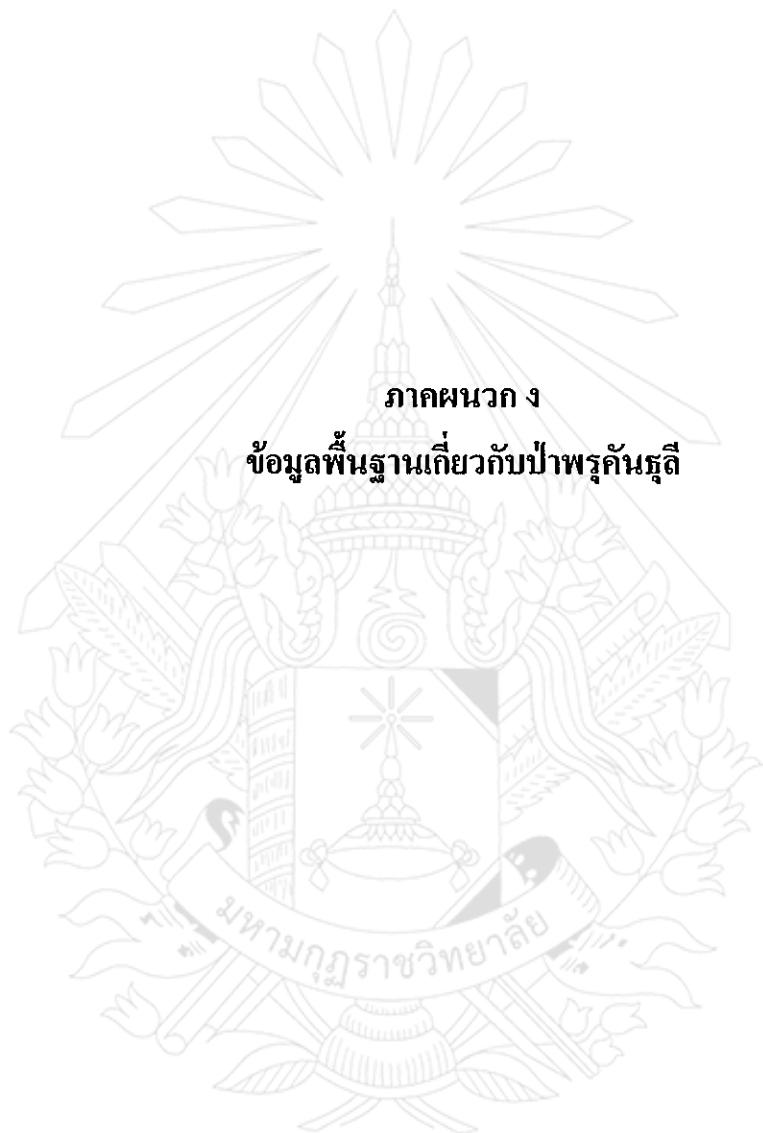
จึงเจริญพรมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา และขอขอบคุณอนุโมทนา^๓
ณ โอกาสนี้.

ขอเจริญพร

นายวิภาณ ภูมิธรรม

(พระเทพราจารย์)

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับป้าพร

ตำบลคันธุลี

สภาพทั่วไป

ตำบลคันธุลีห่างจาก อำเภอท่าชনจะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปทางทิศเหนือประมาณ 15 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี 90 กิโลเมตร
ตำบลคันธุลีมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสวนแตง อำเภอละเอ จังหวัดชุมพร

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าชนาจะ อำเภอท่าชนาจะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ทะเล่อ่าว่ำไทย

ทิศตะวันด้านใน ติดต่อกับ ตำบลคลองพา อำเภอท่าชนาจะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบลคันธุลี มีเนื้อที่ประมาณ 240 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 150,000 ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลคันธุลี เป็นตำบลหนึ่งที่มีถนนเอเชีย สาย 41 (เพชรเกษม) ตัดผ่านทางด้านทิศตะวันออกของถนนเพชรเกษม เป็นพื้นที่ราบลุ่ม และที่ราบชายฝั่งทะเล มีภูเขา กระชั้นกระชาวยอยู่ทั่วบริเวณ เช่น ภูเขาคันธุลี เช Zachalat เขาโนย และเขาเตี้๊ะ ส่วนทางด้านทิศตะวันตกของถนนสายเพชรเกษม มีลักษณะเป็นที่ราบสูง ป่าเขานามะที่จะทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนกาแฟ และสวนผลไม้

ตำบลคันธุลีมีหมู่บ้าน 14 หมู่บ้านคือ

หมู่ที่ 1	บ้านแกะยาง
หมู่ที่ 2	บ้านคันธุลี
หมู่ที่ 3	บ้านดอนธุป
หมู่ที่ 4	บ้านหนองสะบ้า
หมู่ที่ 5	บ้านแหลมดิน
หมู่ที่ 6	บ้านดอนทะเล
หมู่ที่ 7	บ้านเขาชวาลา
หมู่ที่ 8	บ้านครีทอง
หมู่ที่ 9	บ้านทับซัน
หมู่ที่ 10	บ้านควนสูง

หมู่ที่ 11	บ้านมดมิตรพัฒนา
หมู่ที่ 12	บ้านด่านเสือ
หมู่ที่ 13	บ้านช่องยูงทอง
หมู่ที่ 14	บ้านสวนพัฒนา

ประชากร

ตำบลคันธุลี มีประชากร รวมทั้งหมด จำนวน 7,712 คน (พ.ศ.2551) แยกเป็นประชากรชาย จำนวน 3,858 คน ประชากรหญิง จำนวน 3,854 คน มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 32/ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

การประกอบอาชีพและความเป็นอยู่

ประชากรของตำบลคันธุลี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนมะพร้าว สวนผลไม้ เช่น ทุเรียน เงาะ ลองกอง มังคุด สะตอ เป็นต้น นอกจากนี้ ประกอบอาชีพค้าขาย รับจำนำ และอาชีพประมงชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

ความเป็นอยู่ของประชากรตำบลคันธุลี อยู่กันแบบเครือญาติ มีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมาช้านาน คือประเพณี ให้ทานไฟ ประเพณีลอยแพซึ่งถือว่าเป็นประเพณีสำคัญของชาวคันธุลี และยังมีประเพณีที่สำคัญทางศาสนา เช่น ทำบุญวันสารทเดือนสิงหาคม แห่เทียนวันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เป็นต้น

บริการสาธารณสุขและการอนามัย

1. สถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทับชัน จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 1 แห่ง และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 7 แห่ง

2. วัด จำนวน 3 แห่ง สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

3. สถานอนามัย จำนวน 1 แห่ง ศูนย์สาธารณสุขบ้านฐาน จำนวน 14 แห่ง

4. ป้อมยานสำรวจประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง ป้อมยาน สรบ. จำนวน 1 แห่ง

5. ไปรษณีย์ตำบล จำนวน 1 แห่ง

6. การคมนาคมในหมู่บ้าน มี ถนนดิน จำนวน 12 สาย ถนนลูกรัง 40 สาย และถนนลาดยาง จำนวน 4 สาย

7. การมีไฟฟ้าใช้ มีไฟฟ้าใช้ครอบทุกหมู่บ้าน

8. ทรัพยากรธรรมชาติ มีทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งกระจายทั่วไปในพื้นที่ หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 12 โดยเฉพาะป่าพรุคันธุลี ซึ่งในพื้นที่ หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 7 ขยายฝั่งทะเลหมู่ที่ 1,2,6

ป่าพรุคันธุลี

ป่าพรุคันธุลีเป็นพื้นที่ชั่วโมงที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ตำบลคันธุลี อำเภอท่าช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอท่าช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่บางส่วนในเขตอำเภอแหลม จังหวัดชุมพร มีเนื้อที่ประมาณ 875 ไร่ ระหว่างเดือนธันวาคมที่ 9 องศา 41 ถึง 42 ลิปดาหนึ่ง และเดือนแรกที่ 99 องศา 07 ถึง 08 ลิปดา ตะวันออก มีระบบนิเวศของพื้นที่ชั่วโมง เป็นประเภทพื้นที่พรุที่น้ำแข็งตลอดปี หรือเกือบตลอดปี และเป็นพื้นที่ชั่วโมงที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย จากการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ชั่วโมงในประเทศไทยเป็นพื้นที่ชั่วโมงที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย (สำนักงานนโยบายและแผนด้านแวดล้อม, 2542)

เดิมเป็นป่าพรุที่มีความอุดมสมบูรณ์ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2525 เกิดภัยแล้งติดต่อ กันเป็นเวลานาน ไฟป่าได้เผาไหม้ทำลายป่าพรุเกือบร้อยละ 50 ของพื้นที่ หลังจากนั้น มีชาวชุมชนเข้าไปจับของพื้นที่เพื่อทำการเกษตรและนิยมดูความอุดมสมบูรณ์พื้นที่จึงถูกทิ้งร้างและปล่อยให้ป่าขึ้นมาทดแทนจนกลับคืนสภาพป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง

ป่าพรุคันธุลีเป็นอื่นที่อยู่อาศัยของพืชท้องถิ่น พืชสมุนไพร สัตว์ป่าและสัตว์น้ำหลายชนิด โดยชาวชุมชนอาศัยจับสัตว์ป่าจำพวก นก ลิงกัง ต่อ และตี้ผึ้ง จับปลา และเก็บพืชพวงกลมพี เห็ด และพืชสมุนไพร ทั้งที่ใช้บริโภคในครัวเรือน และเพื่อขาย ได้ตลอดทั้งปี รวมทั้งเป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนท้องถิ่น และทำเกษตรกรรม

ขอบเขตทางธรรมชาติของพื้นที่ป่าพรุคันธุลี

ป่าพรุคันธุลีมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ วางตัวลาดเอียงในแนวทิศเหนือ-ใต้ ห่างจากชายฝั่งทะเลอย่างกว้างใหญ่ 4 กิโลเมตร ความสูงของพื้นที่รอบป่าพรุอยู่ระหว่าง 10-18 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ลาดเอียงลงสู่ใจกลางป่าพรุที่ความสูงราว 1 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ภูมิทัศน์ทางกายภาพที่เด่นชัดบริเวณชายป่าพรุทางทิศเหนือคือ เขาราชา ซึ่งเป็นภูเขาหินปูน ขอบป่าพรุด้านทิศใต้คือ เขาราชา ด้านตะวันตกของป่าพรุเป็นพื้นที่ล่องคลานลักษณะเช่นนี้ทำให้น้ำไหลจากบริเวณโดยรอบลงมาร่วมกันในพรุ มีคลองค่าวดซึ่งเป็นลำคลองสายเล็ก ๆ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นทางระบายน้ำไหลลงทะเลอย่างไทย

ขอบเขตทางธรรมชาติของพื้นที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 3 เขต คือ เขตป่าพรุ บริเวณรอบพรุ และเขตพื้นที่ต่อเนื่องกับระบบนิเวศป่าพรุ

- เขตป่าพรุเป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์นี้ ไม่มีการถือครองที่ดินใด ๆ มีเนื้อที่รวมกันประมาณ 875 ไร่ อยู่ในเขตหมู่บ้านแหลมดิน หมู่ที่ 5 และบ้านเขาราชา หมู่ที่ 7 ตำบลคันธุลี อำเภอท่าช้าง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. บริเวรรอบพaru เป็นพื้นที่ที่ชาวชุมชนดือกรอง ทั้ง โดยถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมายในการเข้าดือกรอง มีทั้งการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการปล่อยทิ้งร้างโดยไม่มีการใช้ประโยชน์ เนื้อที่รวมกัน ประมาณ 4,030 ไร่

3. เขตพื้นที่ต่อเนื่องกับระบบนิเวศป่าพaru คือ บริเวณเข้าเดิ่งอยู่ทางด้านทิศใต้ และเข้าชวาลา ซึ่งเป็นเข้าโดยทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของป่าพรุคันธุลี

ในอดีต พรุคันธุลีมีความอุดมสมบูรณ์สูงต่อนากิດความแห้งแล้งและไฟไหม้ป่า ตลอดจนมีการเข้าไปใช้ประโยชน์จากไม้และเปลี่ยนแปลงเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ป่าพรุคันธุลีที่มีความสมบูรณ์ในปัจจุบันคือป่าพaru ที่พื้นคืนสภาพเดิมเมื่อ 40 ปีที่ผ่านมา และมีการดูแลรักษาโดยชุมชนที่ตั้งอยู่รอบพaru

ลักษณะทางปฐพีวิทยา

ลักษณะทางปฐพีวิทยาของพื้นที่ศึกษาและบริเวณโดยรอบมีความสัมพันธ์และมีลักษณะใกล้เคียงกันอย่างมาก กล่าวคือ มีสภาพพื้นที่แบบราบถึงค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึก พื้นที่ที่มีความลาดชันแตกต่างกันบ้าง สามารถพบได้บริเวณเข้าเดิ่ง และทางทิศตะวันตกของฝั่งถนนสายเชือยตรงข้ามกับพรุคันธุลีซึ่งมีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาด

ลักษณะดินในพื้นที่ศึกษาและบริเวณโดยรอบประกอบด้วย 10 หน่วยดิน ข้อมูลแผนที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินชี้แจงแนบท้ายดินของจังหวัดสุราษฎร์ธานีไว้ 138 หน่วยดิน แต่ละหน่วยดินได้แสดงอาณาเขตไว้บนแผนที่ภูมิประเทศาขนาดตราส่วน 1: 50,000 โดยใช้หมายเลขอ้างกับช่องหมายเลขลงกับของแต่ละหน่วยแผ่นดินอาจไม่เรียงลำดับครบถ้วนเลย และบางหมายเลขอาจมีตัวอักษรภาษาอังกฤษกำกับไว้ เช่น B,C,D,หรือ E ซึ่งแสดงถึงความลาดชันของพื้นที่นั้น เช่น หน่วยแผ่นดินที่ 39B, 39C, 39D และ 39E หมายถึง กลุ่มดินที่ 39 มีความลาดชัน B (ร้อยละ 2-5), C (ร้อยละ 5-12), D (ร้อยละ 12-20) และ E (ร้อยละ 20-35) ตามลำดับ และบางกลุ่มดินซึ่งมีข้อจำกัดอย่างเด่นชัดต่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน จะใช้อักษรภาษาอังกฤษตัวเล็กต่อท้าย เช่น 7-p หมายถึง กลุ่มดินที่ 17 มีการระบายน้ำเลว (p : poorly drained) ส่วนกลุ่มดินที่มีเฉพาะตัวเลขปรากฏๆ เช่น 3,5,7 มีสภาพพื้นที่เป็นแบบราบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชันร้อยละ 0-1

ขอบเขตของดินบางข้อมูลเขตอาจมีหมายเลขอ้างกับ 2 หมายเลข เช่น 34B/43B ซึ่งหมายความว่าบริเวณดังกล่าวประกอบด้วยหน่วยแผ่นดินที่ 34B และ 43B ปะปนกันอยู่

การเปลี่ยนแปลงทางธรรพวิทยาชัยฟื้นฟูหลังสั่นสะเทือน

เข่นเดียวกับอาณาบริเวณอื่นบนพื้นผิวโลก กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางธรณีสัมฐานชัยฟื้นฟูหลังการต้องปะทะกับประเทศไทย ดำเนินสืบเนื่องภายใต้เวลาทางธรณีในแต่ละยุคเป็นสัมฐานที่ปรากฏให้เห็นจากการกระบวนการกัดเซาะทำให้เกิดเป็นหน้าผา และการสะสมตัวทำให้เกิดเป็นสัน

ตอนชนิดต่าง ๆ และลักษณะเปลี่ยนแปลงทางธรณีสัมฐานดังกล่าวสัมพันธ์กับการก่อตัวของพื้นที่ชุ่มน้ำ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการทรุดตัวของแผ่นดินบริเวณชายฝั่งจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกหรือพื้นที่บริเวณนั้นรับน้ำหนักมากเกินไปจึงทรุดตัวลงและเป็นที่ลุ่มน้ำขึ้นแล้วมีคลื่นมากระแทบ พัดพาตะกอนทรายมารวมนิ่งลงตลอดแนวชายฝั่ง ทำให้น้ำที่ไหลลงในแอ่งน้ำท่วมขัง นานเข้าจึงเกิดพืชพรรณเกิดขึ้น นานวันเข้าจะเกิดการทำทับถมของซากพืช และเกิดหดแทนของชนิดพืช ตะกอนที่ถูกพัดพามากับกระแสน้ำจะทำให้แอ่งน้ำดีดีนเขิน ตะกอนเหล่านั้นไม่สามารถถูกพัดพาลงทะเลได้ อาจเนื่องจากมีก้อนหินหรือพืชพรรณชนิดอื่นขึ้นอยู่จึงถูกลายเป็นป่าพรุ

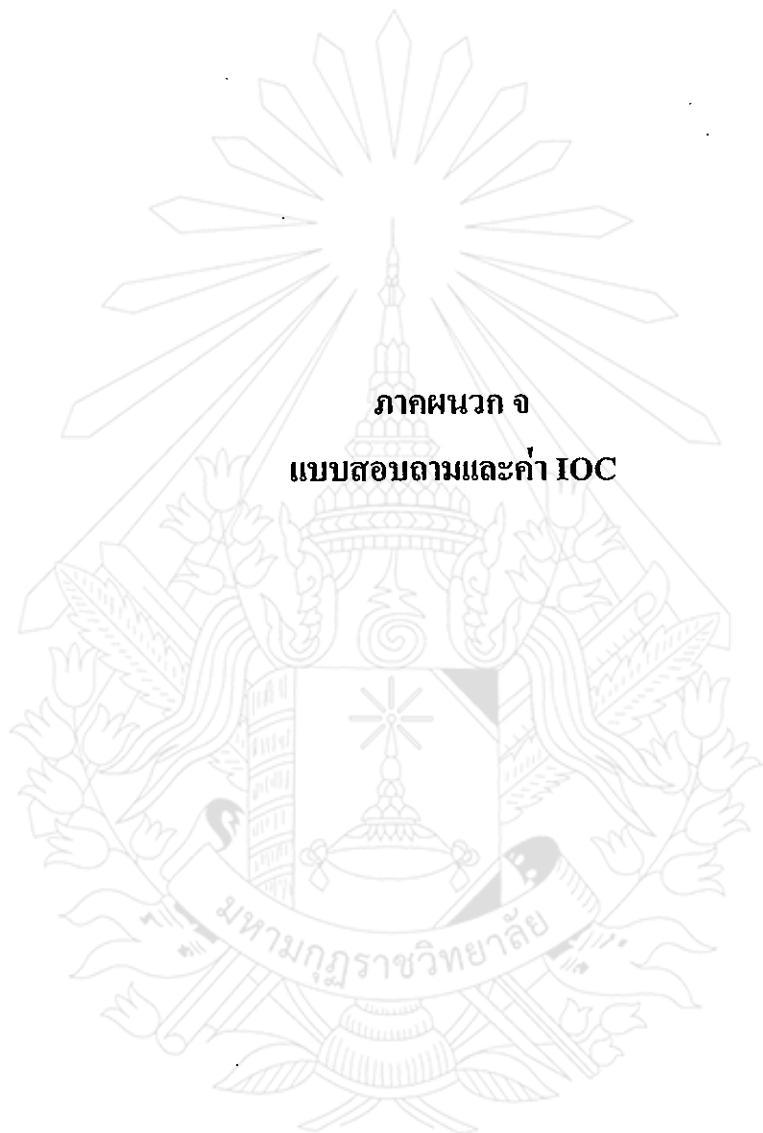
การเกิดพรุต้องใช้เวลาขานานนับพันปีเพื่อสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ พื้นด่างของพรุมีสภาพเป็นคินครคกับคินตะกอนทะเล มีสารจำพวกซัลเฟอร์สูง หากยังมีน้ำท่วมขัง จะอยู่ในสภาวะคงตัว แต่เมื่อน้ำแห้งคินตะกอนทะเลข้างล่างมีโอกาสโผล่ขึ้นมาจะทำปฏิกิริยา oxidation ทำให้เกิดเป็นสารประกอบเหล็กซัลเฟตและกรดคำมะถัน ทำให้คินและน้ำมีความเป็นกรดสูงขึ้น

ลักษณะทางธรณีวิทยาของพรุคันธุลีและบริเวณโดยรอบอยู่ในยุคควอเทอร์นารี กล่าวคือ เป็นชนิดของหินแปรที่เกิดจากตะกอนน้ำพัดพากรวด ทรายเป็น ดิน และทรายชายหาด มาทับถมกัน (Quaternary Recent : Qa) และตะกอนตะพักรุ่มน้ำ กรวด ทราย ดินแดงและราบหินปูน (Quaternary Plitocene: Qt) ตะกอนในยุคควอเทอร์นารี มักพบเป็นตะกอนร่วน (unconsolidated sediments) มีทั้งตะกอนที่เกิดจากการสะสมตัวบนบกซึ่งเกิดจากการถลอกตัวอยู่กับที่ของหิน (weathering) โดยไม่มีอิทธิพลของทะเลเข้ามาเกี่ยวข้อง (non – marine lithofacies) ตลอดจนตะกอนที่เกิดจากการสะสมตัวบริเวณชายฝั่ง โดยได้รับอิทธิพลของทะเลทั้งทางตรงและทางอ้อม (coastal lithofacies) และมีอิทธิพลของทางน้ำบนบกเข้ามาเกี่ยวข้อง

การที่พรุคันธุลีอยู่ลึกเข้ามายากชายฝั่งทะเลปัจจุบัน เนื่องมาจากตะกอนแบบ estuarine sediments ที่สะสมตัวด้วยกระบวนการทรายชายหาดปัจจุบันเข้าไปในแผ่นดิน อาจได้รับตะกอนของทรายที่ถูกพัดพาจากชายหาด โดยตามขอบเขตของ estuarine sediments เริ่มต้นแต่ชายฝั่งแฟล์กเข้าไปในแผ่นดินประมาณ 3 กิโลเมตร

ทรัพยากรธรรมชาติในป่าพรุคันธุลี

ป่าพรุคันธุลีมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติโดยมีพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์นานาชนิด พันธุ์พืชที่เป็นไม้เด่นในป่าพรุแห่งนี้ ได้แก่ ไม้ส้าน หว้า ไทร มะเตือ และป้อ โดยเฉพาะหลุ่มพีซึ่งเป็นพืชตระกูลปาล์ม มีใบคล้ายปาล์ม ก้านใบมีหนามแหลมคมคลื่อออกเป็นรูปพัด มีผลเรียกว่า “ส้มหลุ่มพี” คล้ายผลระกำแต่ขนาดเล็กกว่า สามารถนำมารับประทานได้ สำหรับพันธุ์สัตว์ที่เด่นและหายาก ได้แก่ ปลาดุกลำพังและปลาชิวแควเหลือง นอกจากนี้ยังมีปลาชนิดอื่น ๆ อีกมาก ที่มีนกนานาชนิด โดยเฉพาะนกน้ำและนกติงกงในป่าพรุแห่งนี้อีกด้วย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธุลี ดำเนินลักษณะ อ่ำເກອຫ່ານະ ຈັງວັດສຸຮາຍຄູ່ຮານີ

คำชี้แจง ຜູ້ຕອບແບບສອນຄານ

1. ແບບສອນຄານນີ້ເປັນແບບສອນຄານວານຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕ່ອງການ
ກັນຫຼຸລື ອໍາເກອຫ່ານະ ຈັງວັດສຸຮາຍຄູ່ຮານີ
2. ແບບສອນຄານນີ້ ແມ່ນຈົດເປັນ 3 ຕອນ ດັ່ງນີ້
 - ຕອນທີ່ 1 ຂໍອນມູລປັງຈັບສ່ວນບຸກຄລຂອງຜູ້ຕອບແບບສອນຄານ
 - ຕອນທີ່ 2 ວານຄິດເຫັນທີ່ມີຕ່ອງການອຸນຸງກົມປ່າພຽນຫຼຸລື ດຳລັບກັນຫຼຸລື ອໍາເກອຫ່ານະ ຈັງວັດ
ສຸຮາຍຄູ່ຮານີ
 - ຕອນທີ່ 3 ຂໍເສັນອແນະເກີຍກັບປຶ້ມຫາແລະແນວທາງແກ້ໄຂກາຮ່າງສ່າງເສີມກາຮອນຸງກົມປ່າພຽນ
ກັນຫຼຸລື ດຳລັບກັນຫຼຸລື ອໍາເກອຫ່ານະ ຈັງວັດສຸຮາຍຄູ່ຮານີ
3. ພຸດທີ່ໄດ້ຈາກການຕອບແບບສອນຄານນີ້ ໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນກາຮອນຸງກົມປ່າພຽນຫຼຸລື ດຳລັບ
ກັນຫຼຸລື ອໍາເກອຫ່ານະ ຈັງວັດສຸຮາຍຄູ່ຮານີ
4. ຂອໃຫ້ທ່ານຕອບແບບສອນຄານນີ້ ໄກສະບັບຄືວຸງທຸກຕອນແລະທຸກໆຂໍປະເທົ່ານີ້ ຜູ້ວິຊຍ້ວ້າມີ
ອໍານວຍຫຼັງວ່າ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮົມມືອຈາກທ່ານເປັນອໍານວຍດີ ຂອບອຸນພະຄຸມເປັນອໍານວຍສູງ

นางสาวกัสรารากรณ์ นวลด้วມນີ້

ນັກສຶກຍາປຣີຢູ່ຫຼວງ ສາຂາວິຊາສັ້ນຄົມວິທາ

ມາຮວັດວາລັບມານຸກງາງວິທາ ວິທາເບຕຄົງຮຽນມາໂສກຮາ

สำหรับผู้วิจัย

--	--	--

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

- ชาย หญิง 1

2. อายุ

- 15 - 24 ปี 2
 25 - 34 ปี
 35 - 44 ปี
 45 - 54 ปี
 55 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

- เกษตรกรรม (ระบุ)..... 3
 ค้าขาย
 ลูกจ้างเอกชน
 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

4. รายได้ของครอบครัว / เดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท 4
 5,001 – 10,000 บาท
 10,001 – 15,000 บาท
 สูงกว่า 15,000 บาท

5 ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา 5
 มัธยมศึกษา / มวช.
 อนุปริญญา / ปวส.
 ปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี ตำบลลันธูสี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำนี้เอง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อว่า ท่านมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสีขององค์กรบริหารส่วนตำบลลันธูสี ในระดับใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องระดับเดียว

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

การอนุรักษ์ป่าพรุคันธูสี	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป่าพรุ						☐ 6
1.1 ป่าพรุเป็นเกราะกำบังลมแรงหรือพายุ						☐ 7
1.2 ป่าพรุช่วยลดภาวะโลกร้อน						☐ 8
1.3 ป่าพรุมีพืชพรรณหลากหลายชนิด						☐ 9
1.4 ป่าพรุเป็นที่อพยุงอาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ						☐ 10
1.5 ป่าพรุเปรียบเสมือนแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่รองรับน้ำในช่วงฝนตกและช่วยป้องกันน้ำท่วม						☐ 11
1.6 ป่าพรุเป็นแหล่งอาหารของนกยูง						☐ 12
1.7 ป่าพรุเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา						☐ 13
1.8 ป่าพรุเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์						

การอนุรักษ์ป้าพaruคันธูสี	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1.9 ป้าพaruมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ของประชาชนในชุมชน						☐ 14
1.10 ป้าพaruเป็นศูนย์รวมความหลากหลาย ทางชีวภาพ						☐ 15
2. การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์ป้าพaru						☐ 16
2.1 การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชน ตระหนักรู้ใน คุณค่าและประโยชน์ของ ป้าพaru						☐ 16
2.2 การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป้า พaru และ การอนุรักษ์ป้าพaru						☐ 17
2.3 การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่ เข้ามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพaru						☐ 18
2.4 การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป้าพaru และ การอนุรักษ์ป้าพaru						☐ 19
2.5 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นปลิว เพื่อให้ความรู้เรื่องป้าพaru และ การ อนุรักษ์ป้าพaru						☐ 20
2.6 การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุ้นให้ ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru						☐ 21
2.7 การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำ ชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ ป้าพaru						☐ 22
2.8 การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการดูแลป้าพaru เพื่อดำเนินงาน สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน						☐ 23

การอนุรักษ์ป่าพารุคันธุลี	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3. การป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพารุ						☐ 24
3.1 การปัจูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าถูกบุกรุก						
3.2 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือไม่ให้ตัดไม้ทำลายป่า						☐ 25
3.3 การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์การขยายพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า						☐ 26
3.4 การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ						☐ 27
3.5 การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำการอนุรักษ์ป่าพารุ						☐ 28
3.6 การออกแบบเมืองเพื่อความคุณค่าใช้ประโยชน์จากป่าพารุ						☐ 29
3.7 การให้ประชาชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้บุกรุกพื้นที่ป่าพารุ						☐ 30
3.8 การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อเฝ้าระวังมิจฉาชีวะการบุกรุกการทำลายป่าพารุ						☐ 31
3.9 การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป่าพารุ						☐ 32
3.10 การให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลี มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรท่องถิ่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพารุ						☐ 33
3.11 การสนับสนุนให้มูลนิธิการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคันธุลีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพารุได้ร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานการอนุรักษ์ป่าพารุ						☐ 34

การอนุรักษ์ป้าพรูคันธลี	ระดับความคิดเห็น					จำนวน ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
3.12 การให้องค์การบริหารส่วนตำบลคันธลี เขียนมีส่วนร่วมและสนับสนุนงบ ประมาณในการอนุรักษ์ป้าพรู						☐ 35

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุ กันธุลี

ท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าพรุกันธุลี ในด้านต่างๆ ต่อไปนี้
ประการใดบ้าง

1. ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญ

(โปรดระบุ).....

.....
.....
.....
.....

2. ด้านการสร้างจิตสำนึกระหว่างประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าพรุ

(โปรดระบุ).....

.....
.....
.....
.....

3. ด้านการป้องกันการบุกรุก/การทำลายป่าพรุ

(โปรดระบุ).....

.....
.....
.....
.....

ผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			$\sum R$	ค่า IOC
		+1	0	-1		
	การให้ข้อมูลช่าวสารเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของป้าพรู					
1	ป้าพรูเป็นเกราะคำบังลมหรือพาย	3	0	0	3	1
2	ป้าพรูช่วยลดภาระโลกร้อน	2	1	0	0	0.66
3	ป้าพรูมีพิชพรรณหลากหลายชนิด	3	0	0	3	1
4	ป้าพรูเป็นที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ	3	0	0	3	1
5	ป้าพรูเปรียบเสมือนแม่บ้านค่าไญู่ที่ร้องรับน้ำในช่วงฝนตกและช่วยป้องกันน้ำท่วม	3	0	0	3	1
6	ป้าพรูเป็นแหล่งอาหารของมนุษย์	3	0	0	3	1
7	ป้าพรูเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางธรรมชาติวิทยา	3	0	0	3	1
8	ป้าพรูเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3	0	0	3	1
9	ป้าพรูมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน	3	0	0	3	1
10	ป้าพรูเป็นศูนย์รวมความหลากหลายทางชีวภาพ	3	0	0	3	1
	การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรู					
11	การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักรู้ในคุณค่าและประโยชน์ของป้าพรู	3	0	0	3	1
12	การใช้สื่อวิทยุชุมชนให้ความรู้เรื่องป้าพรูและการอนุรักษ์ป้าพรู	3	0	0	3	1
13	การจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป้าพรู	3	0	0	3	1
14	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับป้าพรูและการอนุรักษ์ป้าพรู	3	0	0	3	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			$\sum R$	ค่า IOC
		+1	0	-1		
15	การจัดทำเอกสารแผ่นพับ/แผ่นป้ายเพื่อให้ความรู้เรื่องป้าพaru และการอนุรักษ์ป้าพaru	3	0	0	3	1
16	การจัดประกวดคำขวัญเพื่อกระตุนให้ประชาชนร่วมมือกันอนุรักษ์ป้าพaru	3	0	0	3	1
17	การสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นแกนนำชุมชนได้ศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ป้าพaru	3	0	0	3	1
18	การจัดประชุมร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองป้าพaru เพื่อดำเนินงานสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน	3	0	0	3	1
19	การป้องกันการบุกรุก/ทำลายป้าพaru การปลูกป้าพaru ในพื้นที่ป้าพaru บุกรุก	3	0	0	3	1
20	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือให้ตัดไม้ทำลายป้า	3	0	0	3	1
21	การจัดทำป้ายประกาศเพื่อขอความร่วมมือในการอนุรักษ์เพื่อบริหารพันธุ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า	2	1	0	0	0.66
22	การจัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์ปลาสู่แหล่งน้ำ	2	1	0	0	0.66
23	การสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในชุมชนที่ทำการอนุรักษ์ป้าพaru	3	0	0	3	1
24	การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์จากป้าพaru	3	0	0	3	1
25	การให้ประชาชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการขับคุณผู้บุกเบิกพื้นที่ป้าพaru	2	1	0	0	0.66
26	การจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อคุ้มครองและเฝ้าระวังมิให้มีการบุกรุก/การทำลายป้าพaru	3	0	0	3	1
27	การจัดฝึกอบรมคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อคุ้มครองป้าพaru	3	0	0	3	1

ข้อ ที่	ข้อคำถาน	ความคิดเห็น			$\sum R$	ค่า IOC
		+1	0	-1		
28	การให้องค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลี มีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเน้นการอนุรักษ์ป่าพรุ	3	0	0	3	1
29	การสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าพรุได้ร่วมประชุมสัมมนา/ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าพรุ	3	0	0	3	1
30	การให้องค์การบริหารส่วนตำบลคันธุลีเข้ามีส่วนร่วมและสนับสนุนงบประมาณในการอนุรักษ์ป่าพรุ	3	0	0	3	1

แบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ ได้ค่า IOC = 0.96

หมายเหตุ

- ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถานนี้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถานนี้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถานนี้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล : นางสาว กัสรารณ์ นวลวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด : วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2523
สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 138 หมู่ที่ 3 ตำบลคันธุสี อำเภอท่าชนะ
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84170

การศึกษา

พ.ศ. 2541 : ปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต (โปรแกรมเคมีคราสเตอร์)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตำแหน่ง / สถานที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2548 – ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตครีรัมมาโคกราช ศูนย์การศึกษาสุราษฎร์ธานี

